ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Μάρτιος 2003 Α.Τ. 108

3 ευρώ



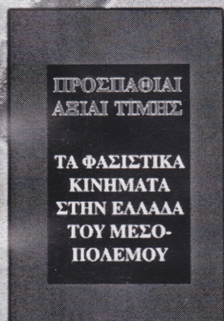
Ο θάνατος του παλληκαριού

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΛΟΓΧΗ
εκδόσεις

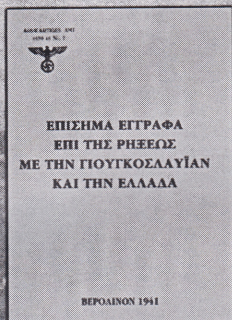
Ο ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΣ ΧΩΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΒΙΒΛΙΑ, CD ΕΜΒΑΤΗΡΙΩΝ, ΣΗΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ, ΡΕΠΛΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΟΠΛΩΝ, ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΗΜΑΙΕΣ, T-SHIRTS,

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ







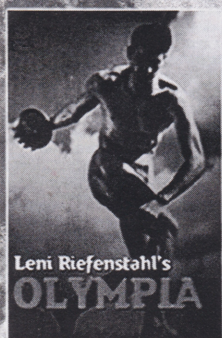
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

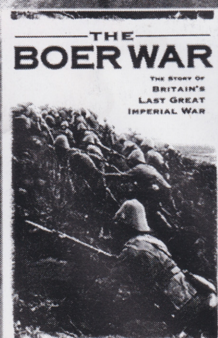
Η ΤΡΙΤΗ ΚΑΣΣΕΤΑ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ

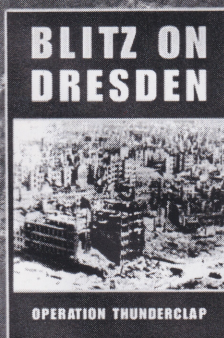


"Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΦΥΡΕΡ"

ΚΑΣΣΕΤΕΣ VIDEO







ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2003

Waffen SS



Calendar 2003

ΓΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΜΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΣΤΟ 6945173680 ΚΑΙ ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΛΗΡΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΜΑΣ!

ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 14 ΑΘΗΝΑ (ΕΝΤΟΣ ΣΤΟΑΣ)
τηλ 2103611590
ΠΕΜΠΤΗ 10.00-14.30 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10.00 - 20.00
και ΣΑΒΒΑΤΟ 10.00-14.30

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
Μάρτιος - Απρίλιος
αριθμός τεύχους 108



περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ Σολωμού 74 Αθήνα, 2ος όρ.
τηλ. - fax 2105225129 www.xrushaugh.org xrushaugh@mail.gr
Γράμματα - Επιστολές Τ.Θ. 8346 Τ.Κ. 100 10 Αθήνα

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ν.Γ. Μιχαλολιάκος
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: Ι. Βουλδής, Θ. Γεωργίου, Μ. Γεωργιλάς, Ε. Ζαρούλια, Δ. Ζαφειρόπουλος, Γ. Νικολόπουλος, Γ. Μάστορας, Η. Παναγιώταρος, Ε. Παππά, Χ. Παππάς

1974 - 1978: Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

του Ν.Γ. Μιχαλολιάκου
Γ.Γ. του Λαϊκού Συνδέσμου
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Σε όσους ευρίσκονται σε μία ηλικία άνω των 40 ετών και έχουν από νέοι βιώσει την πρόσφατη πολιτική ιστορία του τόπου, δύο πράγματα ηχούν παράλογα και παράταιρα στα αυτιά τους. Το πρώτο ότι η ιστορία της τρομοκρατίας ήταν η συνέχιση της "ένοπλης πάλης" κατά της δικτατορίας! Ποια συνέχιση όμως, όταν αυτή η "ένοπλη πάλη" εκτός από κάποιες τυφλές βόμβες δεν υπήρξε ποτέ;
Το δεύτερο είναι η πονηρή τοποθέτηση κάποιων κυρίων, που ομιλούν περί ενιαίας παρατάξεως της δεξιάς.

Τέτοιο πράγμα, επίσης, δεν υπήρξε και όλοι θυμόμαστε ότι το κύριο πρόβλημα του Καραμανλικού καθεστώτος της μεταπολιτεύσεως δεν ήταν η άκρα αριστερά και η ελεύθερη σχεδόν δράση της, δράση που ξέφευγε σίγουρα από τα πλαίσια του νόμου, αλλά η άκρα δεξιά, οι "χουντικοί", οι "νεοφασίστες"... Όποιος δεν έχει ζήσει σαν ενεργός και στρατευμένος Εθνικιστής τις διώξεις από το Καραμανλικό καθεστώς μετά την μεταπολίτευση, φυσικό είναι να μη γνωρίζει αυτά τα πράγματα. Πολύ περισσότερο δεν τους συμφέρει να τα γνωρίζουν όσοι υπήρξαν στρατευμένοι στην Νέα Δημοκρατία εκείνης της περιόδου. **Σε εκατοντάδες ανέρχονται οι συλλήψεις εκείνων των χρόνων, συλλήψεις χωρίς εντάλματα εισαγγελέων, χωρίς νόμιμες διαδικασίες. Εκατοντάδες ήσαν, επίσης, οι νυκτερινές έρευνες σε κατοικίες χωρίς την παρουσία εισαγγελέως, χωρίς εισαγγελική διαταγή! Όμως, όλοι αυτοί οι "ευαίσθητοι", που μιλούν σήμερα για ανθρώπινα και πολιτικά δικαιώματα και αναφέρομαι στα κοράκια της αριστεράς, που τρέφονται ακόμη από το πτώμα του μαρξισμού, τότε σιωπούσαν, ενώ τα γνώριζαν όλα πολύ καλά.**

Υπήρχαν και τιμητικές εξαιρέσεις, όπως ο τότε Πρόεδρος του Δικηγορικού συλλόγου και μέχρι πρόσφατα υπουργός του ΠΑΣΟΚ Ευάγγελος Γιαννόπουλος, που είχε αντιδρά-

σει στις ολοφάνερα παράνομες πράξεις του Καραμανλικού καθεστώτος. Δεκάδες ήταν ακόμη οι καταδίκες τις περισσότερες φορές χωρίς αποδείξεις και πειστήρια, αλλά και πάλι οι "προοδευτικοί" σιωπούσαν... Άλλωστε γι' αυτούς οι "ακροδεξιοί" ήταν κοινός εχθρός και η πάταξή τους ακόμη και με παράνομο τρόπο δεν τους δυσαρεστούσε καθόλου. **Όχι μόνο δεν τους δυσαρεστούσε, αλλά και την επεδίωκαν. Και αυτό αποδεικνύει το ντοκουμέντο υπ' αριθμόν ένα που δημοσιεύουμε, που έχει την υπογραφή του υπουργού δημοσίας τάξεως Σόλωνος Γκίκα, ο οποίος στο απόρρητο έγγραφό του προς τις αρχές ασφαλείας επισημαίνει ότι υπάρχει εκτεταμένη δημοσιογραφική εκστρατεία γύρω από την δραστηριότητα των ακροδεξιών οργανώσεων.** Στο ίδιο έγγραφο καλεί τις αστυνομικές αρχές να δραστηριοποιηθούν προκειμένου να εξουδετερώσουν τις οργανώσεις της άκρας δεξιάς. **Το κριτήριο φυσικά δεν είναι κάποιες πράξεις ή ενέργειες, αλλά καθαρά πολιτικό.**

Στο δεύτερο ντοκουμέντο που έχει την υπογραφή του αρχηγού της υπηρεσίας εθνικής ασφαλείας του υπουργείου δημοσίας τάξεως, υποστρατήγου Μανουσάκη, μετά από ένα χρόνο καλούνται και πάλι οι αστυνομικές αρχές να αναπτύξουν στο έπακρο την δραστηριότητά τους με δίκτυα παρακολουθήσεως των οργανώσεων της άκρας δεξιάς. **Μάλιστα, υπάρχει και η μομφή προς τις αστυνομικές υπηρεσίες ότι η μέχρι τώρα δραστηριότητά τους σχετικά με το ζήτημα δεν είναι ικανοποιητική.**

Το τρίτο ντοκουμέντο, που δημοσιεύουμε και που είναι και αυτό απόρρητο έγγραφο, είναι το πλέον χαρακτηριστικό όλων, αφού η υπηρεσία εθνικής ασφαλείας καλεί τις αστυνομικές αρχές να συλλέξουν πληροφορίες για την λειτουργία και διάρθρωση των οργάνων της ΕΝΕΠ, που ήταν η νεολαία της Εθνικής Παρατάξεως. Το έγγραφο έχει ημερομηνία 6 Ιουλίου του 1978 και την περίοδο εκείνη η Εθνική Παράταξη ή-



Ο υπογράφων το άρθρο, το 1978 ήταν Έφεδρος Αξιωματικός των Καταδρομών. Κατηγορήθηκε ότι ανήκε σε Εθνικιστική Επαναστατική οργάνωση. Πριν ακόμη δικαστεί, με διοικητική του πράξη ο τότε υπουργός εθνικής αμύνης Ευάγγελος Αβέρωφ, τον καθήρεσε από αξιωματικό με το σκεπτικό ότι ανήκε σε "ναζιστική οργάνωση, που αποσκοπούσε στην ανατροπή του πολιτικού καθεστώτος και την άμβλυνση του εθνικού φρονήματος των Ελλήνων". Η καθαίρεση αυτή πριν υπάρξει καταδικαστική απόφαση... Ένα ακόμη δείγμα της Καραμανλικής "δημοκρατίας"!Ας σημειωθεί, επίσης, ότι το γεγονός ότι έγινε Έφεδρος Αξιωματικός ο γράφων, αποτέλεσε μεγάλο πολιτικό θέμα για το οποίο έγιναν ειδικές ανακρίσεις! Ακόμη, βουλευτές της αριστεράς και του ΠΑΣΟΚ, έκαναν σχετικές επερωτήσεις στην Βουλή προς τον Υπουργό Δημοσίας Τάξεως Ευάγγελο Αβέρωφ, ο οποίος απήντησε, δηλώνοντας ότι όταν αντιληφθήκαμε τι είχε συμβεί, καθαιρέσαμε τον αναρχοφασίστα Μιχαλολιάκο.

ΑΠΟΡΡΗΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΗΜ.ΤΑΞΕΩΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΘΝ.ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
Δ/ΝΣΙΣ Α΄-ΤΜΗΜΑ IV-ΓΡΑΦ.1ον
ΑΡΙΘ.ΠΡΩΤ.Γ.Α.4003/113-177976

ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΥΣΑ

'Εν 'Αθήναις τῇ 9 'Ιουνίου 1975
ΠΡΟΣ:Α.Δ.ΚΕΡΚΥΡΑΣ-ΥΓΑ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΠΑΤΡΩΝ-ΥΑΠΠ-ΥΕΑ ΘΕΣ/ΚΗΣ-Δ/ΣΕΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ
ΚΟΙΝ:Υ.Δ.Τ./2αν ΜΕΟ/ΑΡΧΗΓ.ΧΩΡ/ΚΗΣ-ΑΣΤΥΝ.ΠΟΛΕΩΝ-ΑΣΤΥΝ.Δ/ΝΣΕΙΣ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΠΑΤΡΩΝ-Δ.Α.Π.ΠΡΩΤ/ΣΗΣ-Δ.Α.ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ Δ/ΣΕΙΣ ΧΩΡ/ΚΗΣ-ΥΠΕΑ/Γρ.κ. ΑΡΧΗΓΟΥ,Α/Ι,Β/Ι,Β/2 .-

ΘΕΜΑ:"Δραστηριότης ἐξτρεμιστικῶν στοιχείων, Ὁμάδων καί 'Οργανώσεων τῆς Ἄκρας Δεξιᾶς ".-

1.- 'Η ἀπειλή διαταράξεως καί διασαλεύσεως τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης τῆς Χώρας,δέν προέρχεται μόνον ἐκ μέρους τῆς Ἄκρας 'Αριστερᾶς ἀλλά καί ἐκ δραστηριοτήτων ἑτέρων 'Οργανώσεων ἤ Ὁμάδων ἐμφανιζομένων,ὡς ἐπί τό πλεῖστον,ὡς ἀποκλίσεως πρός τήν Δεξιάν.

2.- Τοιαῦται δραστηριότητες,παρά τό γεγονός ὅτι μέχρι σήμερον δέν ἔχουν ἐμφανίσει ὀργανωτικήν τινά ἀνάπτυξιν καί συντονισμένην δραστηριότητα πρός τινα συγκεκριμένον καί εὐδιάκριτον σκοπόν,ἐν τούτοις ὅμως διαφαίνονται αἱ προθέσεις των αἵτινες στρέφονται σαφῶς κατά τῆς καθεστηκυίας Συνταγματικῆς τάξεως.

3.- 'Η ὑπό τοῦ τύπου ἐν γένει (ἡμερησίου καί περιοδικοῦ)ἀναληφθεῖσα ἐκτεταμένη δημοσιογραφική ἐκστρατεία,περιστρεφομένη περί τήν δραστηριότητα τῶν ἐν θέματι 'Οργανώσεων,ὡς εἶναι ἑπόμενον δημιουργεῖ εἰς τό κοινόν,κλῖμα ἀνασφαλείας καί ἀβεβαιότητος περί τῆς ὁμαλῆς ἐξελίξεως τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς Χώρας,ἀποσκοπεῖ δέ σαφῶς εἰς τήν διατήρησιν ἐν διαρκεῖ ἐπικαιρότητι τῶν θεμάτων,ἅτινα ἐξυπηρετοῦν κυρίως τούς σκοπούς τῆς 'Αριστερᾶς.

4.- Τό ὅλον πρόβλημα τῆς δραστηριότητος τῆς Ἄκρας Δεξιᾶς καί τῶν παρεμφερῶν ὀργανώσεων,δέν φαίνεται,ὡς ἐκ τῆς μέχρι σήμερον ροῆς τῶν πληροφοριῶν,ὅτι ἔχει προβληματίσει σοβαρῶς τάς 'Υπηρεσίας 'Ασφαλείας, αἵτινες ἐπιβάλλεται ὅπως δραστηριοποιηθῶσιν εἰς τό ἔπακρον,οὕτως ὥστε νά εἶναι ἀνά πᾶσαν στιγμήν εἰς θέσιν νά ἐλέγχουν καί νά ἐξουδετερώνουν τοιαύτας δραστηριότητας.

5.- Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καί παραλλήλως πρός τά ὑφιστάμενα παρ'ὑμῖν κλιμάκια παρακολουθήσεως τῆς ἐν γένει δραστηριότητος τῶν Κομμουνιστῶν, ἐπιτακτική καθίσταται ἡ ἀνάγκη ὅπως παρόμοια κλιμάκια καί δίκτυα συσταθοῦν καί ἀναλάβουν τήν παρακολούθησιν πάσης ἄλλης (Μή κομμουνιστικῆς) ὀργανώσεως ἤ 'Ομάδος.

6.- Συνημμένως,ἐν Παραρτήματι "Α" διαβιβάζονται βασικά ἐρωτήματα πληροφοριῶν,ὑπό τύπον βοηθήματος,συμφώνως πρός τά ὁποῖα αἱ Υ.Γ.Α.'Αθηνῶν, Πειραιῶς,Υ.Α.Π.Πρωτ/σης καί Υ.Ε.Α.Θεσσαλονίκης δέον νά ἀναφέρουν,πέραν πάσης ἄλλης ετέρας ἀναφορᾶς,καθ'εκαστον Σάββατον,ἔστω καί ἀρνητικῶς, Αἱ λοιπαί 'Αρχαί ἀσφαλείας θ'ἀναφέρουν μόνον ἐν θετικῇ περιπτώσει. Τύπος τῆς ἀναφορᾶς δέον νά εἶναι σύμφωνος πρός τόν διαβιβαζόμενον ἐν Παραρτήματα "Β" τοιοῦτον .-

ΣΥΝΗΜ: ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ "Α" καί "Β"

8/8/1975

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΓΚΙΚΑΣ

έγγραφο 1

ταν έναν νόμιμο πολιτικό κόμμα, που είχε πάρει το 7% στις εκλογές του 1977 και είχε στο κοινοβούλιο πέντε βουλευτές! Με άλλα λόγια, η "δημοκρατία" του "εθνάρχη" Καραμανλή, ζητούσε την παρακολούθηση για την νεολαία ενός νομίμου πολιτικού κόμματος με κοινοβουλευτική εκπροσώπηση. Τι κακό είχε το κόμμα αυτό; Μα ανήκε στην άκρα δεξιά… Την ίδια περίοδο οι τρομοκρατικές οργανώσεις της άκρας αριστεράς λειτουργούσαν σχεδόν ανενόχλητες. Είχαν ήδη διαπράξει τις πρώτες δολοφονίες, ενώ οι βόμβες και οι εμπρησμοί αποτελούσαν σύνηθες φαινόμενο. Όμως, η "δεξιά" Νέα Δημοκρατία του Καραμανλη έβλεπε τον κίνδυνο στην άκρα δεξιά! Αυτά συνέβαιναν εκείνη την εποχή και αποτελεί βάρβαρη διαστρέβλωση της πολιτικής ι-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:Α'
ΤΜΗΜΑ: IV -ΓΡΑΦΕΙΟΝ:Ιον
ΑΡΙΘ.ΠΡΩΤ.4003/ΙΙ3-245429

ΑΠΟΡΡΗΤΟΣ-ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ

'Εν 'Αθήναις τῇ 22-7-1976

8/84/3
14-7-78

ΠΡΟΣ:-Α.Δ.ΚΕΡΚΥΡΑ
- Υ.Α.Π.ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
-Υ.Γ.Α.ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΠΑΤ.
-Υ.Ε.Α.ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
-ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΘΕΜΑ:" Δραστηριότης ἐξτρεμιστικῶν στοιχείων,ὁμάδων καί ὀργανώσεων τῆς ἄκρας Δεξιᾶς"

ΣΧΕΤ: Γ.Α. 4003/ΙΙ3-Ι77976 ἀπό 9-6-75 ἡμετέρα.-

1.- 'Αναφέρατε,ἄν παρά τῶν ὑπηρεσιῶν ὑμῶν συνεστήθησαν κλιμάκια καί δίκτυα παρακολουθήσεως τῆς ἐν γένει δραστηριότητος τῶν ἐξτρεμιστικῶν στοιχείων,ὁμάδων καί ὀργανώσεων τῆς ἄκρας Δεξιᾶς,ὡς διά τῆς παρ.5 τῆς ἀνωτέρω σχετικῆς ὁρίζεται.-

2.- Παρακαλοῦμεν ὅπως καί εἰς τόν τομέα τοῦτον ἀναπτύξητε εἰς τό ἔπακρο τήν δραστηριότητά σας διότι ἐκ τῶν μέχρι σήμερον περιελθουσῶν ἡμῖν ἀναφορῶν σας,ἡ δραστηριότης τῶν ὑπηρεσιῶν σας δέν εἶναι ἱκανοποιητική.-

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗΣ
ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

έγγραφα 2 και 3

Α Π Ο Ρ Ρ Η Τ Ο Σ

'Αθῆναι 6ῃ 'Ιουλίου 1978

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
Δ Ι Ε Υ Θ Υ Ν Σ Ι Σ Α'
ΤΜΗΜΑ Ιο - ΓΡΑΦΕΙΟ 4ο
ΑΡΙΘ.ΠΡΩΤ:4868/0-239102

8/85/3
14-7-1978

ΠΡΟΣ: Υ.Α.Π.ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ
Υ.Γ.Α.ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΠΑΤΡΩΝ-ΚΕΡΚΥΡΑΣ
Υ.Ε.Α.ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ
ΚΟΙΝ: Υ.Γ.Α.ΑΘΗΝΩΝ.

ΘΕΜΑ:"Λειτουργία - διάρθρωση ὀργάνων τῆς 'Οργανώσεως Ε.Ν.Ε.Π.".-

'Αποστέλλομε τό ἐπισυναπτόμενο στήν παροῦσα Σημείωμα,περί τῆς διοικητικῆς διαρθρώσεως τῶν δύο βασικῶν ὀργάνων τῆς Ε.Ν.Ε.Π.('Ελληνική Νεολαία 'Εθνικῆς Παρατάξεως), ἤτοι τῆς Τοπικῆς 'Οργανώσεως (Τ.Ο.) καί τοῦ ὀργανωτικοῦ στοιχείου (Ο.Σ.) καί παρακαλοῦμε γιά τήν ἐνημέρωση.-

ΕΝΤΟΛΗ ΑΡΧΗΓΟΥ
Ο Α'ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΛΛΑΣ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ

στορίας του τόπου κάποιοι φιλελεύθεροι να θέλουν δίπλα τους τούς Εθνικιστές. Εάν κάποιοι λύγισαν στο πέρασμα του χρόνου και βλέπουν τα πράγματα υπό το πρίσμα κάποιας "ενιαίας παρατάξεως", που βρίσκεται μόνο στην φαντασία τους και στην ιδιοτέλειά τους, αυτό είναι δικό τους πρόβλημα.

Τα πραγματικά γεγονότα λέγουν με ποικίλους τρόπους ότι η λεγόμενη φιλελεύθερη παράταξη της Νέας Δημοκρατίας υπήρξε ο μεγαλύτερος διώκτης των Εθνικιστών.

από τον **Χρήστο Παππά**

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ
10 Αυγούστου 1823
Το τέλος του Ήρωα

Το καλοκαίρι του 1823 εχθρικές δυνάμεις κατευθύνοντο στη δυτική Ρούμελη. Από τη μια ο Μουσταής Πασάς της Σκόδρας, με μεγάλο ασκέρι, και από την άλλη ο Ομέρ Βρυώνης από τα Γιάννενα. Αντικειμενικός σκοπός ήταν η άλωση του Μεσολογγίου. Τον καιρό όμως που κατηφόριζαν τα εχθρικά στρατεύματα, στο ελληνικό στρατόπεδο είχε ξεσπάσει μεγάλη έριδα ανάμεσα στους οπλαρχηγούς σχετικά με την αρχιστρατηγία. Η διοίκηση είχε αποφασίσει να ορίσει αρχιστράτηγο τον Σουλιώτη Μάρκο Μπότσαρη, γόνο μεγάλης σουλιώτικης φάρας με ήδη πλούσια πολεμική δράση και αποδεδειγμένη παλικαριά. Με την απόφαση αυτή θίγονταν άλλοι οπλαρχηγοί που είχαν και αυτοί να παρουσιάσουν σπουδαία και πολλά ανδραγαθήματα.

Μετά από αυτήν τη δυσαρέσκεια που δημιούργησε στους Ρουμελιώτες η τοποθέτηση του Μάρκου ως αρχιστρατήγου, η διοίκηση αναγκάστηκε να κάνει και αυτούς στρατηγούς. Η υπαναχώρηση αυτή της διοίκησης δυσαρέστησε τον Μάρκο Μπότσαρη ο οποίος όμως φρόντισε να μην δείξει τη δυσαρέσκειά του. Στο μεταξύ οι Τούρκοι είχαν στρατοπεδεύσει στο Καρπενήσι και το σχέδιο του Μπότσαρη ήταν μαζί με άλλους οπλαρχηγούς Σουλιώτες να επιτεθεί νύχτα στο εχθρικό στρατόπεδο και αφού εύρει τον εχθρό ανέτοιμο, να τον καταστρέψει.

Το τουρκικό στρατόπεδο αποτελούνταν από μουσουλμάνους σκοδριανούς, γκέκηδες και τσάμηδες. Η φορεσιά τους, το παράστημά τους και η διάλεκτός τους δεν διέφερε από εκείνη των Σουλιωτών, γι' αυτό και ο Μάρκος προκειμένου να πληροφορηθεί κάθε λεπτομέρεια σχετικά μ' αυτό έστειλε κρυφά μέσα στο στρατόπεδο τον εξάδελφό του Τούσια (Θανάση) Μπότσαρη μαζί με άλλους δυο Σουλιώτες ως κατασκόπους.

Τη νύχτα 7 προς 8 Αυγούστου 1823 ο Τούσιας και οι σύντροφοί του εκτέλεσαν επιτυχώς την αποστολή τους χωρίς να τους εννοήσει ο εχθρός. Στους μεν γκέκηδες που τους ρώταγαν τι είναι, έλεγαν ότι είναι τσάμηδες, και στους τσάμηδες το αντίθετο. Οι πληροφορίες που δόθηκαν στο Μάρκο ήσαν χρήσιμες καθώς ο Μάρκος έμαθε ότι στο στρατόπεδο βρίσκονται διάφορες φυλές και πως δυσπιστούσε ο ένας στον άλλον και πως τελικά θα μπορούσαν να καταστραφούν αν παίρνονταν αποφασιστικά μέτρα. Έτσι λοιπόν ο Μάρκος αποφάσισε να κινηθεί άμεσα εναντίον του εχθρού. Γνώριζε πως με τη μάχη αυτή μπορούσαν και όλα να κερδηθούν και όλα να χαθούν.

Το βράδυ της 9ης Αυγούστου ο Μπότσαρης συγκέντρωσε τους Σουλιώτες, 450 άνδρες συνολικά, στους οποίους μίλησε με φλογερά λόγια, τους εξέθεσε το σχέδιό του, δηλαδή να εισδύσει καταδρομι-



Μάρκος Μπότσαρης
Έργο της Φρειδερίκης Παππά

κά μέσα στη νύχτα στο στρατόπεδο των απίστων, και τους κάλεσε να δώσουν το παρόν, αποφασίζοντας ελεύθερα κάνοντας ένα βήμα μπροστά. Ύστερα, σαν μια συμφιλιωτική πράξη πήρε το έγγραφο με το οποίο η κυβέρνηση τον είχε διορίσει αρχιστράτηγο, το φίλησε ευλαβικά σε ένδειξη σεβασμού προς την κυβέρνηση και έπειτα το ξέσκισε κραυγάζοντας ***"Όποιος είναι άξιος παίρνει το δίπλωμά του αύριο μπροστά στον εχθρό"***. Ο Μάρκο Μπότσαρης βρίσκεται πια στον Κολοφώνα της δόξας του.

Γύρω στους 900 Σουλιώτες και Ρουμελιώτες ήταν η δύναμη που θα εκινείτο εναντίον του εχθρού. Σε κοντινή ράχη ήταν τοποθετημένοι άλλες 2000 Έλληνες. Η κύρια δύναμη που θα επετίθετο εναντίον του εχθρικού στρατοπέδου στην περιοχή Κεφαλόβρυσο κοντά στο Καρπενήσι κίνησε δύο ώρες προτού να φέξει και όπως είχε συμφωνηθεί ο Μπότσαρης με τους άνδρες του θα χτυπούσε το αριστερό μέρος και ο Τζαβέλας με 400 άνδρες το δεξιό μέρος.

Εισήλθαν στο στρατόπεδο πριν από το πρώτο φως της ημέρας και για μισή ώρα έγινε μάχη με τα γιαταγάνια και κατόπιν άρχισε ο πυροβολισμός. Ομοίως ξεκινούν να πυροβολούν και οι Έλληνες από τη ράχη. Η σφαγή είναι ανελέητη και το θέαμα αποτρόπαιο.

Ο Μάρκος σε μια στιγμή φωνάζει στα παλικάρια του ***"Ο Θεός μας βλέπει και μας ευλογεί. Κουράγιο. Αν με χάσετε, θα με βρείτε στο τσαντίρι του πασά"***. Λέγοντας αυτά τα λόγια που ήταν και τα τελευταία του τράβηξε για εκεί. Σε μια στιγμή, αναση-

Συχώρεσε τον εαυτό του " Ξεκίνησε με διακόσιους σαράντα Σουλιώτες, για ν' αντικόψη την κάθοδο του Πασά και περίφροντις οδεύει προς την θυσία. Στο δρόμο του απάντησε εκκλησιά. Μπαίνει, ανάβει κερί και προσκυνά. Βγαίνοντας, δίνει λίγα γρόσια στον Καλόγερο, να τα μοιράση για την ψυχή του Μάρκου. Και ο Καλόγερος, που δεν τον γνώριζε, ρώτησε λυπημένος:
- Τι; πέθανε ο Μάρκος;
- Όχι, του απαντά. Πάει για να πεθάνη".

(Υπό Γερβίνου Ιστορία της Επαναστάσεως και Αναγεννήσεως της Ελλάδος, Αθήναι 1864)

Πορεία προς τα Ηλύσια Πεδία

Ο Γεώργιος Γαζής-Δελβινακιώτης, βιογράφος του Μάρκου, γράφει το 1928:
"Τη παραμονή της μάχης, καθ΄ ήν έπεσεν ο αείμνηστος Μάρκος, εγένετο συνέλευσις εις το στρατόπεδον του Μακαρίτου, εις την οποίαν παρευρέθησαν ο Καραϊσκάκης ασθενών και άλλοι πολλοί καπιτάνοι των πέριξ μερών. Εις το συγκροτηθέν τούτο συμβούλιον εγνωμοδότησεν ο μακαρίτης, λαλήσας προς πάντας τους ολίγους και ηρωικούς τούτους λόγους. "Αδελφοί συστρατιώται! Οι εχθροί μας είναι πολυάριθμοι, καλώς παρεσκευασμένοι και τοποθετημένοι εις πεδιάδας περιχαρακωμένας. Οι εχθροί της πίστεώς μας είναι Σκονδριάνοι και Αλβανοί, έθνη εμπειροπόλεμα. Αυτοί συχνοπολεμούντες μαζή μας, γνωρίζουν καλώς τα προτερήματά μας, αλλά ο αριθμός των υπερβαίνει πολλά και τας δυνάμεις μας και τα προτερήματά μας και τον πατριωτισμόν μας. Συστάδην λοιπόν να τους πολεμήσωμεν είναι αδύνατον και πολλά επικίνδυνον εις ημάς. Η εδική μου

γνώμη είναι να τους πολεμήσωμεν διά τινος τολμηρού, ανηκούστου, και εις αυτούς απροσδοκήτου στρατηγήματος, ήγουν να επιπέσωμεν νυκτός εις αυτούς, ανετοίμους όντας και ξεθαρρευμένους. Με τούτο ή επιτυχαίνομεν ευτυχίαν του σχεδίου μας, ή γινόμεθα θύματα εις την φίλην πατρίδα μας, και τα δύω Ελληνικά και ηρωικά και ένδοξα παραδείγματα εις τα υπέρ πατρίδος και πίστεως αγωνιζόμενα αδέλφια μας. Εγώ όμως ελπίζω να κατορθώσωμεν το πρώτον. Αλλ΄ εάν ο Θεός αποφασίση δια ημάς και το δεύτερον, τι μεγαλυτέρα ευτυχία από το να υπάγωμεν να εύρωμεν τον Λεωνίδαν με τους τριακοσίους Σπαρτιάτας του εις τα Ηλύσια πεδία! Εγώ ο ίδιος αναδέχομαι την εκτέλεσιν του σχεδίου τούτου, αν το εγκρίνετε και αισθάνεσθε αίμα Ελληνικόν εις τας φλέβας σας". Ενεκρίθη η γνώμη του μακαρίτου, ελήφθησαν όλα τα στρατηγηματικά μέτρα, και την νύκτα, δοθέντος του συνθήματος της μάχης, επέπεσεν ο μακαρίτης ως λέων εις το στρατόπεδον των εχθρών με οκτακοσίους Σουλιώτας και έως χιλίους άλλους Έλληνας, και επροξένησεν ανεκλάλητον τρόμον και όλεθρον εις τους εχθρούς, διατρέχων πανταχόσε ως λέων της Νουμηδίας, εις τρόπον ώστε, αν δεν εθανατώνετο ο μακαρίτης, γνωρισθείς από τας φωνάς του, ήθελε συλλάβει ζώντας όλον το στρατόπεδον των εχθρών, οι οποίοι μ΄ όλον τούτο διεσκεδάσθησαν άλλοι αλλαχόσε, και την επιούσαν ημέραν έγιναν άφαντοι, αφήσαντες εις το πεδίον της μάχης τα άπειρα πτώματα των σφαγέντων και τας αποσκευάς των όλας.
Αλλά τι το όφελος, η πατρίς έχασε τον Ηρωά της!"

Υπόδειγμα ανθρώπου και πολεμιστού

Επίσης ο Γαζής αναφέρει σειράν αποφθεγμάτων του Μάρκου, ως π.χ.:

κωσε το κεφάλι του για να εκτιμήσει πόσοι από τους εχθρούς είχαν συναχθεί πίσω από μια μάνδρα, διατάσσοντας τους δικούς του να πυροβολήσουν εναντίον των Τούρκων, προκειμένου από τον αντιπυροβολισμό να εννοήσει πόσοι ήσαν αριθμητικά και ανάλογα να επιχειρήσει επίθεση και να εισέλθουν εντός της μάνδρας. Ένας από τους πυροβολισμούς αυτούς των Τούρκων στάθηκε μοιραίος για τον Μάρκο. Το εχθρικό βόλι τον βρήκε κατακούτελα προς το δεξί μάτι. Ο Μπότσαρης ήταν ήδη τραυματισμένος στη βουβωνική χώρα αλλά απέκρυπτε το τραύμα του για να μην ανακοπεί η ορμητικότητα των παλικαριών του. Αν και λαβωμένος, συνέχιζε.

Οι γύρω από τον Μάρκο στρατιώτες άρπαξαν τον αρχηγό τους προκειμένου να μην πέσει ο νεκρός στα χέρια των Τούρκων. Τον πήγαν προκειμένου να του πλύνουν την πληγή σε γάργαρο νερό που κελάρυζε πιο κάτω, αλλά μάταια, το αίμα έτρεχε ασυγκράτητο. Το μέτωπο άρχισε να παγώνει και ο ήρωας μόλις που πρόλαβε να ψιθυρίσει ***"Αφήστε με εμένα και συνεχίστε".***

Άρχισαν να οπισθοχωρούν, κρύβοντας όμως το θάνατο του αρχηγού για να μην κλονιστεί το ηθικό των υπολοίπων. Μαζί μ' αυτούς άρχισαν όμως να οπισθοχωρούν και άλλοι, αφού από στιγμή σε στιγμή θα ξημέρωνε και η θέση τους θα γινόταν δυσχερής. Οι Τούρκοι βλέποντας αυτή τη σύγχυση διατάσσουν επίθεση με ιππικό, ενώ ο Τζαβέλας εξακολουθούσε την μάχη στο δεξί μέρος. Ο σκοπός τους ήταν να εκδιώξουν τη δύναμη του Μάρκου, και μέσω μίας γέφυρας να βρεθούν στα νώτα του Τζαβέλα. Ένας όμως εκ των αξιωματικών του Μάρκου, ο Ιωάννης Τσαούσης, καταλαμβάνει τη γέφυρα και μαζί με τους στρατιώτες του αναγκάζει το εχθρικό ιππικό να οπισθοχωρήσει. Στο μεταξύ ειδοποιείται και ο Τζαβέλας ο οποίος υποχωρεί σε πλήρη τάξη.

Στο πεδίο της μάχης έμειναν περίπου 60 γενναίοι Έλληνες ενώ οι 42 πληγωμένοι μεταφέρθηκαν στο Μεσολόγγι. Απ' τους Τούρκους οι σκοτωμένοι ήσαν περίπου 1500.

Τα λάφυρα που πήραν οι Έλληνες ήσαν πολλά και σημαντικά. Τέσσερις σημαίες πράσινες κατά την μωαμεθανική παράδοση με την ημισέληνο, 1600 ντουφέκια, 1800 πιστόλες, 300 ξίφη, 1200 άλογα, 30 μουλάρια, κ.λ.π.

Ξημέρωσε η 10η Αυγούστου του 1823. Ο ξεχωριστός σουλιώτης Μάρκος Μπότσαρης ξεπέρασε πια το χρόνο και το χώρο και έγινε ο αθάνατος νεκρός, ο θρύλος και ο μύθος.

Είχε γεννηθεί 37 χρόνια πριν στο Σούλι και πατέρας του ήταν ο Κίτσος Μπότσαρης, γιος του πολέμαρχου Γιώργη Μπότσαρη. Πέρασε τα παιδικά του χρόνια στο Σούλι απ' όπου έφυγε μικρό παιδί το 1799 όταν ο Γιώργη Μπότσαρης πήρε όλη τη φάρα των Μποτσαραίων και εγκαταστάθηκε στο Βουλγαρέλι των Τζουμέρκων, γινόμενος όργανο του Αλή Πασά. Όταν ο Αλής κατέκτησε το Σούλι, δεν έκανε εξαίρεση για τους Μποτσαραίους. Ο νεαρός Μάρκος σώθηκε μαζί με τον πατέρα του στο μοναστήρι του Σέλτσου και κατέφυγαν στην Πάργα και αργότερα στην Κέρκυρα. Εκεί, πατέρας και γιος υπηρέτησαν στα διάφορα τάγματα που είχαν συστήσει οι ξένοι στα Επτάνησα στην κατά καιρούς κυριαρχία τους εκεί (Ρώσοι, Γάλλοι,

Άγγλοι). Ο Μάρκος έφτασε στο βαθμό του Εκατόνταρχου. Ήταν πειθαρχικός και συγκροτημένος, με ωραίο παρουσιαστικό, σεμνός και ολιγόλογος, μέτριος στο ανάστημα και με γλυκιά φω-

νή. Γράμματα δεν ήξερε πολλά, αλλά αυτό δεν τον εμπόδισε να συντάξει και να γράψει ένα ελληνο-αλβανικό λεξικό στα 1809.

Όταν στα 1813 δολοφονήθηκε ο πατέρας του με υποκίνηση τελικά του Αλή, ο Αλής θέλησε να ευεργετήσει το γιο του δολοφονημένου Κίτσου κι έτσι του παραχώρησε τον πύργο του Κουρτ Πασά στον Κακόλακο του Πωγωνίου. Ο Μάρκος εγκαταστάθηκε εκεί μαζί με την οικογένειά του ως διοικητής της περιοχής, φροντίζοντας όμως να λαμβάνει τα μέτρα του. Έτσι λοιπόν, δεν έμενε στον πύργο αλλά σε ένα μικρό σπίτι του χωριού, και φυλαγόταν να μην έχει το τέλος του πατέρα του.

Το 1820 ο Αλής συμμάχησε με τους Σουλιώτες στον πόλεμό του με τους σουλτανικούς. Οι Σουλιώτες επέστρεψαν στην πατρίδα τους και εκλέξανε τον Μάρκο αρχηγό. Τότε μπόρεσε ο Μάρκος να δείξει την αξία του στις διάφορες μάχες που χρειάστηκε να δώσουν οι Σουλιώτες όπου διακρίθηκε για την στρατηγική του τέχνη, την γενναιότητα και την παλικαριά του. Οι σουλτανικοί κατάφεραν να εξοντώσουν τον Αλή το Φεβρουάριο του 1822 και είχαν αιχμαλωτίσει την οικογένεια του Μάρκου που βρισκόταν στο Πωγώνι. Αλλά και οι Έλληνες που είχαν πάρει στο μεταξύ την Τριπολιτσά είχαν αιχμαλωτίσει την οικογένεια του Χουρσίτ και τα χαρέμια του. Η ανταλλαγή έγινε τον Μάρτη του 1822. Ο Μαυροκορδάτος, πρόεδρος του Εκτελεστικού, άκαπνος και ραδιούργος Φαναριώτης, πλησίασε τον Μάρκο πασχίζοντας να τον κάνει δικό του προκειμένου να στηρίξει την δύναμή του και στη δύναμη των Σουλιωτών. Ο αγνός Μάρκος όσο κι αν ήθελε να μείνει ανεπηρέαστος από τις ραδιουργίες του Μαυροκορδάτου, η σχέση του μαζί του άρχισε να τον αλλάζει και να τον



**"Ερωτηθείς, ποίοι αγαπούν τους πολέμους; είπε: Της μεν ανάγκης τον πόλεμον άνθρωποι και Θεός, της δ΄ αλόγου θελήσεως ούτε και ο διάβολος αυτός.
Ερωτηθείς, ποία πράγματα και μέσα κάμνουσι τον άνθρωπο ευτυχή; Παιδεία, θεοφοβία και ευπορία, είπεν". (...)**

Εφονεύθη ο Λεωνίδας, και φερθείς εις Μεσολόγγιον ετάφη ενδόξως και πανεντίμως, δι΄ όν όλη η Ελλάς επένθησε και εμαυροφόρησε, και κατέστη το όνομά του μνήμης αιωνίου και θαυμασμού άξιον. Η Τουρκία όλη τον έτρεμεν. Η Αλβανία τον εσέβετο και έκαμνεν όρκον εις το σπαθί του Μάρκου".

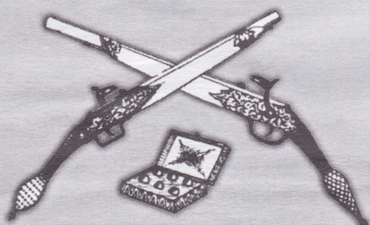


**Ο Γαζής την συνοπτικήν βιογραφίαν του Μάρκου συνοδεύει και με το εξής επίγραμμα:
"Πύρρος μεν κατά Ρωμαίων απεδείχθη θαυμαστός
Και Σκενδέρμπεης δε πάλιν κατά Τούρκων τρομερός
Μαρκομπότζιαρης δ΄ ωσαύτως ανεφάνη ο αυτός
Εις το Μεσολόγγι κείται στήσας τρόπαιον λαμπρόν ".
Αν ζούσε ο Μάρκος Μπότσαρης, σ΄ όλη τη διάρκεια του μακρού αγώνα θάχε κάνει τέρατα και σημεία, γιατί συνδύαζε στο μυαλό δυο πράγματα, την πολεμική και την πολιτική αρετή. Ήταν χαρακτήρας σεμνός, η συμπεριφορά του ήταν τίμια και σ΄ όλο το στράτευμά του ήταν υπέροχος.**

Πανάρχαια έθιμα πριν τη μάχη

**Σχετικά με το θάνατο του Μάρκου Μπότσαρη, ο Στρατηγός Δημήτριος Νότη Μπότσαρης, γράφει:
"Ο Μάρκος είχε σαφές το προαίσθημα του θανάτου του. Τούτο, άλλωστε, ήτο φυσικόν δι΄ άνθρωπον του οποίου η ζωή συνεχώς**

διέτρεχε τους μεγίστους κινδύνους. Πάντως είναι αξιοσημείωτον ότι, ενώ ετοιμάζετο δια την τελευταίαν του μάχην, του προείπαν από την πλάτη του αρνιού, που εξήτασαν, τον κίνδυνο που διέτρεχε. Ο Μάρκος δεν έδωσε προσοχήν εις την οστεομαντείαν αυτήν, εκράτησεν όμως τα πένθιμα προαισθήματά του και εβάδισεν αλύγιστος προ της μεγάλην θυσίαν. Είναι έντονος η προσοχή, που εμπνέει συχνά η οστεομαντεία. Έχω προσωπικήν μακράν ανάμνησιν από το είδος αυτό της πεποιθήσεως από το 1912. Εις τας δυσκολωτέρας των περιστάσεων οι οπλαρχηγοί και άλλοι κατέφευγον εις αυτήν με ιεροτελεστικήν εμπιστοσύνην".



φθείρει. Τον Ιούνιο του 1822 συγκρούστηκε με δύναμη 3000 τούρκων στην Πλάκα της Ηπείρου και παρά τις αρχικές νίκες, το ελληνικό στρατόπεδο διαλύθηκε. Ο Μάρκος έχοντας 32 μόνο συντρόφους κατευθύνθηκε στο Πέτα της Άρτας όπου και εκεί έλαβε μέρος πασχίζοντας να σταματήσει την φυγή και την πανωλεθρία, χωρίς να τα καταφέρει. Κατά την πρώτη πολιορκία του Μεσολογγίου ο Μάρκος βρισκόταν εκεί και έκανε τις παραπειστικές διαπραγματεύσεις με τον Ομέρ Βρυώνη μέχρι να έρθει η βοήθεια από τον Μοριά. Πήρε στην πράξη το δίπλωμα του αρχιστρατήγου κατά την μάχη στο Κεφαλόβρυσο του Καρπενησίου τον Αύγουστο του 1823, πεθαίνοντας γι' αυτό που αγάπησε πιο πολύ από οτιδήποτε άλλο στη ζωή του : την ελευθερία της Πατρίδος του. Κηδεύτηκε σε πάνδημο θρήνο στο Μεσολόγγι όπου στο Πάρκο των Ηρώων βρίσκεται ο τάφος του. Το δημοτικό τραγούδι, αυθεντικός ερμηνευτής των λαϊκών αισθημάτων, διέσωσε τον θρήνο του χαμού του Μάρκου.

" Θρήνος μεγάλος έγενε μέσα στο Μεσολόγγι.
Το Μάρκο παν' στην εκκλησιά,
Το Μάρκο παν' στο μνήμα.
Ξήντα παπάδες παν' μπροστά
και ξήντα δεσποτάδες.
Και πίσω παν' Σουλιώτισσες...".

Με το άγγελμα του θανάτου του οι οπλαρχηγοί έκλαψαν σαν μικρά παιδιά γιατί ήξεραν ότι η Πατρίδα έχανε σε κρίσιμες στιγμές έναν από τους πιο άξιους και πιο αγνούς καπεταναίους. Έναν αγνό και με ακέραιο χαρακτήρα Σουλιώτη πολέμαρχο.



Το γράμμα στον Byron

Ιδού και μικρόν απόσπασμα από έκθεσιν της εγκύρου αγγλικής επιθεωρήσεως "Westminster Review", κατά την εποχήν της αφίξεως του λόρδου Βύρωνος εις την Ελλάδα (1823):
"Η δυτική Ελλάς ευρίσκετο εις λίαν κρίσιμον κατάστασιν. Ο Μουσταφά πασάς, πασάς της Σκόδρας, επροχώρει εντός της Ακαρνανίας με μεγάλας δυνάμεις, καθ΄ ον χρόνον επρόκειτο να συναντήση αντίστασιν ως εκ της ιπποτικής αφοσιώσεως του γενναίου Μάρκου Μπότσαρη. Ο αρχηγός αυτός, αντάξιος των αρίστων ημερών της Ελλάδος, επέτυχε την 9ην Αυγούστου (π.η.), δια της περιφήμου νυκτερινής επιθέσεως να αποκόψη αξιόλογον τμήμα του τουρκικού στρατού και έπεσεν ως θυσία εις τας ηρωικάς του προσπαθείας. (...) Ο Μάρκος Μπότσαρης, ευρισκόμενος εις Καρπενήσι, το μικρόν χωρίον, όπου συνέτριψε τους Τούρκους, είχεν ακούσει περί της αφίξεως του λόρδου Βύρωνος εις την Ελλάδα. Και είναι λίαν αξιοσημείωτος η τελευταία πράξις του Μάρκου. Πριν προβή εις την επίθεσιν έγραψε μίαν θερμήν πρόσκλησιν προς τον λόρδον δια να έλθη εις το Μεσολόγγι και προσεφέρετο "να προσέλθη και να του παράσχη υποδοχήν ανταξίαν προς την περίπτωσιν και εξυπηρετκήν του Αγώνος". Η επιστολή του Μάρκου προς τον Βύρωνα που εγράφη την 8 Αυγούστου, παραμονήν του θανάτου του, έχει ως ακολούθως:
"Το γράμμα σας, καθώς και του σεβασμιωτάτου κ. Ιγνατίου με ενέπλησαν χαράς. Η εξοχότης σας είναι ακριβώς ο άνθρωπος που μας χρειάζετο. Κανέν εμπόδιον ας μη σταματήση τον ερχομόν σας εις το μέρος τούτο της Ελλάδος. Πολυάριθμος στρατός μας απειλεί, αλλά με την βοήθειαν του θεού και της εξοχότητός σας θα εύρη εδώ την πρέπουσαν αντίστασιν.
Απόψε σκοπεύω κάτι να επιχειρήσω εναντίον ενός σώματος Αλβανών έξ ως επτά χιλιάδων, στρατοπεδευμένων σιμά εις αυτό το μέρος. Μεθαύριον θα αναχωρήσω μαζί με μερικούς εκλεκτούς άνδρας μου δια να έλθω προς απάντησιν της Εξοχότητός σας. Μη βραδύνετε πολύ να έλθετε. Σας ευχαριστώ δια την αγαθήν γνώμην, την οποίαν έχετε δια τους συμπατριώτας μου και ελπίζω ότι δεν θα την εύρετε αδικαιολόγητον. Σας ευχαριστώ και πάλιν δια την φροντίδα οπού ελάβατε τόσον γενναίως υπέρ αυτών". "Μαρκο μπότζαρης". Η επιστολή αυτή είναι το κύκνειο άσμα του, μετά 48 ώρας ο Μάρκος εκπδεύετο".

Ο Μάρκος Μπότσαρης σαν νέος Λεωνίδας με τους Σπαρτιάτες του

"Συμφώνως προς το εξ αμνημονεύτου χρόνου έθος των πολεμικών της Ελλάδος τέκνων, ο Μάρκος Μπότσαρης παρεσκευάσθη εις μάχην εορτάζων μετά των στρατιωτών του δια συμποσίου, εν τω οποίω προσέφερε σπονδάς εις την εστεμμένην Παρθένον, προστάτριαν του Σουλίου. Εκαστος εκαθαρίσθη έπειτα από παντός ρύπου, λουόμενος εις τα ύδατα του Καμπύσου ποταμού, όστις χύνεται εντός του Αχελώου. Και αφού επιμελώς εκτένισαν τας κυματοειδείς κόμας των, ενδυθέντες τα ωραιότερα ενδύματά των, στεφανωθέντες με άνθη, συνηθροίσθησαν προ του πολεμάρχου όπως ακούσωσι τας αποφάσεις αυτού.
Ο Μάρκος Μπότσαρης ενδεδυμένος την κυανήν αυτού χλαμύδα, σημείον διακριτικόν των στραταρχών μεταξύ των Ελλήνων, εξέθηκεν εις αυτούς το σχέδιόν του δια των εξής λέξεων τας οποίας θεωρούμεν καθήκον πιστώς να αναφέρωμεν:
Αγαπητοί αδελφοί μου και συστρατιώται! Οσοι πιστεύουσιν εις Χριστόν, του οποίου το πιστόν σύμβολον κυματίζει προ ημών, ας ετοιμασθώσι να πολεμήσωσι νικώντες ή αποθνήσκοντες! Εάν συγκρίνωμεν τας δυνάμεις ημών προς τους βαρβάρους, είμεθα ασυγκρίτως κατώτερο τον αριθμόν. Αλλά θα εκρίνατε εκ των μέτρων τα οποία έλαβον, εάν μας είναι αδύνατον να αντιστώμεν κατ΄ αυτών μεμονωμένως εν κοιλάδι, δυνάμεθα να πολεμήσωμεν και τοςυ εκμηδενίσωμεν μεμονωμένους. Τοιούτον ήτο το σχέδιόν μου κατά πρώτον. Αλλά περικυκλωθέντε, όπως τώρα είμεθα, θα ήτο επίσης επονείδιστον εις τους Σουλιώτας ν΄ αποχωρήσωσιν όσον ανωφελές το να διαμφισβητώμεν προς αυτούς το έδαφος δι΄ενεδρών. Υπό του Θεού αυτού οδηγηθέντες εις την κεκλεισμένην ταύτην πεδιάδα, η πατρίς και το μέλλον αναμένουσιν εξ ημών αξιομνημόνευτον παράδειγμα! Την νύκταν ταύτην, αδελφοί, κατ΄ αυτήν την νύκτα, κατάτ ην τρομεράν ταύτην νύκτα υπό το σκότος αυτής, απεφάσισα να εισδύσω εις το στρατόπεδον των απίστων χωρίς ούτε ένα καψίλιον να καύσω. Το εγχειρίδιον και η σπάθη θα είναι τα μόνα θανατηφόρα όπλα μας, η φρίκη και ο φόβος οι αχώριστοι σύντροφοι των κτυπημάτων, άτινα εν σκότει θα καταφέρωμεν. Η επιχείρησις είναι τολμηρά, το αισθάνομαι μεθ΄ υπερηφανείας, έκαστος εξ΄ ημών ας αποφασίσει ελευθέρως, διότι δεν αποδέχομαι εις τούτους ευγενείς κινδύνους άνδρας μη έχοντας καλήν θέλησιν ".
(Από το βιβλίο του Πουκεβίλ "Ιστορία της Ελληνικής Επαναστάσεως", τόμος Δ΄, Αθήναι 1891)

γράφει ο **Ν.Γ.Μ.**

25η Μαρτίου 1821 Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

Εκατόν ογδόντα δύο χρόνια πέρασαν από την ημέρα του μεγάλου ξεσηκωμού, όταν ο λαός μας πήρε τα όπλα και διεκδίκησε την εθνική του ελευθερία. Εκατόν ογδόντα δύο χρόνια "ελεύθερης" ζωής διάβηκαν και είναι η επέτειος αυτή ευκαιρία να αναλογισθούμε το κατά πόσον ο σκοπός των αγωνιστών εκείνης της μεγάλης εποχής επιτεύχθηκε. Να αναρωτηθούμε μήπως τελικά σαν Έθνος και σαν Λαός πουλήσαμε αυτήν την ίδια την ψυχή της Φυλής μας.

Η "ΙΣΤΟΡΙΑ" όχι σαν λόγος ψυχρός, η "ΙΣΤΟΡΙΑ" όχι σε μορφή ακαδημαϊκής γνώσης, η "ΙΣΤΟΡΙΑ" σαν βίωμα, σαν σκυτάλη από γενεά σε γενεά είναι ο τρόπος, που πρέπει να δούμε ό,τι συνέβη στα χρόνια του μεγάλου ξεσηκωμού και με τον τρόπο αυτό να κρίνουμε το παρελθόν, να ενσωματωθούμε στο παρόν και να στοχαστούμε το μέλλον.

Με αυτό τον τρόπο θα προσπαθήσουμε στο άρθρο αυτό να αναφερθούμε στο 1821, μιλώντας για τον σκοπό του και για το κατά πόσον αυτός εκπληρώθηκε. Συγκρίνοντας ό,τι συνέβη τότε με ό,τι συμβαίνει σήμερα. Προσπαθώντας να αναζητήσουμε τα ίχνη του Ελληνικού Μεγαλείου, που έγραψε τότε σελίδες δόξας και θυσίας σε αντίθεση με το μίζερο σήμερα των δειλών και ανάξιων, που αυτοαναγορεύονται σε καίσαρες της "λογικής" και βασιλείς του "εφικτού"...

Στα χρόνια της σκλαβιάς

Όταν στις 29 Μαΐου του 1453 έπεσε η Πόλις των Κωνσταντίνων, βαθύ σκοτάδι απλώθηκε στις ψυχές των Γραικών. Η Ελληνική Αυτοκρατορία είχε ηττηθεί μα η πίστη στις καρδιές των γενναίων υπήρχε πάντοτε:

1463: Σπάρτη, Λακεδαίμονα και Αρκαδία με επικεφαλείς τους Πέτρο Μπούα και Μιχαήλ Ράλλη επαναστατούν.

1479: Ο Κορκόδειλος Κλαδάς ξεσηκώνει την Κορώνη και την Μάνη σε επανάσταση.

1481: Επαναστατεί η Χειμάρρα και η Αυλώνα με αρχηγούς τον Κλαδά και τον Ιωάννη Καστριώτη.

1496, 1499: Επανάσταση σε Ήπειρο, Στερεά και Μωρηά με υποκίνηση του Καρόλου του Η΄.

1532: Νέα Επανάσταση σε Κορώνη και Πάτρα με αρχηγούς τον Νικόλαο Μαμωνά-Παλαιολόγο, τον Μιχαήλ Καλόφωνο και τον Θεόδωρο Βουκίτη.

1571: Μετά την καταστροφή του τουρκικού στόλου στην Ναύπακτο από τους ηνωμένους στόλους της Ευρώπης, που είχαν αρχηγό τον Δον Ζουάν τον Αυστριακό, Πελοπόννησος, Στερεά, Μακεδονία και Αιγαίο επαναστατούν και πάλι.

1612: Ο Δούκας του Νέβερ Κάρολος Γονζάγιος Παλαιολόγος έρχεται σε συνεννόηση με τους πρόκριτους των Ελλήνων με σκοπό την επανάσταση. Ο Κάρολος κατασκευάζει στόλο, που θα στηρίξει την επανάσταση. Οι μεγάλες όμως δυνάμεις αντιδρούν. Τα πλοία του Καρόλου καίγονται από μία περίεργη πυρκαγιά. Παρ' όλα αυτά ο ηρωικός Δεσπότης Τρίκκης



Οι Έλληνες καταδιώκουν την στρατιά του Δράμαλη στα Δερβενάκια

Διονύσιος επαναστατεί και κυριεύει τα Γιάννενα. Σημαντική λεπτομέρεια από τα γεγονότα αυτά: Στο υπόμνημά τους οι πρόκριτοι των Ελλήνων προς τον Παλαιολόγο Δούκα του Νέβερ μιλούν για τον τρόπο με τον οποίον θα εύρισκαν τα υλικά μέσα για το εγχείρημα και προτείνουν με την έναρξη της επαναστάσεως να δημευθούν οι περιουσίες των εβραίων...

1684: Οι Έλληνες ξεσηκώνονται στο πλευρό των Ενετών και ελευθερώνουν την Πελοπόννησον. Η ελευθερία αυτή όμως κράτησε μόλις μέχρι το 1715.

1770: Ορλωφικά, ξεσηκώνεται όλη η Ελλάδα απ' άκρη σ' άκρη. Δυστυχώς και αυτή η επανάσταση προδόθηκε και οι Τούρκοι έκαναν και πάλι φρικτές σφαγές εις βάρος των Ελλήνων.

1778-1793: Ο Λάμπρος Κατσώνης κυριαρχεί στο Αιγαίο και προξενεί στον Τουρκικό στόλο μεγάλες καταστροφές.

Τετρακόσια ολόκληρα χρόνια, δεκαπέντε σχεδόν γενιές πικρής σκλαβιάς υπέφεραν οι Έλληνες μα δεν δείλιασαν, δεν ξέχασαν ούτε το καθήκον τους, ούτε την Τιμή τους και έδωσαν εκατοντάδες χιλιάδες νεκρών σε δεκάδες επαναστάσεις πάντα πιστοί στο όραμα της χαμένης, μα όχι λησμονημένης Αυτοκρατορίας.

Από γενιά σε γενιά "παραδινόταν" ο όρκος Τιμής και Πίστης στον τελευταίο Έλληνα Αυτοκράτορα, στον Μαρμαρωμένο Βασιλιά! Και ήλθε η ώρα, το 1821, που επιτέλους ο αγώνας τόσων αιώνων θα εύρισκε τον δρόμο προς την δικαίωση.

Η επανάσταση των Ελλήνων

Ταξική πιστεύουν πως ήταν η επανάσταση του 1821 οι μπολσεβίκοι. Νόημα "Δημοκρατικό" βασισμένο στην γαλλική επανάσταση προσπαθούν κάποιοι άλλοι να δώσουν στον μεγάλο ξεσηκωμό. Όμως ας δούμε με τι λέξεις χαρακτήριζαν αυτοί οι ίδιοι οι πρωταγωνιστές της επαναστάσεως την πράξη τους.

Τόσο ο Κολοκοτρώνης, όσο και άλλοι ήρωες της παλιγγενεσίας στα απομνημονεύματά τους, που δυστυχώς για ορισμένους δεν αναφέρονται ούτε σε κοινωνιολογικούς και οικονομικούς όρους, ούτε σε μυητικές τελετές και σύμβολα, στα απομνημονεύματά τους συχνά αποκαλούν την επανάσταση **"ξεσηκωμό του γένους"**, και το **ποθούμενον "ανάσταση του γένους"**. Τι επαναστάτησε λοιπόν κατ' αυτούς τους ιδίους τους αυτουργούς; ΤΟ ΓΕΝΟΣ! Και αυτή και μόνη η λέξη δίνει στην επανάσταση του 1821 έναν χαρακτήρα βαθύτερο ακόμη και από αυτόν του Εθνικού δίνει έναν χαρακτήρα ΦΥΛΕΤΙΚΟ, διότι η λέξις ΓΕΝΟΣ αυτό δείχνει!

Σε επιβεβαίωση του ισχυρισμού αυτού ας δούμε τι γράφει ο Άγγλος πρέσβυς Στράτφορντ Κάνιγγ, που επισκέφθηκε τα Ψαρά αμέσως μετά την καταστροφή τους από τον Τουρκικό στόλο:

"Στα Ψαρά αποκτήσαμε μια τρομερή εμπειρία για

το τι σημαίνει πόλεμος με Φυλετικές και θρησκευτικές αντιπάθειες".

Ότι συνέβη στα χρόνια 1821-1828 είναι λίγο-πολύ γνωστό και η αναφορά στα γεγονότα αυτά δεν είναι ο σκοπός του άρθρου αυτού. Αυτό που με δύο λόγια μπορεί να λεχθεί είναι ότι όσο οι Έλληνες ήσαν ενωμένοι μεγαλούργησαν. Κατορθώματα πολεμικά, όπως είναι η Άλωση των Κάστρων του Μωρηά και της Ρούμελης με τόσο λίγες δυνάμεις και χωρίς πυροβολικό δεν συναντά εύκολα κανείς στις σελίδες της ιστορίας άλλων λαών. Μάχες όπως τα Δερβενάκια, η Γραβιά, το Φάληρο, η Αλαμάνα μπορούν να κάνουν μόνο λαοί πολεμικοί και γενναίοι, όπως είναι ο Ελληνικός. Ναυμαχίες νικηφόρες με μετασκευασμένα εμπορικά πλοία σε πολεμικά εναντίον ενός από τους ισχυρότερους στόλους του κόσμου μπορούν να κάνουν μόνο οι λαοί, που έχουν την θάλασσα και την τόλμη του Οδυσσέα στο αίμα τους. **Μετά όμως από τις νίκες και την δόξα ήλθε και πάλι ο διχασμός, η προαιώνια συμφορά αυτού του λαού, να φέρει την επανάσταση σε απόγνωση και να βυθίσει τον αγώνα της ανεξαρτησίας σε βαθύ τέλμα.**

1823, 1824, 1825: Ο εμφύλιος πόλεμος μαίνεται ανάμεσα στον επαναστατημένο γένος και όταν ο Ιμπραήμ αποβιβάζεται στην Πελοπόννησο κανείς άξιος στρατηγός δεν θα βρεθεί να τον αντιμετωπίσει αφού και αυτός ο ίδιος ο Κολοκοτρώνης είναι φυλακισμένος μιας εξουσίας φαύλης, που χειρίζεται τα πράγματα της χώρας. Το 1827 θα βρει τους Τούρκους κυριολεκτικά κυρίαρχους της χώρας με μόνα ελεύθερα μέρη το Ναύπλιο, την Ύδρα, την Ακροκόρινθο και την Μάνη. Η επανάσταση θα τελείωνε εκεί και όχι μόνον, εάν γεγονότα σημαντικά δεν επέβαλλαν στις μεγάλες δυνάμεις την απόφαση να προχωρήσουν στην ανεξαρτησία της Ελλάδος.

Όμως από ότι συνέβη στα χρόνια αυτά θα σταθούμε σε δύο σημαντικά γεγονότα, που δυστυχώς αγνοεί η πλειοψηφία των σημερινών Ελλήνων.

Οι σφαγές των Ελλήνων

Στη σημερινή εποχή όλοι προσπαθούν να κατανοήσουν την ιστορία με την γλώσσα των αριθμών, όμως κανένας ποτέ δεν έκανε τον κόπο να μας μιλήσει με την γλώσσα των αριθμών για ότι συνέβη στον Ελληνισμό στα χρόνια 1821-1828 και πιο συγκεκριμένα πόσοι Έλληνες σφαγιάσθηκαν, στην συντριπτική τους πλειοψηφία άμαχοι, από τους Τούρκους στα χρόνια αυτά. Γνωρίζουν πολύ καλά το παραμύθι περί των 6.000.000 δήθεν νεκρών και αναστηθέντων και αποζημιωθέντων εβραίων, όμως κανείς δεν γνωρίζει πόσοι Έλληνες εξοντώθηκαν από τους Τούρκους στα χρόνια της επαναστάσεως του 1821 ή της καταστροφής του 1922. Ας πάρουμε όμως τα πράγματα με τη σειρά.

14 Μαρτίου του 1821 ο σουλτάνος Μαχμούτ με υπόδειξη του υπουργού του των εξωτερικών Χαλέτ Εφέντη υπογράφει μυστική διαταγή για γενική σφαγή των Ελλήνων. Συγχρόνως εκδίδεται σουλτανικό **"χάτι χουμαγιούν"**, που επιβάλει σε κάθε μουσουλμάνο να οπλισθεί και από τα τζαμιά ετοιμάζονται οι σφαγές των Ελλήνων. Στην Κωνσταντινούπολη 5.000 Τούρκοι κατάδικοι φορούν στολή γενίτσαρων για τη μεγάλη σφαγή. Στίφη με ουλεμάδες και δερβίσηδες σφάζουν ανηλεώς για αρκετές ημέρες Έλληνες επιφανείς και μη σε Κωνσταντινούπολη, Ανδριανούπολη, Φιλιππούπολη, Σμύρνη, Θεσσαλονίκη, Τραπεζούντα, Λάρισα, Κύπρο, Ρόδο και αλλού. Στοιχεία για την μαζική αυτή εξόντωση των Ελλήνων δεν υπάρχουν αφού τα εδάφη αυτά παρέμειναν και μετά το 1828 Τουρκικά. Ο αριθμός πάντως των σφαγιασθέντων Ελλήνων είναι σίγουρα μεγάλος!

Στην ελεύθερη, όμως, Ελλάδα με την απογραφή του 1828, στην οποία ταυτόχρονα έγινε εξέταση και του πληθυσμού που υπήρχε το 1821 μπορούμε να έχουμε ασφαλή συμπεράσματα.

Ο πληθυσμός του 1821 σύμφωνα με την έρευνα αυτή ήταν 938.765. Εάν υπολογίσουμε τον υψηλό δείκτη γεννητικότητος της εποχής εκείνης θα έπρεπε να έχει αυξηθεί ο πληθυσμός στα 7 αυτά χρόνια (1821-1828) κατά 80.000 περίπου άτομα. Στον τελικό αυτό αριθμό πρέπει να προστεθούν αρκετές δεκάδες χιλιάδες Ελλήνων από Κρήτη, νησιά, Θεσσαλία, Μακεδονία, Κωνσταντινούπολη, Χίο κ.α., που ήλθαν στην ελεύθερη Ελλάδα. Θα έπρεπε λοιπόν με τα δεδομένα αυτά ο πληθυσμός της Ελλάδος να ήταν το 1828 με μέτριους υπολογισμούς 1.150.000. Όμως η απογραφή του 1828 έδωσε τον αριθμό 753.400 κάτοικοι, που σημαίνει πως σφαγιάσθηκαν από τους Τούρκους μόνο στο μικρό αυτό κομμάτι της Ελληνικής Πατρίδος, που περιελάμβανε τις Κυκλάδες, την Πελοπόννησο και όχι όλη την Στερεά 400.000!!! δηλαδή ο ένας στους δύο σχεδόν κατοίκους της χώρας που ζούσαν στην περιοχή το 1821!!!

Εάν θεωρείτε τον αριθμό αυτό υπερβολικό θα σας αναφέρω τα παρακάτω αδιαμφισβήτητα στοιχεία συγκεκριμένων περιοχών:

Κάσος: Από 7.000 κατοίκους μετά την καταστροφή δεν έμεινε κανείς. Όσοι δεν σφαγιάσθηκαν πουλή-



θηκαν σκλάβοι στην Ανατολία και στην Αφρική!

Κρήτη: Από 160.000 Έλληνες που ζούσαν το 1821 στο νησί μετά την επανάσταση υπήρχαν 90.000!

Χίος: Από 120.000 Έλληνες μετά την καταστροφή υπήρχαν μόλις 30.000!

Αθήνα: Πριν την επανάσταση είχε πληθυσμό 14.000. Μετά το 1828 ήταν σχεδόν έρημη!

Ψαρά: Από τους 30.000 κατοίκους που ζούσαν το 1824 μετά την καταστροφή σώθηκαν στο εσωτερικό της νήσου μόλις 3.000!

Μεσολόγγι: Από τις 14.000 ψυχές που βρισκόντουσαν στη πόλη πριν την έξοδο σώθηκαν μόλις 1.300!

Τελειώνοντας την αναφορά μας αυτή στις τρομακτικές και εν πολλοίς άγνωστες σφαγές των Ελλήνων από τους μογγόλους υπανθρώπους θα παραθέσω τα λόγια του γερμανού ιστορικού Βαρθόλδου για τη μεγάλη θυσία στο Μεσολόγγι. Λόγια αφιερωμένα σε κάθε ανιστόρητο από άγνοια, δειλία, προδοσία ή υπολογισμό οπαδό της Ελληνοτουρκικής "φιλίας"...:

"Ο ηρωικός αυτός αγώνας θα μείνει αθάνατος. Με την ένδοξη αυτή πτώση του Μεσολογγίου αποδείχτηκε με ματωμένα μεγάλα γράμματα η ασυμβίβαστη αντίθεση ανάμεσα σε Έλληνες και Τούρκους".

Οι μεγάλοι μας "φίλοι"

Το δεύτερο γεγονός στο οποίο πρέπει να σταθούμε και που είναι επίσης άγνωστο στους περισσότερους των Ελλήνων είναι τα περίφημα δάνεια της επαναστάσεως, η αρχή της υποδουλώσεως της Πατρίδος μας στον ξένο παράγοντα, η αφετηρία εάν θέλετε της ξενοκρατίας. Οι μεγάλοι μας φίλοι οι Άγγλοι στα δύσκολα αυτά χρόνια μας έδωσαν δύο δάνεια. Ας παρακολουθήσουμε με τι όρους μας τα έδωσαν και ας βγάλουμε τα συμπεράσματά μας. Τα πρώτο δάνειο ήταν αξίας 800.000 λιρών. Από το δάνειο αυτό, που είχε τόκο 59%, έφθασαν στα χέρια των Ελλήνων, αφαιρουμένων προκαταβολικώς των τόκων, 298.726 λίρες. Το δεύτερο δάνειο ήταν αξίας 2.000.000 λιρών και είχε τόκο 56%. Από τα 2.000.000 αυτά κρατήθηκαν για τόκους και για παραγγελίες 8 πλοίων, που τελικά δεν εκτελέσθηκαν πλήρως και ήρθαν μόνο τέσσερα, το ποσόν του 1.767.300 λιρών και εδόθησαν στην Ελληνική κυβέρνηση 232.700 λίρες.

Από το δάνειο δηλαδή τελικά 2.800.000 λιρών λάβαμε μόλις 531.426 λίρες... Το "χρέος" αυτό πλήρωνε ο Ελληνικός λαός για περισσότερα από εκατό χρόνια. Περιττό να πούμε ότι οι τραπεζικοί οίκοι, στους οποίους υποδουλώθηκε η Νέα Ελλάς ανήκαν στην πλειοψηφία τους σε εβραίους.

Το νέο ελληνικό κράτος

Από τα πρώτα χρόνια της ανεξαρτησίας και από αυτόν τον ίδιο τον καθορισμό των πρώτων συνόρων του Ελληνικού Κράτους, φάνηκε καθαρά ότι οι μεγάλες δυνάμεις της Ευρώπης και ειδικότερα η Αγγλία δεν επιθυμούσαν έναν ουσιαστικό ρόλο για τους Έλληνες, αλλά ένα κρατίδιο-προτεκτοράτο. Σχετικά με αυτό όταν αποφασίσθηκαν τα όρια της Ελλάδος, ο Αυστριακός Μέτερνιχ δήλωσε:

"Αφού απεφασίσθη η ίδρυση Ελληνικού Κράτους, καλόν είναι να δοθούν σε αυτό εκτενέστερα και ασφαλέστερα σύνορα".

Αλλά και ο μεγάλος Γάλλος Φυλετιστής φιλέλληνας Γκομπινώ, που είχε λάβει μέρος στις διαπραγματεύσεις σαν διπλωμάτης, και επίστευε στο ρόλο του νέου Ελληνισμού έγραφε:

**"Εν τη ιδρύσει της Ελλάδος απέβλεπον...
εις την διάλυσίν της".**

Όμως τα σχέδια των εχθρών του Ελληνισμού δεν καρποφόρησαν. Γιατί οι Έλληνες του 19ου αιώνα και των αρχών του 20ου είχαν Πίστη στα πεπρωμένα του Γένους και εάν οι προδοσίες των "μεγάλων μας συμμάχων" δεν ερχόντουσαν σαν μαχαίρι πισώπλατα στον Ελληνισμό, το μοιραίο εκείνο 1922 το όνειρο της Μεγάλης Ιδέας της Ελληνικής Αυτοκρατορίας θα είχε γίνει πραγματικότης.

Το 1821 σήμερα

Είπαμε και στην αρχή του άρθρου αυτού πως πρέπει να μας ενδιαφέρει η ιστορία όχι σαν μία άχρηστη, παγερή και ανούσια γνώση, αλλά σαν λόγος ζωής, σαν μάθημα των αιώνων, σαν συμπέρασμα για το μέλλον. Με αυτό το πρίσμα λοιπόν ας καταλήξουμε στα συμπεράσματά μας:

α) Οι Τούρκοι είναι ένας αιμοβόρος και φυσικός εχθρός του Ελληνισμού, εάν δεν μπορούμε να το εννοήσουμε είμαστε άξιοι της μοίρας μας.

β) Η εθνική ανεξαρτησία, για την οποία έγινε η 25η Μαρτίου του 1821 δεν έχει ακόμη πραγματωθεί, η "ανάσταση του Γένους", όπως εκείνοι οι μεγάλοι άνδρες την εννοούσαν δεν έχει ακόμη επιτευχθεί. Ειλικρινής απόδοση Τιμής στο 1821 σημαίνει συνέχιση του αγώνος για την πραγμάτωση του μεγάλου σκοπού.

γ) Στις κρίσιμες σημερινές περιστάσεις που η Πατρίδα μας απειλείται από Ανατολή και Βορρά είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε μελετώντας ό,τι συνέβη το 1821 πως όταν υπάρχει Πίστη και Θάρρος η λογική των αριθμών χάνει την αξία της. Και τότε οι μεγάλες δυνάμεις ήσαν εναντίον μας και τότε ο συσχετισμός των δυνάμεων ήταν πολύ δυσμενέστερος μάλιστα από σήμερα εις βάρος μας. Θέλετε να δείτε με την γλώσσα των αριθμών τι στρατό και ναυτικό είχε η Οθωμανική Αυτοκρατορία; 180.000 ιππείς, 220.000 πεζούς, 15.000 πυροβολητές, Φρούρια, 4 τρίκροτα σκάφη, 13 δίκροτα των 74 κανονιών, 7 φρεγάτες, 5 δρόμωνες, αρκετούς πάρωνες (βρίκια) και τις ναυτικές μοίρες της Αλγερίας, Τύνιδας, Λιβύης και Αιγύπτου. Τι είχαμε να αντιπαρατάξουμε εμείς απέναντι σε αυτή την υπερδύναμη; Καθόλου πυροβολικό, καθόλου ιππικό, 22.000 πεζούς, όπως προκύπτει από το αρχείο των αγωνιστών των χειρογράφων της Εθνικής Βιβλιοθήκης και 2.970 μαχητές στα 150 περίπου ελαφρά εμπορικά πλοία, που είχαν μεταβληθεί σε πολεμικά. Στην Δεύτερη Εθνοσυνέλευση στο Άστρος ετίθετο σαν στόχος φιλόδοξος να βρεθεί τρόπος να οπλισθούν 51.000 άνδρες, στόχος που τελικά δεν επετεύχθη. Με αυτό λοιπόν το συσχετισμό δυνάμεων δόθηκε η μάχη το 1821 και δόθηκε νικηφόρα. **Αυτό ας το έχουν υπ' όψιν τους όσοι "ποθούν τα αδύνατα", "όσοι τολμούν τα αδύνατα", "όσοι τολμούν τα δύσκολα" και όχι οι δούλοι της λογικής των αριθμών και οι εραστές του οποιουδήποτε "εφικτού".**

Αντί επιλόγου

Ελλάδα του έτους 2003, εποχή της ελληνοτουρκικής "φιλίας". Οι άνθρωποι, που ποδηγετούν την κοινή γνώμη και γιατί όχι και την δημόσια ζωή αυτής της χώρας, έχουν ανοίξει συναλλαγές εμπορικές, δοσοληψίες οικονομικές με την αντίπερα πλευρά του Αιγαίου. Στήνουν "business" δισεκατομμυρίων. Στον χώρο των ιδεών και της πολιτικής κυριαρχεί ένα πνεύμα "ειρηνιστικό" είτε φιλελεύθερο, είτε μαρξιστικό. Οι έννοιες Εθνική Τιμή, Ιστορία, Καθήκον, είναι χαμένες στην λήθη, στο συμφέρον και είναι καταδικασμένες από τους ισχυρούς του χρήματος και της εξουσίας, της εξουσίας και του χρήματος, στο πυρ το εξώτερον. Όμως, το 1821 δεν έγινε για να στήνουν εργοστάσια με φτηνά εργατικά χέρια κάποιοι στην Τουρκία και να κάνουν βρώμικες χρηματιστηριακές συναλλαγές.



Μια από τις ευγενέστερες μορφές, τις πιο αγνές και ανιδιοτελείς του μεγάλου εκείνου αγώνα, του 1821, ήταν ο νικητής των Δερβενακίων, ο Νικήτας Σταματελόπουλος, ο Νικηταράς ο Τουρκοφάγος. Μετά την απελευθέρωση ζούσε στον Πειραιά. Το 1839 φυλακίζεται στην Αίγινα. Αποφυλακίζεται μετά από δύο χρόνια τυφλός. Η κόρη του όταν τον αντικρίζει πεθαίνει. Ζει πάμπτωχος στον Πειραιά από μία πενιχρή σύνταξη. Οι πιστωτές του βγάζουν σε πλειστηριασμό το μοναδικό του περιουσιακό του στοιχείο, αυτό το ίδιο το σπίτι του. Πηγαίνει τυφλός στον πλειστηριασμό κρατώντας ένα σπαθί. Είναι το μοναδικό λάφυρο που δέχθηκε να πάρει μετά τη νίκη του στα Δερβενάκια. Όταν τον αντικρύζουν να διαβαίνει στην αίθουσα του πλειστηριασμού όλοι με σεβασμό και ντροπή σιωπούν. Ο Νικηταράς ανεβαίνει στο βήμα και λέει: **"Τελευταίος πλειοδότης το σπαθί του Νικηταρά".** Οι διεκδικητές αποσύρονται και με αυτόν τον τρόπο δεν πεθαίνει άστεγος στο δρόμο, ποιος ο Νικηταράς ο Τουρκοφάγος, η Δόξα της Πατρίδας! Πέθανε το 1849 πάμπτωχος. Αλήθεια ποιος φταίει που δεν γνωρίζουμε σήμερα που είναι ο τάφος του Νικηταρά; Ποιος φταίει, που δεν έμαθε κανείς την γενιά μας να τιμά τους μεγάλους νεκρούς αυτού του λαού; Ποιος φταίει, που σήμερα ο λαός σέρνεται πίσω από το άρμα των πονηρών, των επιτήδειων και των προσκυνημένων;

του **Γεωργίου Θ.**

Πως βλέπουν οι Τούρκοι το 1821
Μέσα από τουρκικές πηγές στο διαδίκτυο
ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ Η "ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ"!!!

Είμαστε όλοι μάρτυρες μίας αρκετά καλά προσεγμένης και μεθοδευμένης επιχείρησης "αναθεώρησης" της Ελληνικής Ιστορίας, μια και αυτή θεωρείται από ορισμένους εγχώριους "πολιτικά ορθούς" κύκλους ως "εθνικιστική" και "μισαλλόδοξη" και εμπόδιο για την αρμονικότερη συμβίωση με τους Τούρκους και όχι μόνον. Παράλληλα όμως, δεν αναφέρεται καθόλου το γεγονός, το πώς αντιλαμβάνονται οι Τούρκοι το 1821. Ίσως, γιατί κάποιες υπερβολικά "προοδευτικές" απόψεις στην χώρα μας, να έχουν κοινά στοιχεία με τα όσα ισχυρίζεται το τουρκικό κατεστημένο για αυτή την περίοδο...

Αντί όμως μίας εκτεταμένης ανάλυσης αυτού του φαινομένου, θα είχε ενδιαφέρον να παρουσιαστούν ορισμένα αποσπάσματα κειμένων, τα οποία υπάρχουν σε τουρκικές ιστοσελίδες και δείχνουν την επίσημη άποψη του τουρκικού κατεστημένου, η οποία παραμένει προκλητικά αμετανόητη για τον απάνθρωπο Τουρκικό Ζυγό. Επίσης, μέσα από αυτές τις ιστοσελίδες, που αγωνίζονται κατά της "ελληνικής παραπληροφόρησης", οι τούρκοι ισχυρίζονται ότι στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, όλα ήταν όμορφα και αγγελικά πλασμένα, έως την εμφάνιση κάποιων Ελλήνων... μισαλλόδοξων εγκληματιών(!), οι οποίοι επηρεασμένοι από την Δύση και την Τσαρική Ρωσία, προέβησαν σε ανήκουστες εγκληματικές πράξεις και διατάραξαν την αρμονική συνύπαρξη μεταξύ του πολυεθνικού και πολυθρησκευτικού μωσαϊκού της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Βέβαια σε αυτό το άρθρο θα γίνει μία πολλή σύντομη αναφορά, στην οποία όμως θα φανούν ξεκάθαρα οι τουρκικές προκλήσεις και προθέσεις. Το μόνο που δεν μας ζητούν οι γείτονες μας, είναι να ζητήσουμε συγγνώμη που επαναστατήσαμε και να νιώθουμε άσχημα για την αγνωμοσύνη που δείξαμε στους Οθωμανούς δυνάστες μας...

"Οθωμανική αυτοκρατορία: ένα μοντέλο άριστης διοίκησης"

Στις τουρκικές ιστοσελίδες και περισσότερο στις κυβερνητικές, αναφέρεται ότι κατά την Οθωμανική Αυτοκρατορία, υπήρχε καθεστώς αρμονικής συμβίωσης μεταξύ των Τούρκων και των υποτελών λαών σε αυτήν. Χαρακτηριστική είναι και η εισαγωγή, μίας κυβερνητικής τουρκικής ιστοσελίδας (1), η οποία επιχειρεί να ενημερώσει τον κάθε ενδιαφερόμενο για την πραγματική αλήθεια σχετικά στο "Αρμενικό Ζήτημα". Η πρώτη παραγράφος του εισαγωγικού κειμένου από υψηλά ισταμένο τούρκο αξιωματούχο, τον Α. Νάσι Τουνσέρ, είναι ιδιαίτερα διαφωτιστική:

"Ενα από τα πιο άριστα συστήματα διοίκησης, που ως τέτοιο αναγνωρίστηκε στην ιστορία της ανθρωπότητας, δημιουργήθηκε από το Οθωμανικό Κράτος. Από αρκετούς αιώνες πίσω, το Οθωμανικό Κράτος διοικούσε τις μειονότητες που είχε υπό την εξουσία της, έχοντας διαφορετικές γλώσσες, θρησκείες και φυλές να τελούν υπό καθεστώς αρμονίας και ασφάλειας και σύμφωνα με την πολιτική του αυτή, δεν αφομοίωσε αυτούς τους λαούς".



Ο Γέρος του Μωριά, χαρακτηρίστηκε σε κείμενο του τούρκου καθηγητή Σονγιέλ, ως "Αρχισυμμορίτης"

"Εθνικισμός" και "Ελληνική Παραπληροφόρηση"

Βέβαια θα γεννώνται εύλογα ερωτήματα το πώς επήλθε αυτή η μεταβολή, όπου μεταξύ των άλλων, επαναστάτησαν οι Έλληνες κατά των Οθωμανών. Οι πρώτες γραμμές ενός κειμένου βιβλιοκριτικής, ενός βιβλίου που προτείνεται στην επίσημη ιστοσελίδα του τουρκικού Υπουργείου Εξωτερικών (2), των συγγραφέων Βαμίκ Βολκάν και Νόρμαν Ίβκοβιτς και υπό τον τίτλο: "Ο τελευταίος αιώνας της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, αναφέρουν τα εξής: ***"Οι ιδέες που εισήχθησαν στα Οθωμανικά Βαλκάνια από την Δύση, οδήγησαν τους Έλληνες στην έναρξη του απελευθερωτικού τους πολέμου"***. Πιο κάτω, σε ένα άλλο σημείο του κειμένου αναφέρεται ότι: ***"Ο εθνικισμός είχε φέρει ήδη μεταβολές στην αντίληψη των Ελλήνων για την εθνική τους ταυτότητα"***. Και έτσι ξαφνικά, οι Έλληνες, άρχισαν να αισθάνονται μέσα σε ένα αρκετά σύντομο διάστημα (σ.σ. λιγότερο από 20 έτη...), ως Έλληνες!

Αρκετά, όμως ενδιαφέροντα στοιχεία υπάρχουν και σε ένα κείμενο που φιλοξενείται στην ίδια τουρκική κυβερνητική ιστοσελίδα (3), με τίτλο: "Παραπληροφόρηση: Ο αρνητικός παράγοντας στις τουρκοελληνικές σχέσεις". Το αποκαλυπτικό αυτό κείμενο είναι του Σαλαχί Σονγιέλ, για τον οποίον πληροφορούμαστε ότι είναι Καθηγητής Διεθνών Σχέσεων στο Πανεπιστήμιο της Εγγύς Ανατολής, στην "Τουρκική Δημοκρατία της Βόρεια Κύπρου", δηλαδή στο Ψευδοκράτος του Ντεκτάς.

Στην πρώτη παράγραφο, υποστηρίζει ο Σονγιέλ, ότι το πνεύμα του ελληνικού επεκτατισμού αντικατοπτρίζεται στην Μεγάλη Ιδέα. Όπως υποστηρίζει και ο ίδιος, η Μεγάλη Ιδέα είναι ακόμη κυρίαρχη στις απόψεις και τα αισθήματα αρκετών Ελλήνων και ότι ακόμη αρκετοί Έλληνες υποθάλπουν αυτό το μύθο.

Στη συνέχεια, ο Σονγιέλ, αναφέρει ότι η Μεγάλη Ιδέα, ***"καλλιεργήθηκε από τους κληρικούς της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας και από τους έλληνες σοβινιστές παιδαγωγούς"***. Και στην συνέχεια, σχετικά με την Μεγάλη Ιδέα, αναφέρει ότι: ***"Από την εποχή της ελληνικής ένοπλης εξέργεσης έχει γίνει η βασική αρχή και ο στόχος των ελληνικών επαναστατικών και τρομοκρατικών οργανώσεων, όπως για παράδειγμα της Φιλικής Εταιρίας, αργότερα της Εθνικής Εταιρίας, κατά την διάρκεια του απελευθερωτικού πολέμου της Τουρκίας (σ.σ. δηλ. κατά την Μικρασιατική Εκστρατεία) της Μαύρης Μοίρας και στις μέρες μας στην ΕΟΚΑ της Κύπρου. Επίσης, υιοθετήθηκε από τις ελληνικές κυβερνήσεις μετά την ίδρυση του Ελληνικού Κράτους το 1830"***.

Πιο κάτω και μετά τον υπότιτλο "Ελληνική Παραπληροφόρηση", ισχυρίζεται ότι: "Οι έλληνες αντιλήφτηκαν την σημασία της προπαγάνδας, ή της παραπληροφόρησης, πριν ακόμη την ίδρυση του κράτους τους. Αποκομίζοντας οφέλη από οποιαδήποτε ευκαιρία τους διδόταν, καθ' όλες τις περιόδους και σε όλα τα επίπεδα, επιδίδονταν σε προπαγανδιστικές εκστρατείες, κυρίως κατά των τούρκων, και ήταν εξαιρετικά επιτυχημένες. Η Ελληνική Ορθόδοξη Επιτυχία υπό την καθοδήγηση του Πατριαρχείου στο Φανάρι και το Πανεπιστήμιο των Αθηνών, το οποίο ιδρύθηκε το 1837, έγιναν τα βασικά κέντρα του Ελληνισμού και της ελληνικής παραπληροφόρησης".

"Τι πραγματικά συνέβη το 1821;", σύμφωνα με την κατεστημένη τουρκική άποψη

Έτσι, στο διαδίκτυο, οι Τούρκοι αποφάσισαν να "διαφωτίσουν" την παγκόσμια κοινότητα για την πραγματικά γεγονότα κατά την διάρκεια της Εθνικής Επαναστάσεως του 1821. Μία περιεκτική άποψη φιλοξενείται σε απόσπασμα κειμένου ιστοσελίδας, σχετικής με τις "Τουρκοελληνικές σχέσεις" (4), έχοντας σαν τίτλο: ***"Τι συνέβη κατά την ένοπλη εξέγερση του 1821 και πως σφαγιάστηκαν οι τούρκοι;"***. Το αποκαλυπτικό αυτό απόσπασμα αναφέρει τα εξής:

"Ως αποτέλεσμα των δραστηριοτήτων της Φιλικής

Εταιρίας, η οποία ιδρύθηκε με την προστασία της Ρωσίας και επίσης ως αποτέλεσμα της επιρροής της Γαλλικής Επανάστασης, οι Οθωμανοί Έλληνες, όπως και άλλες μειονότητες που βρίσκονταν υπό την οθωμανική εξουσία, ξεκίνησαν επαναστατικές δραστηριότητες. Η πρώτη κίνηση ξεκίνησε υπό την ηγεσία του Αλέξανδρου Υψηλάντη, αρχηγού της Φιλικής Εταιρείας, στην Μολδαβία και την Βλαχία, και τελικώς δεν ήταν επιτυχής. Έπειτα, ιδρύθηκε μία μυστική οργάνωση επικοινωνίας και αποφασίστηκε να ξεκινήσει μία ένοπλη εξέγερση την Ημέρα του Πάσχα στο Μωριά και σε ορισμένα νησιά της Μεσογείου, που ήταν πυκνοκατοικημένα από Οθωμανούς Έλληνες. Μεγάλος αριθμός Μουσουλμάνων και Τούρκων υπέστησαν βασανιστήρια ή σκοτώθηκαν από Οθωμανούς Έλληνες κατά την διάρκεια των ένοπλων εξεγέρσεων σε κάποια νησιά του Αιγαίου, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν ταυτόχρονα με την Ένοπλη Εξέγερση στο Μωριά. Τα όσα συνέβησαν ήταν μία απόλυτη σφαγή..."

"Γενοκτονία των Τούρκων από τους Έλληνες": Μία προκλητική τουρκική ιστοσελίδα

Μία από τις χαρακτηριστικότερες τουρκικές ιστοσελίδες, σχετική με τα "εγκλήματα των Ελλήνων κατά των Τούρκων", είναι μία που ονομάζεται "Η Γενοκτονία των Τούρκων κατά των Ελλήνων" (http://www.greek-murderers.net). Μέσα σε αυτήν αναφέρονται και στο 1821. Σε αυτήν την ιστοσελίδα, για παράδειγμα, υπάρχει μία ενότητα, που παραπέμπει και σε χρονολογικό πίνακα, με τίτλο:

"Οι γενοκτονίες και οι σφαγές που διαπράχτηκαν από τους Έλληνες στην Ελλάδα και τα Βαλκάνια, μετά την ένοπλη εξέγερση στο Μόρα (σ.σ. τουρκιστί του Μωριά) το 1821.

***26 Μαρτίου 1821** Οι περισσότεροι Μουσουλμάνοι στο Μεσολόγγι δολοφονήθηκαν*

26 Μαρτίου-11 Απριλίου 1821
Κατά την Εξέγερση του Μόρα σκοτώθηκαν Τούρκοι κατά ένα οργανωμένο τρόπο.

***26 Μαρτίου-11 Απριλίου 1821** Ο αριθμός των Μουσουλμάνων που σκοτώθηκαν κατά την διάρκεια της Εξέγερσης του Μόρα δεν ήταν λιγότερος από 25.000, σύμφωνα με ξένους ερευνητές.*

***11 Απριλίου 1821** Όσοι διέφυγαν σφαγιάστηκαν στους δρόμους στη περιοχή της Λακωνίας."*

Όμως, εκείνο το κείμενο το οποίο αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα, το πώς βλέπουν το 1821 οι Τούρκοι είναι η ύπαρξη στην εν λόγω ιστοσελίδα κειμένου του τούρκου καθηγητή Σαλαχί Σονγιέλ (5), του οποίου άλλο κείμενο φιλοξενούσε, όπως είδαμε νωρίτερα, και η επίσημη ιστοσελίδα του τουρκικού Υπουργείου Εξωτερικών.

Πως οι Τούρκοι της Πελοποννήσου εξολοθρεύτηκαν κατά την διάρκεια της Ελληνικής ένοπλης εξέγερσης"

Αυτός είναι και ο τίτλος του κειμένου του Σονγιέλ, το οποίο παρουσιάζει τους επαναστατημένους Έλληνες, ως στυγνούς εγκληματίες και πλιατσικολόγους. Ήδη από την αρχή, μας πληροφορεί ότι η Τουρκική Διοίκηση της Πελοποννήσου ήταν καλύτερη των Καθολικών Φράγκων και ότι η ένοπλη εξέγερση του Μωριά είναι αποτέλεσμα μηχανορραφιών μεταξύ μερίδας Ελλήνων με την Τσαρική Ρωσία και την Γαλλία επί Ναπολέοντα. Μετά την ήττα του Ναπολέοντα στο Βατερλώ, οι Έλληνες εναπόθεσαν ξανά τις ελπίδες τους στην Τσαρική Ρωσία, αναφέροντας ότι τότε υπουργός Εξωτερικών της Ρωσίας ήταν "ο ελληνικής καταγωγής Τζον (Ιωάννης) Καποδίστριας". Στην συνέχεια αναφέρεται στην δημιουργία "μυστικών επαναστατικών και τρομοκρατικών οργανώσεων" στο εξωτερικό, όπως και στην έκδοση εφημερίδων και εντύπων που υποστήριζαν τους σκοπούς τους.

Όμως κάνει και ιδιαίτερη αναφορά και στην Φιλική Εταιρία: "Παρόλα αυτά, μία περισσότερο καταχθόνια και φιλόδοξη οργάνωση, που ονομάστηκε 'Φιλική Εταιρία', ιδρύθηκε στην Οδησσό το 1814, η οποία προσπάθησε να προκαλέσει μία ένοπλη εξέγερση μεταξύ όλων των 'Ελλήνων', συμπεριλαμβανομένων των Χριστιανών των Βαλκανίων".

Αφού στη συνέχεια αναφέρεται ότι υπήρχε εξάπλωση στη δράση αυτής της οργάνωσης και ότι η... "Εθνική Εταιρία" βρέθηκε επικεφαλής αυτής της προσπάθειας, ετοιμαζόταν μία εκτεταμένη ένοπλη εξέγερση στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Παράλληλα, αναφέρει ότι σε αυτή την προσπάθεια βοήθησαν και τα Ρωσικά Προξενεία σε νησιά του Αιγαίου και στην Πελοπόννησο. Όλα αυτά συμβαίνουν, κατά τον Σονγιέλ, σε μία περίοδο πριν ξεσπάσει η επανάσταση του 1821: "Όπου οι Έλληνες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας διήγαγαν σχετικώς ειρηνικές και ανθηρές ζωές"...

Αναφέρει ότι η ευκαιρία στους έλληνες επαναστάτες δόθηκε μετά την εξέγερση του Αλή Πασά των Ιωαννίνων το 1820 κατά του Σουλτάνου. Αναφέρει δε στη συνέχεια ότι ο διοικητής της Πελοποννήσου Χουρσίτ Πασάς αντιλήφτηκε την ύπαρξη του επαναστατικού κινήματος στο Μωριά και κάλεσε τους ντόπιους Έλληνες να παραδώσουν τα όπλα, όπως και να έρθει στην Τρίπολη η ελληνική ηγεσία για να συζητήσει μαζί της την κατάσταση. Όμως, για τον Σονγιέλ, οι Έλληνες αρνήθηκαν να συνεργαστούν και στις... 6 Απριλίου 1821 ξεκίνησαν την ένοπλη τους εξέγερση, προσθέτοντας ο Σονγιέλ "με το σύνθημα 'Κανένας Τούρκος δεν θα πρέπει να παραμείνει στον Μωριά', το οποίο προκάλεσε αδιάκριτες και δολοφονικές πράξεις εναντίον όλων των Μουσουλμάνων".

Στη συνέχεια αναφέρει ο τούρκος καθηγητής, ότι



Σύμφωνα με ορισμένες τουρκικές πηγές,
το 1821 ήταν "ένα όργιο γενοκτονίας" εις βάρος των Τούρκων...

κύριο ρόλο για την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης, έπαιξε στην Αγία Λαύρα, στις 6 Απριλίου 1821, ο Παλαιών Πατρών Γερμανός, ο οποίος πλαστογραφώντας ένα έγγραφο, εκμεταλλεύτηκε το κλίμα που προκάλεσε και κήρυξε την Επανάσταση...

Τότε άρχισαν να κατεβαίνουν από τα βουνά "συμμορίτες" Κλέφτες και Αρματολοί και άρχισαν να λεηλατούν τουρκικές περιοχές. Στη συνέχεια αναφέρει: **"Ότι σύντομα ο έλεγχος πέρασε στα χέρια των ηγετών, και ολόκληρη η χώρα δέχτηκε επιδρομή από σπείρες χούλιγκαν, σκοτώνοντας και δολοφονώντας".**

Στην συνέχεια αναφέρει ο Σονγιέλ, ότι τον Μάρτιο του 1821 ζούσαν 50.000 μουσουλμάνοι στην Πελοπόννησο. Σύμφωνα όμως με τον εν λόγω τούρκο καθηγητή, ένα χρόνο αργότερα οι Έλληνες γιόρτασαν το Πάσχα τους, δίχως να έχει παραμείνει σχεδόν κανένας τούρκος σε αυτή την περιοχή. Σε μία δε στιγμή αναφέρει και την άποψη του, σχετικά με την Ελληνική Επανάσταση του 1821:

"...Αυτός δεν ήταν ένας πόλεμος για την ελευθερία και την απελευθέρωση των Ελλήνων, αλλά ένας πόλεμος εξολόθρευσης εις βάρος των Τούρκων και άλλων Μουσουλμάνων, και οι κύριοι υποκινητές αυτού ήταν οι Έλληνες Χριστιανοί Ορθόδοξοι κληρικοί...".

Στη συνέχεια άρχισε να αναφέρεται σε "σφαγές" και "λεηλασίες" των "ελλήνων συμμοριτών" (σ.σ. έτσι χαρακτηρίζει και σε κάποια στιγμή και τους Μανιάτες), και αναφέρει περιστατικά από την Ακροκόρινθο, τα Δερβενάκια και σε άλλες περιοχές. Μάλιστα σε κάποιο σημείο αναφέρει τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, ως δουλέμπορο, όπως επίσης και τον Μαυροκορδάτο. Φτάνει δε στο σημείο, ότι οι Έλληνες στράφηκαν και κατά των Ευρωπαίων Φιλελλήνων Εθελοντών, όπως επίσης ότι "οι Έλληνες εκμεταλλεύτηκαν τον Λόρδο Βύρωνα".

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η αναφορά του Σονγιέλ στη "Σφαγή της Τριπολιτσάς", όπου αναφέρει ότι δεκάδες χιλιάδες σφαγιάστηκαν και ληστεύτηκαν. Σε ένα σημείο καταφέρεται εναντίον και του **Γέρου του Μωριά, Θεόδωρου Κολοκοτρώνη: "Ο Έλληνας αρχισυμμορίτης, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο οποίος κατέχει περήφανα μία θέση "στο Ελληνικό Πάνθεον των Ηρώων"**, συμμετείχε επίσης ο ίδιος σε αυτές τις σφαγές και λεηλασίες με χαρά".

Τέλος, σε ένα σημείο του επιλόγου του, αναφέρει ότι δημιουργήθηκε τελικά το ελληνικό κράτος και το 1832 με τον βασιλέα Όθωνα δημιουργήθηκε το Βασίλειο των Ελλήνων. Αναφέρει στη συνέχεια, ότι κινητήρια δύναμη της Ελλάδος ήταν η Μεγάλη Ιδέα, και εξ αρχής υιοθετήθηκε από τους Έλληνες μία επεκτατική πολιτική εις βάρος των Τούρκων. Όμως, σύμφωνα με τον συγκεκριμένο τούρκο καθηγητή:

"Ελαβαν ένα αξέχαστο μάθημα από τους Τούρκους, στην Δυτική Ανατολία, στις 9 Σεπτεμβρίου 1922".

"Αντιναζιστική Πρωτοβουλία" και τουρκικό υπουργείο εξωτερικών

ΙΔΙΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ 1821!

Προ μηνών στο δελτίο ειδήσεων του τηλεοπτικού σταθμού STAR μία κυρία με το όνομα Στάη, εκπρόσωπος της "αντιναζιστικής πρωτοβουλίας", επιτέθηκε με ύβρεις και συκοφαντίες κατά της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ. Ποιος είναι ο πολιτικός χώρος στον οποίο ανήκει η προσκεκλημένη του Μανώλη Καψή και κατήγορος της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ; Η περίφημη "Αντιναζιστική πρωτοβουλία" βρίσκεται στην ίδια διεύθυνση, έχει το ίδιο τηλέφωνο, την ίδια ταχυδρομική θυρίδα και έχει επίσης και την ίδια ηλεκτρονική διεύθυνση με την "ΟΑΚΚΕ". Μια οργάνωση, που μέλη της έχουν δικαστεί στο παρελθόν για ανθελληνική προπαγάνδα και που δεν κρύβουν τις εθνικά επικίνδυνες απόψεις τους. Στην ηλεκτρονική διεύθυνση, λοιπόν, της "ΟΑΚΚΕ" υπάρχει ολόκληρο άρθρο για το 1821. Στο προηγούμενο άρθρο του περιοδικού μας διαβάσατε τις ΕΠΙΣΗΜΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ του τουρκικού κράτους για την Ελληνική Επανάσταση του 1821. Διαβάστε τώρα παρακάτω τι γράφουν στην ηλεκτρονική τους σελίδα οι υβριστές της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ για την Εθνεγερσία του 1821:

"Το πρόγραμμα του '21: η γενοκτονία των μουσουλμάνων:Του Δημήτρη Λιθοξόου:"

Δημοσιεύουμε σ' αυτό το φύλλο το 4ο κεφάλαιο από το έργο του Δημ. Λιθοξόου για το '21 που γράφεται ειδικά για τη Νέα Ανατολή. Αυτό το κεφάλαιο είναι η στιγμή της πιο μεγάλης και της πιο καλά κρυμμένης αλήθειας στη γέννηση του νεοελληνικού κράτους. Σε αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζεται η συστηματική γενοκτονία σε βάρος του άμαχου τούρκικου και γενικά μουσουλμανικού πληθυσμού της Ελλάδας, δηλαδή η πρώτη μεγάλη βαλκανική εθνοκάθαρση στα νέα χρόνια, η μάνα όλων των κατοπινών εθνοκαθάρσεων. Ο δόλιος και φρικαλέος χαρακτήρας αυτής της πράξης αποκαλύπτει τη φυσιογνωμία των δραστών της. Δηλαδή των ηγετών και στελεχών του ρώσικου κόμματος που την καθοδήγησαν και την διέπραξαν, ***εκείνων που όλη η ελληνική ιστοριογραφία κατατάσσει στους ανώτερους ήρωες του '21.*** *Κι όμως αυτοί βρίσκονται στη βάση της κατοπινής κακοδαιμονίας του νεοελληνικού κράτους, αφού είναι εκείνοι που από την αρχή το ηγεμόνευσαν.*

"Το '21 που σχεδιάστηκε από τον τσάρο Αλέξανδρο Α΄ και το ρώσο υπουργό Εξωτερικών Ιωάννη Καποδίστρια, προέβλεπε στο πρώτο μέρος της εξέγερσης τη μαζική εξόντωση των τούρκων και αλβανών μουσουλμάνων της Ελλάδας...

"...Η γενοκτονία των μουσουλμάνων, κάτω από την καθοδήγηση των Φιλικών, υπήρξε συστηματική και απόλυτη... Στις 23 Μαρτίου μπαίνουν στην Καλαμάτα οι εξεγερμένοι με αρχηγούς τους Φιλικούς Θόδωρο Κολοκοτρώνη, Αναγνώστη Παπαγεωργίου (Αναγνωσταρά), Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη και Νικήτα Τουρκολέκα ***(που σύντομα λαμβάνει τα παρατσούκλια Νικηταράς ο τουρκοφάγος ή Νικηταρού)."***

"...Τη Λιβαδειά κτυπά ***ο αρματολός Φιλικός Θανάσης Διάκος*** *στις 30 Μαρτίου. Τούρκοι και Αλβανοί μουσουλμάνοι καταφεύγουν στο κάστρο και αμύνονται μέχρι τις 25 Απριλίου.* ***Παραδίδονται και σφάζονται όλοι χωρίς διάκριση.*** *Ακολουθεί το Βραχώρι (Αγρίνιο) στις 9 Ιουνίου. Εδώ μακελεύονται 500 μουσουλμανικές οικογένειες που είχαν παραδώσει με συνθήκη τα όπλα και το σύνολο του εβραϊκού πληθυσμού της πόλης (200 κάτοικοι)."*

"...Όλα ωστόσο τα προαναφερόμενα, ακόμα και το Ναβαρίνο, υστερούν σε κτηνωδία μπροστά σε όσα συνέβησαν στην άλωση της Τριπολιτσάς (Τρίπολης). ***Η λέξη Τριπολιτσά μπορεί να θεωρηθεί συνώνυμο της γενοκτονίας, η Σρεμπένιτσα του 19ου αιώνα...*** *Την ίδια τύχη με τους μουσουλμάνους είχε και ο εβραϊκός πληθυσμός της πόλης. Οι νικητές μη χορταίνοντας από τους βιασμούς, το αίμα των χιλιάδων θυμάτων, το πλιάτσικο των πάντων (ακόμα και των σκουριασμένων καρφιών από τους τοίχους) και την αιχμαλωσία όμορφων παιδιών προς δουλεμπορία, καταφεύγουν στα ισλαμικά και ιουδαϊκά νεκροταφεία για να ανοίξουν τους τάφους και να πετάξουν έξω τους σκελετούς...* ***Ο Κολοκοτρώνης αναγνωρίζεται ικανότερος έχοντας συγκεντρώσει σαράντα εκατομμύρια γρόσια γι' αυτό και λαμβάνει το παρατσούκλι "λαφυράς".*** *Όσο για την Μπουμπουλίνα, καλά τα κατάφερε για γυναίκα: έβαλε στο κεμέρι της τέσσερα εκατομμύρια γρόσια. Ο Υψηλάντης επιστρέφει στα χαλάσματα της Τριπολιτσάς και επιθεωρεί το καταστροφικό έργο της Φιλικής Εταιρείας του.* ***Αυτής της Εταιρείας των δολοφόνων που πέτυχε να επιφέρει την κατάρα του Ισλάμ εναντίον της Ρωμιοσύνης, κατόρθωσε δηλαδή να πραγματώσει το κρισιμότερο μέρος του ρωσικού σχεδίου για το '21."***

Πως αλήθεια συμβαίνει κάποιες "προοδευτικοί" κύκλοι στην χώρα μας, να συμφωνούν ΑΠΟΛΥΤΑ με τα όσα ισχυρίζεται το Τουρκικό Υπουργείο Εξωτερικών για το 1821; Σύμπτωση;...

NTOKOYMENTO

Πόσοι Γερμανοί στρατιώτες σκοτώθηκαν σε μάχες με τους αντάρτες

Η ΛΕΓΟΜΕΝΗ "ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ" ΚΑΙ Η ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Γύρω από την υπόθεση της λεγομένης "εθνικής αντίστασης" έχει καλλιεργηθεί μια τεράστια μυθολογία, που με απλά λόγια συνοψίζεται στα δύο παρακάτω μεγάλα ψέμματα:
1. Οι δυνάμεις του ελεγχόμενου από τους κομμουνιστές ΕΛΑΣ πέτυχαν στρατηγικούς στόχους μεταξύ των οποίων και το να δεσμεύσουν στην Ελλάδα 11 γερμανικές μεραρχίες.
2. Η αντίσταση ελευθέρωσε την Ελλάδα.

Όλα αυτά αποτελούν μία συστηματικά καλλιεργημένη προπαγάνδα, με προφανή σκοπό να δικαιώσει την αριστερά.

Η απάντηση στον ισχυρισμό ότι οι δυνάμεις της λεγομένης "εθνικής αντίστασης" πέτυχαν "στρατηγικούς στόχους" με την δέσμευση στην Ελλάδα σημαντικών στρατιωτικών δυνάμεων του άξονος είναι εξαιρετικά απλή. Οι έντεκα μεραρχίες των Γερμανών που βρισκόντουσαν στην Πατρίδα μας δεν είχαν σαν αποστολή τους την αντιμετώπιση του ουσιαστικά ανύπαρκτου στρατιωτικά ΕΛΑΣ, αλλά να αποτρέψουν μία ενδεχόμενη συμμαχική απόβαση στην Ευρώπη και οι υπηρεσίες πληροφοριών των συμμάχων είχαν φροντίσει να τους διοχετεύσουν αυτήν την πέρα για πέρα ψευδή πληροφορία. Για τον σκοπό αυτό μάλιστα, έγινε και ο βομβαρδισμός του Πειραιώς τον Ιανουάριο το 1944 από τους συμμάχους, βομβαρδισμός που είχε σαν τραγικό επακόλουθο πέντε χιλιάδες Έλληνες και Ελληνίδες νεκρούς και ανάμεσά τους πολλά παιδιά. Άλλωστε, η δυνατότητα της "εθνικής αντίστασης" για την επίτευξη στρατηγικών στόχων φάνηκε και με την αποχώρηση των Γερμανών το 1944, που έφυγαν από την χώρα μας χωρίς κανείς να τους ενοχλήσει, χωρίς να γίνει ούτε μία μάχη και με ακέραιες τις δυνάμεις τους συνέχισαν τον πόλεμο στην Βόρειο Βαλκανική.

Το πλέον εξωφρενικό όμως όλων είναι ότι διάφοροι γραφικοί γέροντες ακόμη και σήμερα ισχυρίζονται ότι ο ΕΛΑΣ και οι δυνάμεις των κομμουνιστών... απελευθέρωσαν την χώρα! Πως είναι δυνατόν όμως να συνέβη αυτό, όταν στην Κρήτη που υπήρχε η πλέον ισχυρή αντίσταση οι Γερμανοί έμειναν κυρίαρχοι της νήσου και παραδόθηκαν ΜΟΝΟΝ στα τέλη Μαΐου του 1945 μετά και από την πτώση αυτού του ίδιου του Βερολίνου και τον θάνατο του Αδόλφου Χίτλερ; Απλά από την Κρήτη οι Γερμανοί δεν μπόρεσαν να φύγουν γιατί ως γνωστόν την Μεσόγειο ήλεγχαν με τις ναυτικές τους δυνάμεις οι Άγγλοι...

Αντίθετα με ό,τι πραγματικά συνέβη, τα τραγικά εκείνα χρόνια για τον Ελληνισμό, η αριστερή προπαγάνδα, μονοπωλώντας την λεγόμενη εθνική αντίσταση, έχει εμφανίσει μία εικόνα, που δεν έχει ουδεμία σχέση με την ιστορική αλήθεια. Σχεδόν εκατό χιλιάδες είναι όσοι παίρνουν συντάξεις σαν... αντιστασιακοί(!), ενώ ο καθένας από αυτούς, τους κατά φαντασίαν γενναίους, έχει σκοτώσει καμμιά δεκαριά Γερμανούς στρατιώτες μόνος του.

Η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" θα σας εμφανίσει στις σελίδες που ακολουθούν ένα ντοκουμέντο. Ένα επίσημο έγγραφο, το οποίο αποδεικνύει ότι οι Γερμανοί στρατιώτες, που σκοτώθηκαν σε μάχες με αντάρτες στην διάρκεια των τεσσάρων σχεδόν χρόνων της παρουσίας τους στην χώρα μας, είναι μόλις... 376!!! Από τύφο και αρρώστιες πέθαναν σχεδόν διπλάσιοι (721), ενώ αυτοκτόνησαν 237. Αντίθετα, στις μάχες που έγιναν τόσο στο μέτωπο της Ελλάδος, όσο και στην Κρήτη, ο γερμανικός στρατός είχε περισσότερους από 14.000 νεκρούς. Το έγγραφο που ακολουθεί είναι έγγραφο επίσημο της γερμανικής κυβερνήσεως, που έχει επίσημα μεταφραστεί από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου των Εξωτερικών της Ελλάδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΑΡ. 27 610

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΟΔ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΣΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΒΕΡΜΑΧΤ (WEHRMACHT)
EICHBORNDAMM 167, D-1000 ΒΕΡΟΛΙΝΟ 51

Προς τον

Ελλάδα

Για πληροφ.: Τμήμα IV/RL/BV-11 Ημ/νία: 26.2.1985

Αξιότιμε κ.

Επί της από 27.11.1984 ερώτησής σας (ενδιάμεση επιστολή μας από 10.1.85), σας πληροφορούμε, ότι σχετικά με την επιθυμία σας να μάθετε τον αριθμό των πεσόντων γερμανών στρατιωτών, μπορούμε να σας βοηθήσουμε μόνον βάσει των δηλώσεων ταφέντων, που έχουμε στο αρχείο μας.

Οι αριθμοί ωστόσο αυτοί δεν μπορούν επ΄ουδενί λόγω να είναι δεσμευτικοί, διότι

α) Στρατιώτες, δηλωθέντες σαν αγνοούμενοι, οι οποίοι δεν έχουν ακόμα επιστρέψει στην πατρίδα τους και οι οποίοι πιθανότατα έχουν πεθάνει, δεν μπορούν να συμπεριληφθούν στους αριθμούς που ακολουθούν·

β) Στρατιώτες που τραυματίσθηκαν στην Ελλάδα, υπέκυψαν στα τραύματά τους και σε τόπους εκτός της

./.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΑΡ. 27 610

-2-

της επικράτειας της Ελλάδας·

γ) Άγνωστοι στρατιώτες, δηλ. νεκροί που δεν μπορούν πλέον να αναγνωρισθούν, δεν μπορούσαν να συμπεριληφθούν, γιατί δεν έχει δηλωθεί η αιτία του θανάτου τους·

δ) Και τέλος οι δηλώσεις των ταφέντων που έχουμε, δεν είναι πιθανότατα πλήρεις.

Μπορούμε να σας γνωστοποιήσουμε τους αριθμούς των ονομαστικά γνωστών στρατιωτών, οι οποίοι έχουν ταφεί στα νεκροταφεία πεσόντων στρατιωτών του Διονύσου-Ραπεντόζα και Μάλεμε.

Οι πεσόντες στην Ελλάδα το 1941 αναφέρονται στο "Χρονικό του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου",που εκδόθηκε από την ομάδα πολεμικών ερευνών το έτος 1966, στον Εκδοτικό Οίκο της Φραγκφούρτης BERNARD & GRAEFE ως εξής: 2.559 νεκροί, 5.820 τραυματίες και 3.169 αγνοούμενοι κατά την "Βαλακανική Εκστρατεία". Ωστόσο στους αριθμούς αυτούς δεν περιλαμβάνονται οι περίπου 4.000 νεκροί και αγνοούμενοι κατά την "Επιχείρηση Κρήτη".

Μετά από επανεξέταση του αρχείου μας για τους ταφέντες στα δύο προαναφερθέντα νεκροταφεία, προέκυψαν οι ακόλουθοι αριθμοί:

1) Στρατιώτες, οι οποίοι έπεσαν στην μάχη,

./.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΑΡ. 27 610

μεταξύ αυτών και εκείνοι, οι οποίοι σκοτώθηκαν σε ναυμαχίες και αεροπορικές επιχειρήσεις και των οποίων τα πτώματα βρέθηκανμ καθώς και τραυματίες, οι οποίοι υπέκυψαν στα τραύματά τους.................13.337

2) Στρατιώτες, οι οποίοι τραυματίσθηκαν θανάσιμα κατά την άσκηση των στρατιωτικών τους καθηκόντων σε ελληνικό έδαφος....................................... 1.094

3) Στρατιώτες, οι οποίοι πέθαναν σε στρατιωτικά νοσοκομεία, προσβληθέντες από μαλάρια, τύφο και άλλες ασθένειες........... 721

4) Στρατιώτες, οι οποίοι σκοτώθηκαν σε μάχες με αντάρτες. Δεδομένου ότι δεν αναφέρεται σε όλες τις δηλώσεις των ταφέντων το είδος της μάχης, θα μπορούσε ο αριθμός αυτός να είναι μεγαλύτερος, ενώ ο υπό 1) αναφερόμενος μικρότερος.................... 376

5) Στρατιώτες, οι οποίοι αυτοκτόνησαν επί ελληνικού εδάφους......................... 237

6) Στρατιώτες, οι οποίοι δικάστηκαν από στρατιωτικά δικαστήρια για διάφορα εγκλήματα, καταδικάστηκαν σε θάνατο και εκτελέστηκαν.. 139

7) Στρατιώτες, οι οποίοι πέθαναν σαν αιχμάλωτοι πολέμου, μετά την Συνθηκολόγηση...... 121

./.

του **Δημήτρη Ζαφειρόπουλου**

Οι Νεοφασίστες

Β΄ Μέρος

Δύσκολα θα μπορούσε να φανταστεί κανείς την Γαλλία της επανάστασης του 1789 και της πρωτοπορείας στην "προοδευτική" διανόηση, σαν μια χώρα όπου οι ιδέες ενός φασιστικού κινήματος θα είχαν μια κάποια τύχη. Κι όμως σ' αυτήν την περίπτωση επαληθεύεται απολύτως το θεώρημα που λέει πως "η δράση φέρνει αντίδραση" και έτσι υπάρχει και μια Γαλλία, άγνωστη στους πολλούς, γεμάτη από διανοητές και κινήματα που αμφισβήτησαν την ίδια την έννοια της δημοκρατίας και κάθε άλλης παραμέτρου που έφερε στην επιφάνεια η μασσονική επανάσταση του 1789.

Έτσι παράλληλα με την Γαλλία της Βαστίλης, του "ελευθερία, ισότης, αδελφότης", των διαφόρων Ροβεσπιέρων και Δαντών, πλάι στην Γαλλία της γκιλοτίνας, υπάρχει και η Βανδέα με την αυθόρμητη αγροτική επανάσταση για τον "Βασιλιά και τον Χριστό". Πλάι στην τρίχρωμη κονκάρδα των επαναστατών υπάρχει η κόκκινη καρδιά με τον σταυρό, σύμβολο των οπαδών της Παράδοσης. Διανοητές όπως ο Ντε Μοϊστρ, ο Μπονάλντ, ο Κορτέζ και άλλοι θα αντικρούσουν λέξη προς λέξη τις θεωρίες μιας νέας εποχής που γι' αυτούς στερείται κάθε ιερότητας και αξίας, ποδηγετούμενη από τις μασσονικές στοές.

Παιδί της Γαλλικής Επανάστασης είναι και ο Βοναπάρτης. Αυτός που θα την καταργήσει και θα καθιερώσει ένα προσωπικό καθεστώς συνταιριάζοντας επαναστατικές και "παλαιές" θεωρίες. Με σύμβολο τον αετό και με την δύναμη των στρατιωτών του θα δώσει στον εθνικισμό μια "αυτοκρατορική" διάθεση. Για πολλούς το καθεστώς του Ναπολέοντα είναι η πρώτη κρατική μορφή φασισμού.

Όμως η "άλλη", η "μαύρη" Γαλλία, δεν τελειώνει εδώ. Ο 19ος αιώνας θα παρουσιάσει μια σειρά από διανοητές, ετερόκλητους μεταξύ τους, οι οποίοι ξεκινώντας από διαφορετική κατεύθυνση, θα θεμελιώσουν όλοι μαζί τον ιδεολογικό πρόδρομο του φασισμού του επόμενου αιώνος.

Αναφορικά μόνο θα καταγράψουμε τον Κόμη Γκομπινώ, θεμελιωτή της φυλετικής θεωρίας, τους προερχόμενους από την αριστερά Βασαί Ντε

Λα Πουζ και Λαγκαρντές, οι οποίοι θα θεωρήσουν τους εβραίους και την δημοκρατική τάξη σαν τους υπεύθυνους για τα δεινά της "Άριας" εργατικής τάξης, τον Μπαρρές, ο οποίος θα προσδώσει στην έννοια του εθνικισμού και κοινωνικό προφίλ, ο φανατικός αντισημίτης Ντρουμόν, ο οποίος θα καταγγείλει τον ρόλο του διεθνή Σιωνισμού πολύ πριν από την εμφάνιση των "Πρωτοκόλλων" και θα χωρίσει την Γαλλία στα δύο με την υπόθεση Ντρέϋφους.

Στις παραμονές του 20ου αιώνα θα κάνει την εμφάνισή του ο Σαρλ Μωράς και η Action Francaise. Ο συγγραφέας αυτός και το κίνημα το οποίο θα καθοδηγεί μέχρι τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο θα αποτελέσει το μεγαλύτερο διανοητικό φυτώριο "αντιδημοκρατικής" δράσης. Με κείμενα και δράση θα υποσκάψει τα θεμέλια της Γαλλικής Δημοκρατίας μένοντας στο προσκήνιο επί δεκαετίες. Από τις τάξεις του, θα αποτελούνται σε μεγάλο βαθμό και τα αμιγώς φασιστικά κινήματα που θα εμφανιστούν τις δεκαετίες του '20 και του '30. Από τα γραπτά του Μωράς θα είναι επηρεασμένοι και οι δεκάδες διανοητές που σε βαθμό μεγαλύτερο από κάθε άλλη χώρα θα πλαισιώσουν τα φασιστικά εθνικοσοσιαλιστικά κινήματα: Μπραζιγιάκ, Ντριέ Λα Ροσέλ, Ρεμπατέτ, Σελίν και δεκάδες άλλοι.

Αυτό που θα λείψει στον γαλλικό φασισμό θα είναι ο συνδετικός κρίκος όλων αυτών των κινημάτων, ώστε να ανέλθουν στην εξουσία. Χάσανε την περίφημη ευκαιρία τον Φεβρουάριο του '34, όταν χιλιάδες ακροδεξιών πολιορκούσαν το κοινοβούλιο με αφορμή το σκάνδαλο διαφθοράς "Σταβίνσκυ". Η αστυνομία άνοιξε πυρ στο πλήθος με αποτέλεσμα δεκάδες νεκρούς.

Την ευκαιρία για άσκηση εξουσίας, η γαλλική "ακροδεξιά" θα την βρει με το καθεστώς του Βισύ και την συνεργασία με την εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία. Από την μία ο Πεταίν στο Βισύ θα προσπαθήσει να πραγματοποιήσει την "Εθνική Επανάσταση" με βάση το έθνος και τις παραδόσεις και από την άλλη οι "ultras" της απόλυτης συνεργασίας και ταύτισης με τον εθνικοσοσιαλισμό, από το κατεχόμενο Παρίσι θα ξεκινήσουν έναν μεγάλο ιδεολογικό πόλεμο, ενώ χιλιάδες θα καταταγούν στην Βέρμαχτ και τα Waffen SS για να πολεμήσουν στο Ανατολικό Μέτωπο.

Το τέλος του πολέμου θα βρει θριαμβευτές τον



Ανοιχτή εκδήλωση της οργάνωσης GUD

Ντε Γκωλλ και τους αριστερούς αντιστασιακούς. Σε 10.000 υπολογίζονται οι "επίσημες" εκτελέσεις συνεργατών, ενώ οι πραγματικές ανέρχονται σε μερικές δεκάδες χιλιάδες. Τριακόσιες χιλιάδες υποθέσεις θα μελετήσει η Γαλλική Δικαιοσύνη και θα εκδώσει ποινές για τις εκατό χιλιάδες από αυτές.

Τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια θα βρουν την γαλλική "ακροδεξιά" σε μία φάση ημιπαρανομίας και ανασυγκρότησης. Από την μία έχουν να αντιπαλέψουν το κύρος του Ντε Γκωλλ, το αυταρχικό προφίλ του οποίου θέλγει μεγάλο μέρος των συντηρητικών και από την άλλη αντιμετωπίζουν την ποινική μνησικακία του καθεστώτος.

Οι πρώτες προσπάθειες που δειλά-δειλά θα κάνουν την εμφάνισή τους θα έχουν κυρίως χαρακτήρα αποκατάστασης της ζωής και του έργου των Πεταίν και Μωράς. Αν και κάποιες εκδοτικές προσπάθειες όπως τα εβδομαδιαία "Paroles Francaises" και "Rivarol" θα έχουν κάποια σχετική επιτυχία. Η πρώτη εκλογική προσπάθεια θα γίνει το 1951 από τον Isorni, δικηγόρο υπεράσπισης του Πεταίν και θα καταφέρει να εκλέξει 4 βουλευτές.

Η δεκαετία του '50 θα φέρει πολλές αλλαγές στο κοινωνικό και πολιτικό σκηνικό της Γαλλίας. Η αστάθεια των κυβερνήσεων με την οικονιμική κρίση που δημιουργούν καθώς και οι πολεμικές συρράξεις στην Ινδοκίνα πρώτα και μετά στην Αλγερία θα κλονίσουν τα θεμέλια της μεταπολεμικής δημοκρατίας.

Αυτήν την κατάσταση θα εκμεταλευτούν τα διάφορα κινήματα που θα εμφανιστούν, αφ' ενός για να αποκτήσουν έναν πολιτικό λόγο, αφ' ετέρου για να ξεφύγουν από το παρελθόν και να δώσουν μια σύγχρονη πολιτική έκφραση στην ιδεολογία τους. Το πιο χαρακτηριστικό θα είναι το "Jeune Nation", το οποίο θα δημιουργηθεί το '54 και θα απαγορευτεί από την κυβέρνηση το '58. Κίνημα κυρίως νεολαίας, θα ξεφύγει από την νοσταλγία του μεσοπολέμου και θα επικεντρώσει την θεματολογία του στο πρόβλημα της από-αποικιοποίησης. Η ταύτισή του με την υπόθεση των γάλλων αποίκων της Αλγερίας και η συμμετοχή του σε παράνομες ενέργειες θα το θέσουν εκτός νόμου. Λίγο πριν απαγορευτεί όμως το '58, θα προλάβει να ιδρύσει την FEN, την Ένωση εθνικιστών σπουδαστών, η οποία για δεκαετίες θα ασκεί επιρροή



Οι νέοι Γάλλοι εθνικιστές πολλές φορές απασχόλησαν την δημοσιότητα κυρίως λόγω της δράσης τους στους δρόμους...

σε μεγάλο μέρος της νεολαίας της Γαλλίας. Ένας από τους πρώτους προέδρους της θα είναι ο Ζαν Μαρί Λεπέν.

Η απόφαση της κυβέρνησης του Ντε Γκωλλ, για την ανεξαρτοποίηση της Αλγερίας, θα συμπαρασύρει τα νεοφασιστικά κινήματα στην δίνη που αυτή θα ξεσηκώσει. Κινούμενα μεταξύ πολιτικής αντιπαράθεσης και βίαιων ενεργειών θα ταχθούν, οι γάλλοι νεοφασίστες, στο πλευρό του ΟΑΣ. Αυτός είναι μία μυστική στρατιωτική οργάνωση, που θα επιχειρήσει πραξικοπήματα και βίαιες ενέργειες με σκοπό την διατήρηση της γαλλικής Αλγερίας. Για πολλούς από τους νεοφασίστες ο ΟΑΣ θα είναι μια ευκαιρία για βίαιη ανατροπή του καθεστώτος που θα χαθεί μέσα σε ποταμούς αίματος από την αντιπαράθεση με τις κυβερνητικές δυνάμεις.

Το '62 θα σημάνει την ανεξαρτοποίηση της Αλγερίας και το τέλος του ΟΑΣ, εξαντλημένου από την αιμορραγία στελεχών του. Στον χώρο της πέραν της δεξιάς θα γίνει προσπάθεια να εκμεταλευτούν την δυσαρέσκεια μεγάλου τμήματος της κοινής γνώμης, με την υποψηφιότητα για τις προεδρικές εκλογές του '65, του Τιξιέ Βισναγκούρ, συνηγόρου των πραξικοπηματιών του ΟΑΣ. Παρ' όλη την μεγάλη προεκλογική καμπάνια, υπό την διεύθυνση του Λεπέν, η λίστα δεν θα συγκεντρώσει πάνω από 5% εξανεμίζοντας τις ελπίδες για είσοδο στο πολιτικό παιγνίδι.

Η δεκαετία αυτή, μέχρι και τα πρώτα χρόνια του '70, μπορούν να χαρακτηριστούν σαν τα "πέτρινα χρόνια" του γαλλικού νεοφασισμού, καθώς θα βρίσκεται στο περιθώριο της πολιτικής, χωρισμένος σε μικρά κινήματα, τα οποία όμως με τις βίαιες πολλές φορές ενέργειες τους θα προσπαθούν να είναι στο προσκήνιο, κυρίως στα πλαίσια της νεολαίας.

Το '62 θα εκδοθεί η "Europe Nation", μια επιθεώρηση που θα αναφερθεί για πρώτη φορά σε έναν ευρωπαϊκό εθνικισμό, αντίβαρο στον υλισμό της Αμερικής και των Σοβιέτ, υπερασπιστή των αξιών της Δύσης. Μέσα από τις στήλες της θα γίνει και για πρώτη φορά αναφορά στην υπεροχή της Λευκής φυλής έναντι του κύματος των τριτοκοσμικών που ήδη έχει κάνει την εμφάνισή του στη Γαλλία. Η "Europe Nation" θα δώσει την θέση της στο κίνημα "Occident", το 1966, το οποίο θα μεταφέρει την θεματική του περιοδικού στο πεζοδρόμιο, συμμετέχοντας ενεργά στις ταραχές του Μάη του '68, εναντίον τόσο των αριστερών όσο και των δυνάμεων της τάξης. Αυτή η συμμετοχή

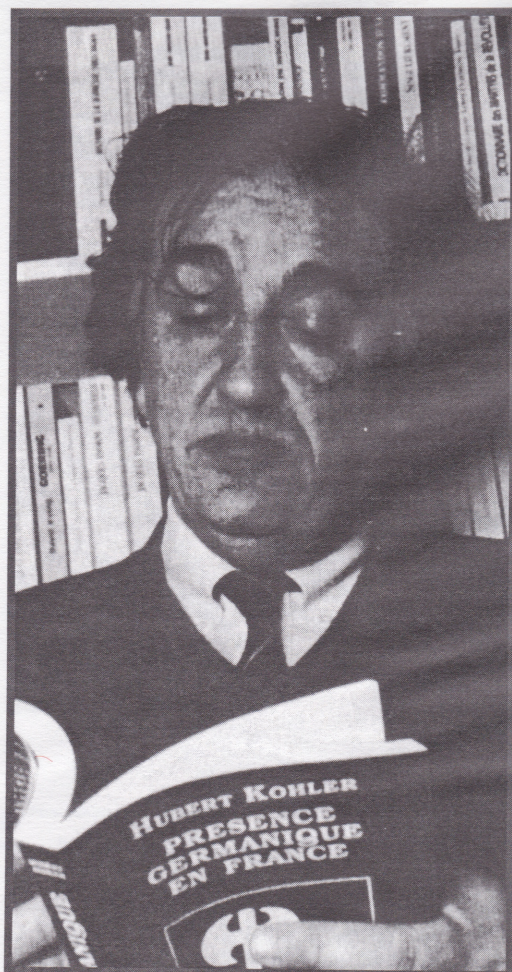


Αφίσσα του κίνηματος "Occident"

θα επιφέρει και την απαγόρευση του στα τέλη του '68. Για να δώσει με την σειρά του τη θέση του στο Order Nouveau, το κατεξοχήν νεοφασιστικό κίνημα, επηρεασμένο άμεσα από τους Ιταλούς ομοϊδεάτες του.

Αυτό το κίνημα στις αρχές της δεκαετίας του '70 θα έχει περίπου 5.000 μέλη και θα κάνει αισθητή την παρουσία του στους δρόμους και τις πλατείες. Σε άμεση αντιπαράθεση με την ακροαριστερά, θα προκαλέσει και θα έχει αρκετά θύματα. Στο συνέδριό του το '72 θα λάβει την απόφαση για την ίδρυση ενός μαζικού πολιτικού φορέα που θα καταφέρει να συγκεντρώσει τις σκόρπιες δυνάμεις της γαλλικής ακροδεξιάς. Απόρροια αυτού θα είναι το '73 η δημιουργία του Front National, μια συνένωση διαφορετικών ομάδων με κυρίαρχη αυτή του Order Nouveau, αλλά με πρόεδρο τον "έμπειρο" στα πολιτικά Ζαν Μαρί Λεπέν.

Η πρώτη συμμετοχή αυτού του συνασπισμού σε εκλογές θα φέρει πενιχρά αποτελέσματα, 0,3% σε εθνική κλίμακα. Την επόμενη των εκλογών θα αρχίσουν οι διεργασίες για το ποιος θα είναι ο χαρακτήρας του Μετώπου. Η τάση του Order



Ο ελληνικής καταγωγής Ζυλ Μαλλιαράκης

Nouveau θέλει να το μετασχηματίσει στο αντίστοιχο του ιταλικού MSI, κίνημα με χαρακτήρα καθαρά νεοφασιστικό, ενώ ο Λεπέν θέλει ένα κόμμα με τις ιδιότητες της παραδοσιακής γαλλικής δεξιάς.

Αποτέλεσμα αυτών των διαφωνιών θα είναι η φυγή από το Μέτωπο των μελών από το Order Nouveau. Παράλληλα το τελευταίο θα τεθεί εκτός νόμου το '73 ύστερα από εκτεταμένα επεισόδια με αριστεριστές. Έτσι το '74 θα σχηματιστεί το Parti des Forces nouvelles, το οποίο για όλη τη δεκαετία του '70 θα ανταγωνίζεται εκλογικά το Μέτωπο, χωρίς να μπορεί όμως κανένα από τα δύο να έχει αξιόλογη παρουσία.

Αυτή την περίοδο, την πεζοδρομιακή δράση θα την συνεχίσει ο GUD, ένας φοιτητικός σχηματισμός που ιδρύθηκε από το Ο.Ν., αλλά θα ακολουθήσει αυτόνομη πορεία. Με παρουσία σε πολλές σχολές της Γαλλίας θα απασχολήσει πολλές φορές την δημοσιότητα, ενώ τις δεκαετίες του '80 και του '90 θα γίνει το σημείο αναφοράς για όσους εθνικιστές δεν ανήκουν στο Μέτωπο.

Μετά την έξοδο των μελών της Ο.Ν., ο Λεπέν θα μείνει ο απόλυτος κυρίαρχος του Front National και θα το μεταμορφώσει αργά, αλλά σταθερά σε ένα "κίνημα εθνικής αντιπολίτευσης". Το παράδοξο είναι ότι στο Μέτωπο θα παραμείνουν δύο μικρές αριθμητικά τάσεις, αλλά που θα το επηρεάσουν σημαντικά. Είναι αυτή του Στιρμπουά, ο οποίος θα εξελιχθεί σε νο. 2 του κόμματος και θα είναι αυτός που θα δώσει κοινωνική χροιά στα "δεξιά" συνθήματα του Μετώπου και θα του φέρει τις πρώτες επιτυχίες. Η άλλη τάση είναι η εθνικοσοσιαλιστική που φέρει σαν αρχηγό τον αιρετικό συγγραφέα Ντουπρά μέχρι τη δολοφονία του από βόμβα το '76. Η τελευταία τάση τότε θα αποχωρήσει και θα ιδρύσει τη FNE υπό τον Φρέντρικσεν και θα παραμείνει ενεργή μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '80. Μέσα από πολλές δικαστικές περιπέτειες θα γίνει σημείο αναφοράς για πολλά εθνικοσοσιαλιστικά κινήματα ανά τον κόσμο.

Στις αρχές της δεκαετίας του '80, μετά τον θρίαμβο των σοσιαλιστών του Μιτεράν, το Μέτωπο θα αγγίξει τα χαμηλότερο εκλογικό ποσοστό του. Γεγονός που δεν το επηρεάζει αφού κάτω από την ενεργητική ηγεσία του Λεπέν έχει κάνει σημαντική πρόοδο στον οργανωτικό τομέα ενώ έχει θέσει την αντιμεταναστευτική πολιτική σε κύριο όργανο μάχης.

Και τα αποτελέσματα δεν θα αργήσουν. Ήδη σε μεμονωμένες δημοτικές εκλογές θα πετύχει το '83 ποσοστά του 3-5%, ενώ η επιτυχία που θα συνταράξει το πολιτικό κατεστημένο είναι αυτή του Στιρμπουά στον δήμο της Ντρε με 11,8. Τον επόμενο χρόνο, στις ευρωεκλογές του '84 ο Λεπέν θα ανοίξει την λίστα του σε πολλούς ανεξάρτητους και δυσαρεστημένους της δεξιάς με αποτέλεσμα το 11% σε εθνικό επίπεδο. Το Μέτωπο έχει γίνει πλέον διάσημο σε παγκόσμια κλίμακα σαν το μεγαλύτερο ακροδεξιό κόμμα.

Οι επιτυχίες έρχονται έκτοτε η μία μετά την άλλη. Το '86 θα εκλέξει βουλευτές στο κοινοβούλιο, το '88 στις προεδρικές ο Λεπέν θα αγγίξει το 14,4. Το όνομά του θα είναι πρωτοσέλιδο σε εφημερίδες και περιοδικά ανά τον κόσμο. Στην Γαλλία κρούεται αντιφασιστικός συναγερμός, ενώ ο εκλογικός νόμος αλλάζει για να εμποδίζει την

είσοδο στην βουλή υποψηφίων του Μετώπου.

Η δεκαετία του '90 ξεκινάει με το Μέτωπο να έχει εδραιωθεί οργανωτικά σε πανεθνικό επίπεδο, να διαθέτει εφημερίδες, νεολαία και οπαδούς παντού. Η ύπαρξη τεραστίου αριθμού λαθρομεταναστών θα είναι το ξεκίνημα της ανόδου του Μετώπου. Ο μέσος Γάλλος κτυπημένος από την ανεργία, φοβισμένος από την εγκληματικότητα, αισθάνεται να χάνει την ταυτότητά του. Εξάλλου τα μεγαλύτερα ποσοστά του προέρχονται από τις μεγαλουπόλεις και τα εργατικά κέντρα, όπου αντικαθιστά τους κομμουνιστές σαν υπερασπιστής της εργατικής τάξης.

Το Front National όμως δεν είναι ένα ευκαιριακό κίνημα διαμαρτυρίας. Αυτό φαίνεται από την διάρκεια ζωής του, παρ' όλο τον πόλεμο και την λάσπη που δέχθηκε ο ίδιος ο ηγέτης του. Αλλά φαίνεται επίσης και από τα ιδεολογικά παράγωγά του. Γιατί μοιραία σ' αυτό θα βρουν σημείο αναφοράς όλες οι ιδεολογικές τάσεις του γαλλικού νεοφασισμού, από τους νεοδεξιούς της ομάδας GRECE του Μπενουά, μέχρι τους εθνικομπολσεβίκους του Έλληνα στην καταγωγή Ζυλ Μαλλιαράκης.

Τα τέλη της δεκαετίας του '90 δείχνουν μία φαινομενική κόπωση, που θα ξεσπάσει με την διάσπαση του αντιπροέδρου του F.N. Μεγκρέ, ο οποίος θα ιδρύσει ένα κίνημα παράλληλο με το επίσημο Μέτωπο, στο οποίο θα συρρεύσουν οι πιο ακραίες και ριζοσπαστικές τάσεις των Γάλλων εθνικιστών.

Το σύστημα δείχνει να αναστενάζει με αυτήν την διάσπαση καθώς πιστεύει στην σταδιακή φθορά και των δύο κινημάτων. Όμως οι ιδέες της "ακροδεξιάς" είναι βαθιά ριζωμένες και η γαλλική κοινωνία έχει πολλά προβλήματα. Έτσι το 2002 θα επιφυλάξει το μεγάλο σοκ. Ο Λεπέν σαν υποψήφιος πρόεδρος θα λάβει το 18% και θα έρθει δεύτερος παρ' όλη την παράλληλη κάθοδο του Μεγκρέ και άλλων "δεξιών" υποψηφίων.

Το μέλλον του γαλλικού εθνικιστικού κινήματος βρίσκεται σε σημείο καμπής. Ο Λεπέν λόγω ηλικίας θα αποχωρήσει ενώ το σύστημα δικαιολογημένα θορυβημένο είναι έτοιμο να λάβει κάθε μέσο για την πάταξη αυτών των ιδεών. Ίσως έχει έρθει ο καιρός, τα εκλογικά αυτά αποτελέσματα να μεταμορφωθούν σε μια πιο ριζοσπαστική μορφή πολιτικού και κοινωνικού αγώνα.



Ο πρώην αντιπρόεδρος F.N. Μπρούνο Μεγκρέ, σήμερα είναι ο εκφραστής των πιο ακραίων και ριζοσπαστικών τάσεων των Γάλλων εθνικιστών.

συνέντευξη στον **Γιώργο Μάστορα**

Erich Gliebe: "Το μέλλον είναι όπως το φτιάχνουμε"

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ ΣΤΗΝ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Η NATIONAL ALLIANCE (ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ) αποτελεί την σημαντικότερη Λευκή Φυλετική Οργάνωση στις ΗΠΑ στην εποχή μας και ιδρύθηκε από τον αείμνηστο Dr. William Pierce, ο οποίος δυστυχώς απεβίωσε στις 23 Ιουλίου 2002. Νέος ηγέτης του Κινήματος είναι ο Γερμανικής καταγωγής 39χρονος Erich Gliebe και μέσω των απόψεών του μας δείχνει τον τρόπο σκέψης και δράσης, που έχουν οι σύγχρονοι Λευκοί Φυλετιστές στην Αμερική. Θα διαπιστώσετε από τις απαντήσεις του στην συνέντευξη που ακολουθεί πως η NATIONAL ALLIANCE κινείται μεθοδικά και με σοβαρότητα τόσο στον ιδεολογικό τομέα, όσο και στην ευρύτερη διάδοση του πολιτικού μηνύματος με πραγματικά επαναστατικό πνεύμα μακριά από φετιχισμούς και στείρες ακροδεξιές ψευδαισθήσεις.

Πες μου λίγα πράγματα για την μέχρι τώρα πορεία της ζωής σου.

Είμαι φυλετιστής από τότε που μπορώ να θυμηθώ τον εαυτό μου. Ανατράφηκα σε ένα πολύ υγιές περιβάλλον, καθώς και οι δυο γονείς μου μεγάλωσαν σε Εθνικοσοσιαλιστικό καθεστώς. Ο πατέρας μου είναι βετεράνος της Βέρμαχτ και πέρασε τα τελευταία δυο χρόνια του πόλεμου πολεμώντας στο Ανατολικό Μέτωπο. Πυροβολήθηκε στο πρόσωπο από αξιωματικό του Κόκκινου Στράτου, αλλά σώθηκε εκ' θαύματος και συνέχισε να μάχεται μέχρι που συνελήφθη στο τέλος του πόλεμου. Ποτέ δεν παραδόθηκε! Η μητέρα μου ήταν μικρό κορίτσι κατά τη διάρκεια του πόλεμου και κυρίως θυμάται όταν πήγαινε σχολείο ότι έπρεπε να τρέχουν στα καταφύγια καθώς οι Σύμμαχοι είχαν σα στόχο να βομβαρδίσουν όσο το δυνατόν περισσότερες πόλεις αμάχων. Εξαιτίας αυτών που πέρασαν οι γονείς μου κατά την διάρκεια της νεότητας τους, ποτέ δεν με κακομάθανε σαν παιδί και έπρεπε να δουλέψω σκληρά για τα πάντα.

Αν και υπήρξα πάντα φυλετικά συνειδητοποιημένος, δεν ήμουν πολιτικά ενεργός μέχρι την ηλικία των 26 όπου εντάχθηκα στο National Alliance. Το National Alliance ήταν η πρώτη φυλετική οργάνωση που θεώρησα ότι είχε τη δυνατότητα να πετύχει κάτι. Είχα αφιερώσει όλα τα προηγούμενα χρόνια της νεανικής μου ζωής στο μποξ, όχι μόνο σαν αθλητής

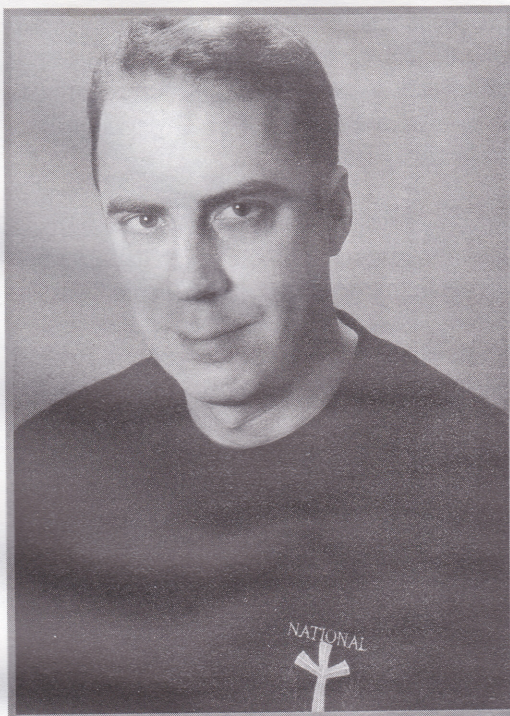
αλλά και σαν προπονητής και μάνατζερ πολλών επαγγελματιών μποξέρ. Από τη στιγμή που εντάχθηκα στο National Alliance το 1990, συνειδητοποίησα ότι υπήρχε ένας πολύ περισσότερο σημαντικός αγώνας εκεί έξω - ένας αγώνας για την επιβίωση της φυλής μας - και αποφάσισα να αγωνιστώ με οτιδήποτε είχα, ψυχικά, σωματικά και οικονομικά.

Ο θάνατος του Dr. William Pearce συγκλόνισε τους συνειδητοποιημένους φυλετιστές σ'ολο τον κόσμο. Τι συμβολίζει για σένα ο William Pearce;

Ο Dr. William Pearce υπήρξε αναμφισβήτητα μια μεγαλοφυΐα! Δεν ήταν μόνο ο αρχηγός μου, αλλά επίσης και ο καλύτερος φίλος μου. Ο Dr. Pearce ήταν ο ποιο έξυπνος άνθρωπος που έχω συναντήσει. Ήταν ικανός να πιάσει οποιοδήποτε πολιτικό θέμα, σύγχρονο γεγονός ή προσωπικότητα και να αναλύσει το θέμα επιστημονικά και παράλληλα να το παρουσιάσει στο κοινό με απλά λόγια. Εν τούτοις δεν ήταν μόνο η εξυπνάδα του που τον έκανε τόσο σημαντικό για τη Λευκή φυλή, αλλά το γεγονός ότι δούλεψε τόσο επιμελώς για το Σκοπό τα τελευταία 36 χρόνια της ζωής του. Όντως είναι γεγονός ότι ακόμα δούλευε 15 ώρες την ημέρα μέχρι τη στιγμή του θανάτου του. Είχε αφιερώσει ολοκληρωτικά τη ζωή του στην φυλή του.

Αν και μόλις 39 ετών, πέφτει βαρύ πάνω σου το φορτίο της ευθύνης αφού είσαι ο νέος αρχηγός της οργάνωσης National Alliance. Πιστεύεις πως μπορείς να ανταποκριθείς στις ανάγκες αυτές;

Είμαι κάτι περισσότερο από έτοιμος γι'αυτη την πρόκληση. Έχω δουλέψει πολύ στενά με τον Dr. William Pearce τα τελευταία 12-χρόνια και υπήρξε καλός δάσκαλος για μένα. Επίσης έμαθα αρκετά όσον αφορά τη διοίκηση μιας οργάνωσης με το να παραβρίσκομαι σε συναντήσεις της Γερμανο-Αμερικανικής λέσχης όπου άνηκε ο πατέρας μου και εγώ. Πολλά από τα μέλη είναι βετεράνοι των SS και της Βέρμαχτ και μεταφέρανε τα παλιά τους εργασιακά ήθη μαζί τους στην Αμερική. Σαν νεαρός, θα παραβρεθώ σε όσο το δυνατόν περισσότερες συναντήσεις της Γερμανικής λέσχης, ακούγοντας αυτά που οι σοφοί γέροντες είχαν να με διδάξουν και στην πορεία έμαθα πολλά. Κράτησα τα καλά Ευρωπαϊκά εργασιακά ήθη και τα προσάρμοσα στο τρόπο που εργάζομαι σήμερα. Δεν υπάρχει υποκατάστατο για την σκληρή δουλεία και αυτή είναι που θα μας οδηγήσει στη Νίκη.



Ο ηγέτης της Αμερικανικής οργανώσεως NATIONAL ALLIANCE (ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ) Erich Gliebe

Ποιες είναι οι βασικές ιδεολογικές και πολιτικές θέσεις της National Alliance;

Θα χρειαζόμουν πολλές σελίδες για να απαντήσω σ'αυτη την ερώτηση, ωστόσο, θα συνοψίσω τις θέσεις μας. Βεβαίως, θέλουμε μια Λευκή κυβέρνηση ολοκληρωτικά ταγμένη στην υπηρεσία της φυλής μας και όχι υποταγμένη σε μη-Άριες επιρροές. Είναι επίσης επιβεβλημένο ότι για την σωτήρια της φυλής μας έχουμε ανάγκη από "Λευκό Ζωτικό Χώρο". Χρειαζόμαστε Λευκά σχολεία, Λευκές γειτονιές και χώρους αναψυχής, Λευκούς χώρους εργασίας, Λευκές φάρμες και ύπαιθρο. Δεν πρέπει να έχουμε μη-Λευκούς στο ζωτικό μας χώρο. Θα επιθυμούσα επίσης να μοιραστώ με εσάς το σύνολο των πιστεύω που έχουμε στο National Alliance:

Πιστεύουμε...

Ότι το μέλλον είναι όπως το φτιάχνουμε. Ότι είμαστε υπεύθυνοι για την φυλετική ποιότητα των επόμενων γενεών των ανθρώπων μας. Ότι καμία πολυφυλετική κοινωνία δεν είναι μια υγιής κοινωνία. Ότι αν είναι να επιβιώσει η Λευκή φυλή πρέπει να

ενώσουμε τους ανθρώπους μας με βάση το κοινό αίμα, να τους οργανώσουμε μέσα σε μια κοινωνία τάξης και προόδου, και να τους εμπνεύσουμε με ένα κοινό σύνολο ιδανικών. Ότι η στιγμή για να αρχίσουμε είναι τώρα.

Μέχρι πρότινος ήσουν ο υπεύθυνος της δισκογραφικής εταιρίας RESISTANCE RECORDS και του ομώνυμου μουσικοπολιτικού περιοδικού. Τα νέα σου καθήκοντα σου επιτρέπουν να είσαι ακόμα υπεύθυνος; Πόσο και πως βοηθάει το κίνημα σας η ενασχόληση με την White Power μουσική;

Εκτός από αρχηγός του National Alliance, είμαι ακόμα διευθυντής της RESISTANCE RECORDS και εκδίδω το ομώνυμο περιοδικό, αν και τώρα αναθέτω περισσότερη δουλειά σε άλλους σε ότι αφορά την δισκογραφική εταιρία.

Είμαι περισσότερο απασχολημένος παρά ποτέ με τις δραστηριότητες του National Alliance, έτσι βλέπω τον εαυτό μου με ακόμα λιγότερη ανάμιξη στη RESISTANCE στο μέλλον.

Η White Power μουσική σκηνή, ωστόσο, είναι πολύ σημαντική στο να πλησιάσουμε την νεολαία με το μήνυμα μας. Η RESISTANCE RECORDS θα συνεχίσει να εξαπλώνεται σε περισσότερα είδη μουσικής ώστε να πλησιάσουμε περισσότερους Λευκούς με το μήνυμα μας, και θα συνεχίσουμε να παράγουμε κάποια από την καλύτερη White Power μουσική. Αν και πολλοί ακροατές της White Power μουσικής ενδιαφέρονται μόνο για την μουσική και όχι για το μήνυμα, έχουμε προσελκύσει πολλούς καλούς, ευσταθείς νέους στο Σκοπό μέσω της μουσικής.

Τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου ήταν άκρως διδαχτικά για πολλούς λόγους. Ένας από αυτούς τους λόγους ήταν και η υποκριτική στάση κάποιων "πατριωτών" που συντάχθηκαν στο πλευρό του Μπους δεχόμενοι τις εξηγήσεις των εβραίων "για τρομοκρατικό χτύπημα εναντίον των ΗΠΑ και του ελευθέρου κόσμου".
Πιστεύεις πως μπορεί να υπάρξει συνεννόηση με ανθρώπους οι οποίοι δεν μπορούν να δουν την εβραϊκή κυριαρχία στις ΗΠΑ και ο όποιος "πατριωτισμός" τους είναι είτε ακίνδυνος είτε καθοδηγημένος;

Φαίνεται ότι οι μάζες, ανεξάρτητα του που ζούνε, δεν γνωρίζουν πραγματικά ή δεν ενδιαφέρονται να μάθουν την αλήθεια για τους εβραίους. Πολλοί Λευκοί Αμερικανοί έχουν χάψει το εβραϊκό παραμύθι σχετικά με την 11/9, εν τούτοις, έχω καταφέρει να διδάξω πολλούς πρώην άσχετους ανθρώπους σχετικά με την αλήθεια. Δεν είναι εύκολο, αλλά το να αφυπνίσεις τους ανθρώπους είναι κάτι εφιχτό αρκεί να έχεις την σωστή προσέγγιση.

Ποιά είναι η γνώμη σου για τους Εθνικιστές και τους Εθνικοσοσιαλιστές που έχουν "κολλήσει" αρκετές δεκαετίες πίσω και δεν μπορούν να καταλάβουν πως οι φυλετικές δυνάμεις πρέπει να δρουν με γνώμονα τα προβλήματα του 2003 και όχι του 1933;

Για να προσελκύσουμε τους ανθρώπους που θέλουμε να πλησιάσουμε με το μήνυμα μας, είναι ανάγκη να αποφύγουμε τον "χομπισμό" του Τρίτου Ράιχ. Είναι λυπηρό να βλέπεις ανθρώπους να κυκλοφορούν φορώντας αντίγραφα στολών των SS και να φωνάζουν "Sieg Heil!". Αυτοί οι χομπίστες μοιάζουν με κλόουν.

Ο λευκός Αμερικανικός λαός έχει μια αρνητική εικόνα για ότι σχετίζεται με την Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία και τον Χίτλερ. Αυτοί οι κλόουν δεν ρεζιλεύουν μόνο τον εαυτό τους, αλλά προσβάλουν και ανθρώπους σαν τον πατέρα μου, που ήταν πραγματικοί στρατιώτες του Τρίτου Ράιχ.

Ποιά είναι οι γνώμη σου για τους Τούρκους; Στο παρελθόν τους έχεις χαρακτηρίσει ως "ξαδέλφια των εβραίων". Τι πρέπει να γίνει μ'αυτούς τους παραδοσιακούς εχθρούς της Ευρώπης;

Θα ήθελα να δω την Ευρώπη με ούτε ένα Τούρκο να ζεί σ'αυτή. Αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι Ευρωπαίοι και θα πρέπει να πάνε από 'κει πού'ρθαν. Εάν κάθε Ευρωπαϊκό έθνος είχε μια πραγματική "Ευρωπαϊκή" κυβέρνηση, θα είχε απελάσει τους Τούρκους αμέσως. Είναι λυπηρό να είναι το Βερολίνο μια από τις μεγαλύτερες Τουρκικές πόλεις. Θεωρώ τους Τούρκους σαν ξαδέλφια των εβραίων και σαν πρόβλημα για την φυλή μας.

Τι γνωρίζεις για την σύγχρονη Ελλάδα και την πολιτική της ζωή; Έχετε μέλη Ελληνικής καταγωγής στην National Alliance;

Για να είμαι ειλικρινής, δεν γνωρίζω πολλά πράγματα για την σύγχρονη Ελλάδα, αλλά θα ήθελα σίγουρα να μάθω περισσότερα. Έχουμε αρκετά μέλη Ελληνικής καταγωγής στο National Alliance. Έχω



O Erich Gliebe με τα ηγετικά στελέχη του NATIONAL ALLIANCE

γνωρίσει Ελληνοαμερικανούς που είναι πολύ περήφανοι για την εθνική και φυλετική τους κληρονομιά.

Με λίγα λόγια την άποψη σου για τα παρακάτω

α) Αλέξανδρος ο Μέγας

Η οργανωτική του ικανότητα και οι κατακτήσεις του είναι ότι σπουδαιότερο κατόρθωσε κάποιος στον Αρχαίο Κόσμο, αν και θα έπρεπε να πάρει αυστηρότερα μέτρα κατά της φυλετικής επιμειξίας στις χώρες που κατέκτησε.

β) Αρχαία Σπάρτη,

Ξακουστή στον κόσμο για την πειθαρχία της. Ήταν μια σπουδαία πολεμική κοινωνία. Η Αρχαία Σπάρτη ποτέ δεν περιστοιχίστηκε από τοίχοι διότι οι Σπαρτιάτες ήταν άφοβοι. Ολόκληρος ο Λευκός κόσμος χρωστάει ένα ευχαριστώ στους Σπαρτιάτες για το γενναιότητα που έδειξαν στην προσπάθεια τους να κρατήσουν μακριά τους Πέρσες.

γ) ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ,

Η οργάνωση σας είναι το Ελληνικό αντίστοιχο του National Alliance. Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ έχει πολύ καλή φήμη ανάμεσα στα μέλη του National Alliance.

δ) φυλετική επιμειξία

Η φυλετική επιμειξία είναι η γενοκτονία της φυλής. Εάν ήταν στο χέρι μου, θα αποτελούσε ποινικό αδίκημα.

ε) θρησκεία

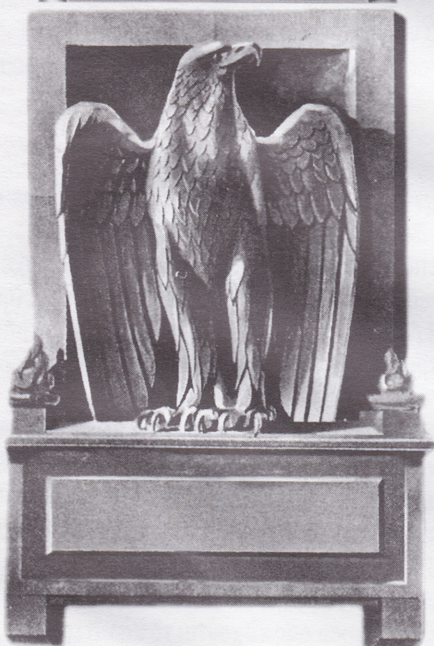
Η National Alliance είναι μια πολιτική οργάνωση για τους Λευκούς ανθρώπους και δεν προωθούμε κάποια συγκεκριμένη θρησκευτική πρακτική. Για μένα προσωπικά, η φυλή μου είναι η θρησκεία μου.

Σ' ευχαριστούμε για την συνέντευξή σου.
Ποιό είναι το μήνυμα που θα ήθελες να περάσεις στους Έλληνες μαχητές της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ;

Θα επιθυμούσα να θεμελιώσουμε μια καλή σχέση συνεργασίας μεταξύ του National Alliance και της ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗΣ. Νομίζω ότι θα ήταν ωφέλιμο για μας να επισκεπτόμασταν τουλάχιστον μια φορά το χρόνο την οργάνωση σας.

Θα ήθελα πολύ να επισκεφτώ την χώρα σας και να συναντηθώ με τα στελέχη της ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗΣ. Ίσως μπορούμε να βρούμε τρόπους να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλο. Ευχαριστώ που μου επιτρέψατε να ακουστώ με αυτή την συνέντευξη. Συνεχίστε τον Αγώνα! Οι Αμερικανοί Συναγωνιστές σας του National Alliance σας εύχονται το καλύτερο.

Ο Ρομπέρ Φωρισσόν γεννήθηκε το 1929 στην πόλη Σάπερτον της Αγγλίας και μεγάλωσε στη Γαλλία. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Σορβόννης της Γαλλίας και δίδαξε στο Πανεπιστήμιο της Λυόν από το 1974 έως το 1990. Είναι ένας αναγνωρισμένος ειδικός στην ανάλυση κειμένων και εγγράφων και θεωρείται ένας από τους εξέχοντες ευρωπαίους ακαδημαϊκούς που υποστηρίζει το κίνημα του ιστορικού αναθεωρητισμού. Πρώτη φορά που εξέφρασε τις αμφιβολίες του δημόσια, σχετικά με την επίσημη εκδοχή του Ολοκαυτώματος ήταν σε σειρά άρθρων του, το 1978 στην γαλλική εφημερίδα Λε Μοντ. Έχει αμφισβητήσει την ύπαρξη θαλάμων αερίων, καθώς επίσης και την γνησιότητα των ημερολογίων της Άννας Φρανκ. Λόγω της πολιτικής του δράσης, έχασε την καθηγητική του έδρα στο πανεπιστήμιο, έχει δεχτεί δολοφονικές επιθέσεις με σοβαρές σωματικές βλάβες, καθώς επίσης έχει διωχτεί αμείλικτα με ατελείωτες δικαστικές διαμάχες.



του **Καθηγητού Ρομπέρ Φωρισσόν**
Οκτώβριος 2001

ΕΝΑ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΣΕ ΕΝΑ ΑΛΗΘΙΝΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ



Δίχως το ψεύδος του υποτιθεμένου "Ολοκαυτώματος" και των δήθεν "θαλάμων αερίων", το Κράτος του Ισραήλ δεν θα υφίστατο και η ειρήνη θα ήταν πιο ισχυροποιημένη. Με το πλαστό "Ολοκαύτωμα", το οποίο έχει γίνει το ξίφος και η ασπίδα του Ισραήλ, η ειρήνη βρίσκεται σε κίνδυνο. Έτσι είναι που ένα φανταστικό ολοκαύτωμα, δημιουργηθέν και συντηρηθέν και από τους Σιωνιστές του Ισραήλ και τους Ιουδαίους της Διασποράς, μπορεί να οδηγήσει σε ένα αληθινό, παγκόσμιο ολοκαύτωμα.

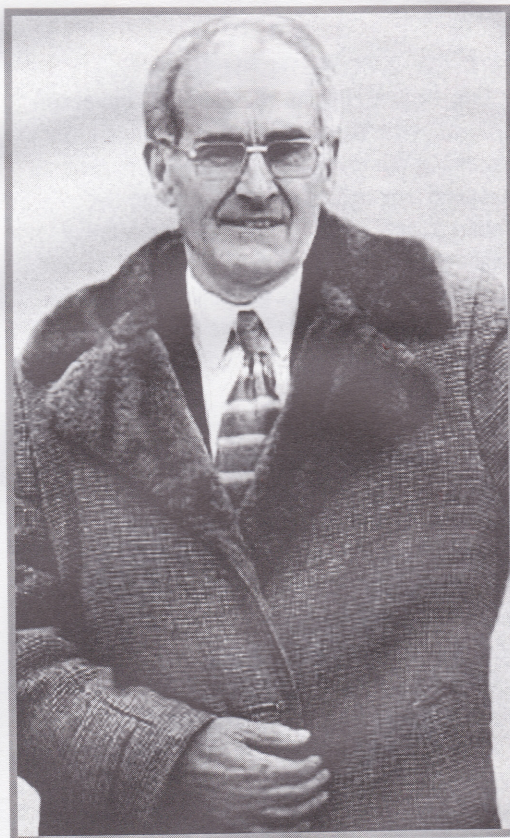
Οι Ιουδαίοι και οι Αμερικάνοι

Στα 1947-1948, παρουσιάζοντας τους εαυτούς τους ως τους επιζήσαντες μιας δήθεν γενοκτονίας, οι Ιουδαίοι απέκτησαν, δια μέσου εκβιασμών και τρομοκρατίας, το δικαίωμα να δημιουργήσουν ένα κράτος στην γη της Παλαιστίνης. Με αυτοπεποίθηση, έπεισαν την διεθνή κοινότητα πως, ως αποζημίωση μιας άνευ προηγουμένου τραγωδίας (το υποτιθέμενο "Ολοκαύτωμά" τους), ήταν πρέπον το ν' ανταμειφθούν με μια άνευ προηγουμένου επανόρθωση: την απόκτηση γαίων ανηκόντων σε άλλους πληθυσμούς. Κατόπιν, έχοντας λάβει αυτήν την εξωφρενική δωρεά, επεξέτειναν αξιοσημείωτα την περιοχή τους με διαρκείς πολέμους, χωρίς να δίνουν την παραμικρή σημασία στους περιορισμούς που εκπορεύθηκαν από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών προς όφελος των Παλαιστινίων, όροι που οι Σιωνιστές είχαν δεσμευθεί πως θα σεβασθούν. Σε ένα χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των πενήντα ετών, με την συνδρομή της Ιουδαϊκής Διασποράς, έχουν διεξάγει μια πολιτική αποικιοκρατικής κυριαρχίας και απαρτχάιντ εις βάρος του Παλαιστινιακού λαού. Έχουν παραβιάσει τις διεθνείς συμφωνίες την μία μετά την άλλη, θεωρώντας άκυρες και κενές γύρω στις εξήντα αποφάσεις του Ο.Η.Ε. που ήταν κατά των πράξεών τους.

Οι Αμερικάνοι πολιτικοί ηγέτες έχουν υποστηρίξει, εξοπλίσει και υπερασπισθεί το κράτος τους, το Ισραήλ, τόσο αφοσιωμένα σα να ήταν η πρώτη και σπουδαιότερη πολιτεία των Η.Π.Α. Πρέπει να λεχθεί πως δεν δύνανται ν' αντέξουν να προκαλέσουν το Ιουδαϊκό λόμπυ, το οποίο ελέγχει στενώς και εξετάζει ενδελεχώς όλους τους τομείς της χώρας που έχουν σχέση με την πολιτική και τα μέσα μαζικής ενημερώσεως. Μπορεί επίσης να σημειωθεί πως οι περισσότεροι Αμερικάνοι, ζαλισμένοι από την προπαγάνδα του ολοκαυτώματος, απλώς είναι εξαιρετικά επιρρεπείς στο να βρίσκουν στα προϊόντα των Ιουδαϊκών νευρώσεων την δική τους βασική θεώρηση για έναν κόσμο φτιαγμένο από δύο στρατόπεδα: το ένα καλό (οι Ιουδαίοι και οι θιασώτες τους), το άλλο κακό (οι Ναζί και λοιποί). Για εκείνους, όλα μετρώνται σε σχέση με τον Ναζί, τον υπέρτατο παλιάνθρωπο, ανέκαθεν αποφασισμένο να σκοτώσει τον πτωχό Ιουδαίο, το πρότυπο της αθωότητος και της καλοσύνης. Δεν είναι μια απλή σύμπτωση το ότι ο απαίσιος όγκος που καλείται "Μουσείο Μνήμης του Ολοκαυτώματος των Ηνωμένων Πολιτειών" στέκεται σε άμεση γειτνίαση με το Μνημείο του Ουώσιγκτον, όχι μακριά από τον Λόφο του Καπιτωλίου.

Οι Άραβες και οι Μουσουλμάνοι

Οι Ιουδαίοι έχουν καταλήξει στο να εξαντλήσουν την υπομονή του Αραβικού και Μουσουλμανικού κόσμου. Στην μακρά τους ιστορία είχαν, στο πέρασμα των αιώνων, καταστήσει τους εαυτούς τους ανεπιθύμητους μεταξύ των λαών της Ευρώπης που τους είχαν δεχθεί σε μεγάλους αριθμούς, κυρίως οι Άγγλοι, οι Γάλλοι, οι Ισπανοί και, ειδικά, οι Γερμανοί και οι Πολωνοί. Μέχρι σχετικά πρόσφατα το παράδειγμα της μακροχρονίου (σχετικής) ανοχής των Αράβων προς τους Ιουδαίους λειτουργούσε ως υλικό για μαθήματα ηθικοπλαστικά, τακτικώς διατιθέμενα στους ανθρώπους εκείνους. Τώρα τέτοια μαθήματα δεν είναι πλέον εφικτά. Δεν υπάρχει πια η



Αραβική εξαίρεσις: ακόμα και οι Σημίτες όμοιοί τους εξεγείρονται τώρα κατά του Ιουδαϊκού λαού, "του δεσποτικού και γεμάτου αυτοπεποίθηση" (Σαρλ ντε Γκωλ, 1967). Εντός της ίδιας της Ιουδαϊκής κοινότητος έχουν πράγματι υπάρξει προσπάθειες από καιρού εις καιρόν εκ μέρους ολίγων οξυδερκών προσώπων όπως ο Νόαμ Τσόμσκυ και ο πιο πρόσφατος Ίσραελ Σαχάκ, συγγραφεύς του "Ιουδαϊκή Ιστορία, Ιουδαϊκή Θρησκεία", να κάνουν τις προειδοποιήσεις τους ν' ακουσθούν από τους ζηλωτές, αλλά εις μάτην. Με αυτό ειπωμένο, ο Τσόμσκυ, όπως και ο Σαχάκ, έχουν ανέκαθεν ενστερνισθεί τον μεγάλο Ιουδαϊκό μύθο, εξουσιοδοτώντας έτσι αποτελεσματικώς το Ισραήλ να συνεχίσει να χρησιμοποιεί, με την καθαροτέρα των συνειδήσεων, το καλύτερό του επιχείρημα και το νούμερο ένα όπλο στο οπλοστάσιό του: ακριβώς, το "Ολοκαύτωμα". Οι Άραβες, οι Μουσουλμάνοι και το σύνολο του λαού της Παλαιστίνης είναι σήμερα τα κύρια θύματα εκείνου του όπλου και εκείνου του επιχειρήματος που διαμορφώθηκαν από ένα ψέμμα.

Η Νέα Σταυροφορία

Στις 11 Σεπτεμβρίου του 2001, και συγκεκριμένα στη Νέα Υόρκη, ο αδύναμος κτύπησε την ακρόπολη του ισχυρού. Η καρδιά της Ιουδαιο-Αμερικανικής ισχύος, η ίδια η περιοχή της Γουώλ Στρήτ, όπου καθημερινώς τραβιέται ο κλήρος για τα δισεκατομμύρια των κατωτέρων του κόσμου, κτυπήθηκε με όλην τους την δύναμη από "τρομοκράτες" τόσο γενναίους που να θυσιάσουν τις ζωές τους σε μία αποστολή αυτοκτονίας.

Στη Νέα Υόρκη, ο πρώτος πύργος του Παγκοσμίου Κέντρου Εμπορίου (μια ονομασία που και από μόνη της αποκαλύπτει πολλά!) θα μπορούσε να έχει αποκληθεί "Αμβούργο" ή "Χιροσίμα" και ο δεύτερος "Δρέσδη" ή "Ναγκασάκι". Αλλά η καταστροφή τους φαίνεται πως άφησε, σύμφωνα με τις διάφορες εκτιμήσεις, όχι περισσότερους από τρεις με πέντε χιλιάδες νεκρούς, κάτι το οποίο είναι σε μεγάλη απόσταση από τα μεγάλα επιτεύγματα εξολόθρευσης της Πολεμικής Αεροπορίας των Η.Π.Α. και της Βασιλικής Αεροπορικής Δυνάμεως (R.A.F.) στις αρχές της δεκαετίας του 1940.



Φεβρουάριος 1945. Η Δρέσδη παραδίδεται στις φλόγες. Περισσότεροι από 1350.000 άμαχοι (στην πλειοψηφία τους γυναικόπαιδα) θα βρουν φρικτό θάνατο από τα συμμαχικά αεροπλάνα.

Όμως, αμέσως μετά η Αμερική ξανοίχθηκε σε μία ακόμη σταυροφορία. Ήδη στις αρχές της δεκαετίας του 1940, ο στρατηγός Ντουάιτ Αϊζενχάουερ (ο οποίος, ως αμοιβή, θα γινόταν πρόεδρος μετά τις επιχειρήσεις) είχε εξαπολύσει μια "Σταυροφορία στην Ευρώπη", ένα στρατιωτικο-βιομηχανικό σχεδιασμό που επρόκειτο ν' αποδειχθεί εξαιρετικά καρποφόρος για τις Ηνωμένες Πολιτείες ("Ο Καλύτερος Πόλεμος Ανέκαθεν") μα, για τους λαούς της Ευρώπης, μάλλον το αντίθετο: για εκείνους σήμαινε εκατομμύρια νεκρών, τεράστιες καταστροφές και την παράδοση ενός μεγάλου μέρους της ηπείρου στον Ρωσσο-Σοβιετικό Μολώχ. Αυτή η "απελευθέρωσις" της Ευρώπης, επιπλέον, επρόκειτο να φέρει με το ξεκίνημα της μια αποκρουστική πολιτική εκκαθάριση, την δολοφονική απέλαση δώδεκα με δεκαπέντε εκατομμυρίων Γερμανών, την εκτεταμένη απαίσια επιθετικότητα εναντίον πολιτών, τον ακρωτηριασμό μιας

μεγάλης χώρας, την πλήρη στρατιωτική κατοχή της κάτω από μία κυριαρχία της λογοκρισίας, έναν επιβληθέντα από τους Συμμάχους λιμό και την εδραίωση των δικαστηρίων στα οποία οι νικητές, δρώντας και ως δικαστές και ως κατήγοροι, εδίκασαν τους ηττημένους με ολοφάνερα στημένες διαδικασίες. Ακόμα και σήμερα, το 2001 (το παρόν άρθρο εγράφη τον Οκτώβριο-Νοέμβριο του 2001, σ.τ.μ.), τέτοιου είδους δίκες επιτρέπουν στα τέκνα του Ισραήλ να επιβάλλουν την εκδίκησή τους σε ογδοηκοντούτεις ή ενενηκοντούτεις που κατηγορούνται, με βάση απλές καταθέσεις Ιουδαίων, για "εγκλήματα κατά της ανθρωπότητος".

Σε αντίδραση για τις επιθέσεις που έχει υποστεί, η Αμερική, αυτήν την φορά, έχει εξορμήσει για να αποδώσει "διαρκή δικαιοσύνη" με κάτι που θα είναι ο εικοστός της σφαγιασμός αμάχου πληθυσμού μέσα σε εξήντα χρόνια. Από το 1941 ως το 2001, κανένα στρατιωτικό σώμα δεν θα έχει φονεύσει ή κατακαύσει περισσότερους πολίτες, περισσότερα παιδιά, περισσότερα βρέφη απ' όσο ο αεροπορικός στόλος που συνίσταται από την Πολεμική Αεροπορία των Η.Π.Α. και τα σμήνη του Στρατού και του Ναυτικού των Η.Π.Α., κάποιες φορές φτάνοντας δεύτεροι μετά τους συμμάχους τους την R.A.F. Οι ιπτάμενοι πρωταθλητές του φωσφόρου, των ναπάλμ, του Πορτοκαλί Παράγοντα (Agent Orange), των βομβών διασποράς, της πυρηνικής λάμψης και του εμπλουτισμένου ή απεμπλουτισμένου ουρανίου, είναι επί του παρόντος αποφασισμένοι να επιφέρουν σε εξαθλιωμένα πτωχές χώρες τις διαχρονικώς τιμημένες διδαχές τους για τον διεθνή νόμο, την δικαιοσύνη, την αρετή και την "καρτερική ελευθερία" όπως έχουν προηγουμένως πράξει στο Βερολίνο, το Αμβούργο, στην Δρέσδη και στην Ευρώπη γενικώς (67.000 εφονεύθησαν για την "απελευθέρωση" της Γαλλίας και μόνο) και στις Ιαπωνία, Κορέα, Βιετνάμ, Ιράκ, Λιβύη, Σουδάν, Νικαράγουα, Ελ Σαλβαδόρ, Γρενάδα, Παναμά, Γιουγκοσλαβία και αλλού. Μέσα σ' ένα διάστημα εξήντα ετών οι Αμερικάνοι, που είναι, παρεμπιπτόντως, οι πρώτοι στην βιομηχανική μόλυνση παγκοσμίως, έχουν κατακλύσει την επιφάνεια της Γης με δισεκατομμύρια βομβών, βλημάτων, πυραύλων και ναρκών, κυρίως ναρκών κατά προσωπικού, οι οποίες αποτελούν έναν τρομακτικό κίνδυνο για τον άμαχο πληθυσμό. Ανησυχώντας - και είναι κατανοητό - για να διαφυλάξουν τις ζωές των στρατιωτών τους, οι ηγέτες της "Άμυνας" των Η.Π.Α. τείνουν τις περισσότερες φορές στην επιλογή ενός ξεχωριστά δειλού τύπου μάχης. Ρίχνοντας βόμβες από μεγάλα ύψη, εξαπολύοντας πυραύλους από μεγάλη απόσταση, σκορπίζοντας τον τρόμο ανάμεσα σε άοπλους πληθυσμούς αμάχων, έχουν εδώ και κάμποσα χρόνια ασχοληθεί με την εξεύρεση του "πολέμου των μηδενικών θανάτων", το οποίο, όπως ο Γάλλος αναθεωρητής Βινσέντ Ρεϋνουάρ το θέτει, ισοδυναμεί με την διεξαγωγή πολέμων στους οποίους, από την μία πλευρά, ο αριθμός των νεκρών είναι μηδαμινός ή κάπου εκεί ενώ, από την άλλη, ο αριθμός των νεκρών έχει μηδαμινή σημασία. Προφυλαγμένοι πάνω στα αεροπλανοφόρα τους ή σε βάσεις πολύ απομεμακρυσμένες από το μέτωπο, τα αγόρια, μασώντας την τσίχλα τους και καταπίνοντας φυστίκια και αναψυκτικά, σκορπίζουν με την άνεσή τους τον θάνατο και την καταστροφή σε μακρινούς λαούς.

Το πραγματικό ολοκαύτωμα των Γερμανικών πόλεων

Συγκρινόμενη με το μαρτύριο των Γερμανικών πόλεων κατά την διάρκεια του τελευταίου πολέμου, η μοίρα των επιζησάντων του Μανχάτταν αμέσως μετά την καταστροφή των δύο πύργων, ήταν ζηλευτή. Ετούτοι οι άνθρωποι άφησαν την σκηνή της καταστροφής δίχως να θερίζονται από πυρά πολυβόλων. Σε αντίθεση με τους Γερμανούς του 1942-1945, πεινασμένοι, εξηντλημένοι από την έλλειψη του ύπνου, κτυπημένοι καθημερινώς από τον πόνο των νέων του θανάτου των αδελφών και των συζύγων τους, ιδίως στο Ρωσσικό μέτωπο, δεν μετετράπησαν σε ζωντανούς πυρσούς, ούτε και πυροβολήθηκαν από καταδιωκτικά/βομβαρδιστικά. Τα θύματα του βομβαρδισμού των μετόπισθεν θα έτρεχαν πανικόβλητα με τα ρούχα και τα μαλλιά τους στις φλόγες. Θα πηδούσαν σ' ένα ποτάμι. Οι φωτιές θα έσβηναν αλλά αμέσως μόλις οι πτωχές υπάρξεις θα ξεμύτιζαν από το νερό θα αναζωπυρώνονταν. Ο φωσφόρος θα το εγγυόταν αυτό. Οι τελευταίοι επιζήσαντες πέθαναν με τον ουρανίσκο του στόματός τους φουσκαλισμένο από την τεράστια θερμοκρασία του περιβάλλοντός τους. Όσο για τους πυροσβέστες και τους άνδρες των



«Οι αναθεωρητές συγγραφείς έχουν εδώ και αρκετό καιρό προειδοποιήσει πως η θρησκεία του κάλπικου "ολοκαυτώματος" με τους φανταστικούς του "θαλάμους αερίων" και τα υποτιθέμενά του "έξι εκατομμύρια" κουβαλούσε εντός της έναν επίφοβο καταλύτη για το μίσος. Τα τρέχοντα γεγονότα δικαιολογημένως κάνουν κάποιον να φοβάται μην τυχόν το μίσος αυτό καταλήξει στο να πυρπολήσει τον κόσμο και προκαλέσει κατ' αυτόν τον τρόπο ένα παγκόσμιο ολοκαύτωμα.»

Ρομπέρ Φωρισσόν

πρώτων βοηθειών, πολλοί από εκείνους εφονεύθησαν από τις βραδυφλεγείς βόμβες.

Τα μάταια μαθήματα του παρελθόντος

Στον πρόσφατο αυτό μαύρο Σεπτέμβριο, οι Αμερικάνοι ήσαν ικανοί να πάρουν μία ιδέα - στην πραγματικότητα, μια ελάχιστη ιδέα, - του τι έχουν προξενήσει σε τόσο πολλές χώρες μέσα σε τόσα πολλά χρόνια. Στο Βιετνάμ είχαν την εμπειρία μιας ταπεινωτικής ήττας που τους απέφερε 56.000 γεμάτους σάκκους πτωμάτων. Φάνηκε πως έχουν διαπιστώσει το τι μπορεί να κοστίσει το να απεχθάνονται εκείνους που ήταν μικρότεροι, πιο αδύναμοι και πτωχότεροι από τους ίδιους. Η Γαλλία και η Βρεττανία είχαν, από την μεριά τους, περάσει μέσα από ταυτόσημες ταπεινώσεις κατά την κατάρρευση των αποικιακών αυτοκρατοριών τους και φάνηκε, επίσης, πως έχουν μάθει κάποια χρήσιμα μαθήματα. Αλλά να που έχουμε τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Βρεττανία και την Γαλλία όλες κατεχόμενες από μία πολεμοχαρή φρενίτιδα, ξεχνώντας τα μαθήματα της πιο πρόσφατης ιστορίας τους.

Η τρομοκρατία μεγεθύνθηκε από εκείνους που παραπονούνται γι' αυτήν

Είναι κάπως κωμικό το να βλέπουμε τους ισχυρούς να καταγγέλλουν την τρομοκρατία που ασκούν οι αντίπαλοί τους. Όχι μόνον αυτοί οι ίδιοι οι ισχυροί εφηύραν την μεγάλης κλίμακος τρομοκρατία, επιπλέον την προώθησαν, εξύμνησαν και εξύψωσαν υπό τον όρο "Αντίσταση". Οι Ρούζβελτ, Τσώρτσιλ, ντε Γκωλ, Τίτο και ο φίλος τους ο Στάλιν, όλοι τους, σε ποικίλους βαθμούς, συνέταξαν πολιτικές τακτικές δολοφονίας, από ελεύθερους σκοπευτές, των στρατιωτών του εχθρού και πολιτών. Έτσι εν ψυχρώ προκάλεσαν αντίποινα, που εφηρμόσθησαν σύμφωνα με τους όρους των διεθνών συμφωνιών, έτσι που η σφαγή θα αναπαρήγαγε σφαγή. Τον 20ο αιώνα εγκαθίδρυσαν την κεκαλυμμένη εμπόλεμο κατάσταση, τον πόλεμο των δειλών. Δίχως αμφιβολία, το πνεύμα της αντιστάσεως είναι ευγενές αλλά όχι σε εκείνη την μορφή. Και τι πρέπει να ειπωθεί για την τρομοκρατία που εξασκήθηκε από τους θεμελιωτές του Σιωνιστικού κράτους, οι οποίοι δολοφόνησαν, για παράδειγμα, τον Λόρδο Μόυν, τον Κόμη Μπερναντόττε και τόσους πολλούς άλλους; Ένα πρότυπο, όπως φαίνεται, του αγώνα για έναν δίκαιο σκοπό.

Η τύχη των Ιουδαίων

Οι δύο πύργοι των γραφείων της Νέας Υόρκης ("Jew York") ευρίσκοντο υπό την μακράν εκμί-

σθωση από κάποιον Λάρρυ Σιλβερστάιν, ο οποίος αναμφιβόλως θα λάβει μια μεγάλη "αποζημίωση". Η ομόθρησκός του Μαντλίν Ολμπράιτ, θυγατέρα ενός Ιουδαίου κλέφτη ονόματι Κορμπέρ, είχε, το 1996, δηλώσει πως εάν η Αμερικάνικη πολιτική προς το Ιράκ είχε προκαλέσει τον θάνατο σε 500.000(;) Ιρακινά παιδιά, τότε "το τίμημα... άξιζε τον κόπο". Ο Ισραηλινός Νετανιάχου, από την μεριά του, δεν μπορούσε να κρύψει την ευχαρίστησή του μόλις έμαθε για την καταστροφή των πύργων και τον θάνατο χιλιάδων Αμερικάνων: ήταν καλά νέα για τους Ιουδαίους, καθώς τώρα η Αμερική θ' αντιλαμβάνοταν πως τα συμφέροντά της και εκείνα του Ισραήλ ήταν ταυτόσημα. Όσο για τον Σαρόν, τον χασάπη και ροπαλοφόρο, κι αυτός, μαζί με τον Σιμόν Πέρες, το είδαν ως μια ευκαιρία για την πολιτική του της εμφυτεύσεως Ιουδαϊκών οικισμών μεταξύ των Αραβικών μαζών και για το πρόγραμμά του των συστηματικών δολοφονιών. Επί του παρόντος, οι Ηνωμένες Πολιτείες του επιτρέπουν ακόμη να φονεύει Παλαιστίνιους ενήλικες και παιδιά όπου και όποτε του αρέσει με σφαίρες, βλήματα, πυραύλους, άρματα μάχης, ελικόπτερα και αεροσκάφη προμηθευθέντα από τον Αμερικανό φορολογούμενο.

Κακοί καιροί στο μέλλον για τους Ιουδαίους

Οι Αμερικάνοι και οι Ισραηλινοί μπορεί να εξακολούθησαν αυτό το άθλημα με την άνεσή τους. Αλλά θα μπορούσε να τους στοιχίσει ακριβά, διότι το Κράτος του Ισραήλ είναι από δω και μπρος καταδικασμένο. Δεν θα έχει διαρκέσει ούτε όσο το εφήμερο Χριστιανικό βασίλειο της Ιερουσαλήμ. Δεν χρειάζεται να υπάρχει ο Μπιν Λάντεν ή ένας νέος Σαλαντίν. Ούτε τα όπλα, ούτε τα χρήματα, ούτε οι Ηνωμένες Πολιτείες, ούτε οι Ιουδαίοι της Διασποράς, ούτε η Γερμανία, η οποία μέσα στην αρπαγή του εθνομαζοχισμού της θα ήταν ικανή να θυσιάσει τους στρατιώτες της για την επιβίωση του Ιουδαϊκού κράτους-βδέλλας, θα ανακόψουν "την Κάθοδο". (Οι Εβραίοι δίνουν την ονομασία αυτή στην κίνηση του είδους τους προς μια κατεύθυνση αντίθετη προς εκείνην της "Ανόδου" στην Γη της Επαγγελίας). Οι Ισραηλινοί ήδη εγκαταλείπουν το πλοίο. Στο Τελ Αβίβ, στην Ιερουσαλήμ και στους οικισμούς τους, οι Ιουδαίοι πατέρες και μητέρες φοβούνται για τις ζωές τους και για των παιδιών τους, για το επαγγελματικό τους μέλλον ή για τις επιχειρήσεις τους. Το βάρος των φόρων που απαιτούνται για να καλύψουν τον Ισραηλινό στρατιωτικό προϋπολογισμό και το μήκος και οι κίνδυνοι της στρατιωτικής θητείας, και για τους άνδρες και για τις γυναίκες, ευθύνονται για την μείωση, μέσω του φαινομένου της επανα-μετανάστευσης, των αριθμών των φορολογουμένων και των δυνητικώς στρατευσίμων. Η Γη της Επαγγελίας μεταβάλλεται στο πιο επικίνδυνο σημείο στον κόσμο για τους Ιουδαίους. Συνήθιζε να είναι ένας τέλειος ασφαλής κόλπος για απατεώνες και κλέφτες, ιδίως για την μαφία που καλείται "Ρώσσικη" και η οποία στην πραγματικότητα είναι Ρωσσοεβραϊκή. Μόνον σε εξαιρετικά σπάνιες περιπτώσεις έχουν ικανοποιηθεί αιτήσεις για εκδόσεις εγκληματιών σε χώρες όπου προσπαθούν να προσάγουν τον Φλάττο Σαρόν και το σινάφι του. Αλλά σήμερα, τα Παρισινά δικαστήρια έχουν αρχίσει να διαπιστώνουν πως, στην περίπτωση της γιγαντιαίας τραπεζικής κομπίνας γνωστής ως υπόθεση ντυ Σεντιέρ, οι απατεώνες που εγκατέλειψαν την χώρα για να βρουν καταφύγιο στο Ισραήλ προτιμούν να επιστρέψουν, ακόμα κι αν αυτό σημαίνει πως θα καταλήξουν στην φυλακή. Η γη του γάλακτος και του μελιού είναι πλημμυρισμένη στο αίμα και στα δάκρυα. Ποιος φταίει;

Την βαλίτσα ή το φέρετρο

Και έτσι, ο περιπλανώμενος Ιουδαίος ετοιμάζεται να πάρει τους δρόμους για άλλη μια φορά. Σε κάθε σχεδόν μέρος που έχει εγκατασταθεί, η συμπεριφορά του έχει προκαλέσει τον ξεσηκωμό των ντόπιων, οι οποίοι στην ουσία του έχουν πει να διαλέξει μεταξύ της βαλίτσας και του φέρετρου.

Στην Παλαιστίνη, σύντομα θ' αναγκασθεί να φτιάξει την βαλίτσα του. Θα κάνει τον δρόμο της επιστροφής στις πλούσιες χώρες που είναι μολυσμένες από την ολοκαυτωματική προπαγάνδα του. Θα είναι αρκετό γι' αυτόν να κλαψουρίζει για ένα δεύτερο "ολοκαύτωμα" και μια τρίτη Καταστροφή του Ναού. Θα απαιτήσει νέες αποζημιώσεις και προνόμια. Οι "Επιχειρήσεις τύπου Shoah" και η "Βιομηχανία του ολοκαυτώματος" θα ανακάμψουν με ανανεωθέντα ζήλο αλλά, την

φορά αυτή, με κίνδυνο να φθάσουν στο σημείο του κορεσμού.

Σύμφωνα με το χειρότερο σενάριο, το Ισραήλ μπορεί να έχει την εμπειρία ενός εμφυλίου πολέμου διεξαγομένου από έναν αποσπασθέντα στρατό απελπισμένων. Στο τέλος, το Τελ Αβίβ θα μπορούσε να υποφέρει την μοίρα του Αλγερίου στα 1962 και η Ιουδαϊκή Ιερουσαλήμ εκείνην της Σαϊγκόν στα 1975. Αλλά ένα λιγότερο δραματικό τέλος όπως, για παράδειγμα, εκείνο της κομμουνιστικής Ανατολικής Γερμανίας ή της Σοβιετικής αυτοκρατορίας, φαίνεται ισοδύναμα πιθανόν. Σε κάθε περίπτωση, το επίκεντρο της παρούσης συγκρούσεως είναι το Ισραήλ, και το Ισραήλ είναι τελειωμένο.

Ποικίλη πολεμική προπαγάνδα

Η κλήρωσις για τους Παλαιστινίους όλων των πίστεων θα είναι τραγική, και αυτό θα προκαλέσει όλο και περισσότερη απελπισία και φανατισμό. Οι μάζες των Αραβο-Μουσουλμανικών χωρών ήδη εύχονται να δουν την Δύση τιμωρημένη για εγκλήματα τα οποία, κατά την άποψή τους, η τελευταία έχει διαπράξει ή επιτρέψει να διαπραχθούν στην Παλαιστίνη (πολύ περισσότερα απ' ότι στην Σαουδική Αραβία, στο Ιράκ ή στο Αφγανιστάν). Δια της οδού της αντιδράσεως, ένα πνεύμα σταυροφορίας ή ιερού πολέμου αναπτύσσεται επίσης μεταξύ τους. Οι αγιαθορά και οι αγιατολλάχ προκαλούν ο ένας τον άλλον. Σε κάθε πλευρά, και ανάμεσα στους πλούσιους και ισχυρούς της Δύσεως και στους στερημένους πληθυσμούς του Αραβο-Μουσουλμανικού κόσμου, τα πάθη και οι φόβοι εντείνονται.

Πρόκειται να υπάρξουν πολλοί σκοτωμοί και μεγάλη ψευδολογία. Το τεράστιο ψεύδος του υποτιθέμενου "ολοκαυτώματος" των Ιουδαίων, ξίφους και ασπίδας του Ισραήλ και της Διασποράς, μπορεί έτσι να οδηγήσει σε ένα πολύ αληθινό ολοκαύτωμα παγκοσμίων διαστάσεων. Οι αναθεωρητές συγγραφείς έχουν εδώ και αρκετό καιρό προειδοποιήσει πως η θρησκεία του κάλπικου "ολοκαυτώματος" με τους φανταστικούς του "θαλάμους αερίων" και τα υποτιθέμενά του "έξι εκατομμύρια" κουβαλούσε εντός της έναν επίφοβο καταλύτη για το μίσος. Τα τρέχοντα γεγονότα δικαιολογημένως κάνουν κάποιον να φοβάται μην τυχόν το μίσος αυτό καταλήξει στο να πυρπολήσει τον κόσμο και προκαλέσει κατ' αυτόν τον τρόπο ένα παγκόσμιο ολοκαύτωμα.

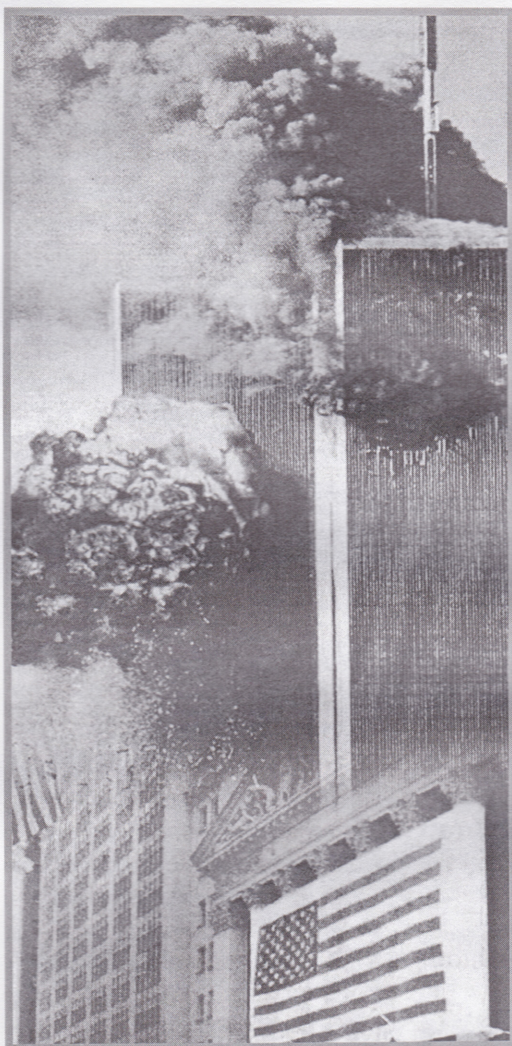
Η προειδοποίησις των αναθεωρητών

Οι αναθεωρητές θ' ακολουθήσουν το παράδειγμα που ετέθη από τον Πωλ Ρασσινιέ, τον ιδρυτή της σχολής τους. Δίχως να επηρεάζονται από την οιαδήποτε πολεμική προπαγάνδα, θα έχουν ως στόχο τους την ακρίβεια καθ' όσον οι συναισθηματισμοί, από κάθε πλευρά, γεννούν ψεύδη. Θα αποφύγουν την προώθηση των εφευρημάτων της αντι-Αμερικάνικης, αντι-Ιουδαϊκής ή αντι-Αραβικής προπαγάνδας και, σχετικώς με την 11η Σεπτεμβρίου, θα πρέπει να μας προφυλάξουν από το κουτσομπολιό, εθιμικό σε κάτι τέτοιες καταστάσεις, του τύπου "Ο Μπους ήξερε", "Η CIA δεν μπορεί να μην το είχε πάρει είδηση", "Το FBI είναι αναμεμιγμένο", "Η Μοσσάντ τα υπέθαλψε όλα", "Τέσσερις χιλιάδες Ιουδαίοι, που θα έπρεπε να είχαν πάει στην δουλειά τους εκεί, δεν πάτησαν το πόδι τους", "Εκρηκτικοί μηχανισμοί είχαν τοποθετηθεί κρυφά στα δύο κτίρια", κλπ. Η Αραβική προπαγάνδα, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, θα ενορχηστρώσει τους μύθους του Ιουδαίου που στραγγίζει το αίμα από παιδιά ή δηλητηριάζει πηγάδια και θα επικαλεσθεί την καταφανή πλαστογραφία που αποτελείται από τα Πρωτόκολλα των Πρεσβυτέρων της Σιών. Μια φουρνιά από άλλες φήμες, παραληρήματα, ψυχώσεις και φαινόμενα συλλογικής ευπιστίας θα πρέπει ν' αναμένεται. Οι Αμερικάνοι θα υποβαθμίσουν τους αριθμούς των θυμάτων των βομβαρδισμών τους και οι Αφγανοί θα τους παραφουσκώσουν. Οι υπηρεσίες του Θεού ή του Ιεχωβά, από την μία πλευρά, και του Αλλάχ από την άλλη, παράλληλα και με εκείνες των προφητών τους, θα κληθούν για να ξεσηκώσουν το μίσος και τον φόβο.

Θα υπάρξει μια πολλαπλότης ψευδομαρτύρων, κατασκευασμένων ανταποκρίσεων, στημένων συνεντεύξεων και πλαστών ντοκουμέντων. Στο περίο αυτό ίσως ο Μπους υιός θα ξεπεράσει τον Μπους πατέρα και την ιστορία του των θερμοκοιτίδων που βγήκαν από την πρίζα από τους Ιρακινούς στο Κουβέιτ. Η λογοκρισία, φυσικά, θα γίνει βαρύτερη δίχως καν οι διάφορες κυβερνήσεις να υποχρεωθούν να περάσουν νέους νόμους σ' αυτόν τον τομέα.

Η ιερά συμμαχία των ισχυρών

Στην Γαλλία, από την αρχή-αρχή, η ημερησία



«*Η μόνη ευκαιρία για ειρήνη βρίσκεται στο πνεύμα της αντιστάσεως απέναντι στα απατηλά κατασκευάσματα της ποικίλης προπαγάνδας. Αλλά, για την ώρα, η πιο επικίνδυνη προπαγάνδα δεν είναι εκείνη των πτωχών. Είναι εκείνη των πλουσίων και ισχυρών και των πληρωμένων από αυτούς, που όλοι τους είναι ικανοί, εάν νιώθουν πραγματικά απειλούμενοι, να βάλουν φωτιά σε όλον τον κόσμο.*»

εφημερίδα Le Monde, την οποία έχω την συνήθεια ν' αποκαλώ η "πλάγια" εφημερίδα, έκανε το προσκύνημά της. Με την υπογραφή του διευθυντού της, του σκυμμένου μέχρι κάτω και με τις παλάμες του ιδρωμένες Ζαν-Μαρί Κολομπανί, είχε ως πρωτοσέλιδο τίτλο το "Είμαστε όλοι Αμερικάνοι". Μέσα σε μια στιγμή, η Γαλλία βρέθηκε σε εμπόλεμο κατάσταση. Είναι μια παράδοση αγαπητή στην αριστερά (η οποία, όπως γνωρίζει ο καθένας, έχει το μονοπώλιο της καλοσύνης και της ευφυΐας) το να σπρώχνει την χώρα σε πόλεμο δίχως προηγουμένως να υπάρξουν Κοινοβουλευτικές διαβουλεύσεις, ούτε και καμμία απόφαση εκ μέρους του τελευταίου. Αυτό ισοδυναμεί με μια πλήρη περιφρόνηση του νόμου, του συντάγματος, αλλά ποιος νοιάζεται; Αφήνει τον Γάλλο πολίτη να πάει για ύπνο με ειρήνη και να ξυπνήσει με πόλεμο. Για να είμαστε δίκαιοι, ας θυμηθούμε πως ο πρόεδρος, ο κύριος Ζακ Σιράκ, ο κάποτε Κομμουνιστής που το γύρισε σε Γκωλλικός, νιώθει ακόμα περισσότερο φιλοπόλεμος και Αμερικάνος από ότι ο πρωθυπουργός του, ο κύριος Λιονέλ Ζοσπέν, ο επικεφαλής του σοσιαλ-κομμουνιστο-πράσινου συνασπισμού. Ένα είδος ιεράς συμμαχίας έχει σφυρηλατηθεί εναντίον του φαλακρού, ασουλούπωτου εχθρού εκ του οποίου ήλθε όλη η ζημία: του Ουσσάμα Μπιν Λάντεν (κάποιος πρέπει να τον αποκαλέσει με το όνομά του).

Μέχρι προσφάτως αποκαλείτο Άντολφ Χίτλερ. Δεν είχε αυτός ο τελευταίος διαπράξει ένα ασυγχώρητο έγκλημα με το να παρεμβληθεί στον δρόμο του χρυσού, των Ιουδαίων και του Κομμουνισμού; Είχε την αυθάδεια ν' απαρνηθεί τον χρυσό κανόνα. Τα είχε καταφέρει τόσο καλά δίχως αυτόν, που το νέο οικονομικό του σύστημα του επέτρεπε να συναλλάσσεται εμπορικώς με άλλες χώρες πτωχές σε χρυσό, κυρίως η Ιταλία, η Ιαπωνία και κάποια κεντρο-Ευρωπαϊκά και Λατινο-Αμερικανικά κράτη. Πανικός είχε πλήξει την Βρεττανία, την Γαλλία και τις Ηνωμένες Πολιτείες: η Γερμανία έμπαινε στα χωράφια τους και τους έπαιρνε τις αγορές. Οι πλούσιοι (σε χρυσό) ποτέ δεν εκτιμούν την επανάσταση, τον συνασπισμό και την επιτυχία των πτωχών (σε χρυσό). Στα τέλη της δεκαετίας του '30, οι τρεις πλούσιοι, οι οποίοι ισχυρίζοντο πως συνδέονται από ένα δημοκρατικό σύστημα, ήταν πάνω απ' όλα δεμένοι μεταξύ τους με μια αλυσίδα από χρυσό. Μετά τον πόλεμο, το 1947, οι Λ. Ζενέ και

Βικτόρ - Λ. Ταπιέ κατάφεραν να δημοσιεύσουν στο βιβλίο τους "Precis d' histoire contemporaine, 1919-1939" (Παρίσι, Hatier), ένα απόσπασμα το οποίο λέει: **"Είναι όχι ένας ιδεολογικός κρίκος, αλλά μια χρυσή αλυσίδα εκείνο που δένει τις μεγάλες δημοκρατίες την μία με την άλλη"** (σελ. 206) προσέθεσαν: **"Έξι χρόνια αυτάρκειας έκαναν την Γερμανία το μεγαλύτερο βιομηχανικό κράτος του κόσμου"** (σελ. 209). Συνεπώς, περισσότερο απ' όλους, οι Ιουδαίοι χρηματοδότες ήταν εκείνοι που είχαν θιχτεί: πως μπορούσε κάποιος στον κόσμο να προκόβει χωρίς αυτούς και το χρυσάφι τους; Όσο για την κομμουνιστική Ρωσσία, είδε τον Χίτλερ να στεριώνει επιτυχώς το γενικό κοινωνικό του πρόγραμμα πάνω στις ίδιες του φιλοδοξίες. Ο τολμηρός δικτάτωρ επρόκειτο να πληρώσει ένα ψηλό τίμημα για την τόλμη του και ακόμα περισσότερο καθώς προσπαθούσε να προωθήσει την τύχη του και σε άλλες σφαίρες. Τότε ήλθε περίπου η καταστροφή, για Ευρώπη και Ασία, του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

Σήμερα, η νέα ιερά συμμαχία των δυτικών δημοκρατιών και της Ρωσσίας ενάντια στο νέο δημαγωγό προμηνύει συμφορές για το μέλλον. Κάτω από την συνήθη επίστρωση της γενναιοδωρίας και ανιδιοτέλειας, οι Ηνωμένες Πολιτείες πρόκειται να φανούν αμείλικτες προς τις Αραβο-Μουσουλμανικές μάζες, που μπορεί να θέσουν σε κίνδυνο τα αποθέματα των φυσικών ενεργειακών πηγών του Θείου Σαμ, το "Παγκόσμιο Εμπόριό" του και την οικονομία του. Επικαλούμενοι το προσφιλές τους "ολοκαύτωμα" και την αναγκαιότητα του ν' αποφύγουν ένα δεύτερο "ολοκαύτωμα", οι Ιουδαίοι δεν θα φανούν λιγότερο αμείλικτοι απέναντι στους Παλαιστινίους. Οι Ρώσσοι θα συντρίψουν κάθε αμυδρό πόθο για ανεξαρτησία μεταξύ των Μουσουλμανικών μειονοτήτων τους, και αφού το κατορθώσουν αυτό θα τείνουν, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, το πιατάκι της ζητιανιάς στους Αμερικάνους.

Η μόνη ευκαιρία για ειρήνη

Η μόνη ευκαιρία για ειρήνη βρίσκεται στο πνεύμα της αντιστάσεως απέναντι στα απατηλά κατασκευάσματα της ποικίλης προπαγάνδας. Αλλά, για την ώρα, η πιο επικίνδυνη προπαγάνδα δεν είναι εκείνη των πτωχών. Είναι εκείνη των πλουσίων και ισχυρών και των πληρωμένων από



Ο Ρομπέρ Φωρισσόν με τον Φρεντ Λόχτερ

αυτούς, που όλοι τους είναι ικανοί, εάν νιώθουν πραγματικά απειλούμενοι, να βάλουν φωτιά σε όλον τον κόσμο. Είναι εκείνη των νευρωσικών και του πλαστού τους "ολοκαυτώματος". Είναι εκείνη των Ιουδαίων, των Αμερικανών και όσων είναι υπόχρεοι σ' αυτούς.

Εάν οι αναθεωρητές είχαν εισακουσθεί, η θρησκεία του πλαστού "ολοκαυτώματος" των Ιουδαίων δεν θα είχε σήμερα την παραμικρή νομιμότητα. Δεν θα τροφοδοτούσε ακόμα την συμπάθεια ενός μεγάλου μέρους του Δυτικού κόσμου για την Σιωνιστική επιχείρηση. Η Διασπορά θα επιδείκνυε λιγότερη αλαζονεία. Και για ν' αρχίσουμε, το Κράτος του Ισραήλ δεν θα υφίστατο.

Τα ιστορικά ψεύδη αναπαράγουν το μίσος, ένα πνεύμα "σταυροφόρου" και πόλεμο. Μια επιστροφή στην ιστορική ακρίβεια θα ευνοούσε την κριτική σκέψη και την ειρήνη.

Σ.τ.μ.: Παρ' ότι διαφωνούμε με ορισμένες από τις απόψεις που εκφέρει ο Καθηγητής Φωρισσόν εις το ανωτέρω άρθρο, το δημοσιεύουμε αυτούσιο, διότι η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ", ως μη "δημοκρατικό" έντυπο, είναι ανοικτή - εμπράκτως - στις διαφορετικές απόψεις και αντιλήψεις.

γράφει η **Ε. Χ. Παππά**

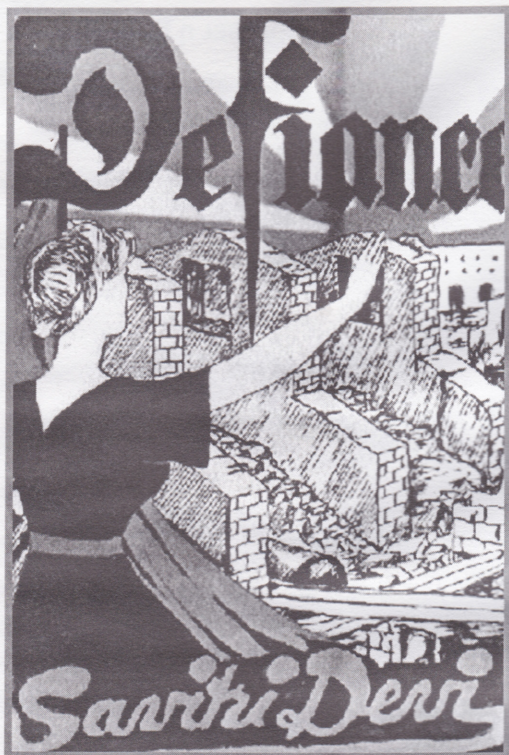
SAVITRI DEVI MUKHERJI
Η ΑΣΤΡΑΠΗ ΚΙ Ο ΗΛΙΟΣ

Η Savitri Devi είναι μια από τις πλέον ενδιαφέρουσες, μυστηριώδεις και πολυσχιδείς φυσιογνωμίες της Πανάριας ιδεολογικής κοινότητας. Ελληνίδα στην καταγωγή από την πλευρά του πατέρα της, Αγγλίδα από τη μητέρα της, μεγαλωμένη στη Γαλλία, και σύζυγος Ινδού βραχμάνου, η ζωή της καθορίστηκε από την αναζήτηση της Πατρίδας, τον επαναπροσδιορισμό της ευρωπαϊκής της ταυτότητας πέρα από τον ιουδαϊσμό και τον χριστιανισμό, την ανακάλυψη μιας ζωντανής άριας θρησκείας στην Ινδία, και εν τέλει την ταύτισή της με τον Εθνικοσοσιαλισμό και τη λατρεία στο πρόσωπο του Αδόλφου Χίτλερ.
Η φιλοσοφική φαρέτρα της Devi περιλαμβάνει ιδέες οι οποίες γνωρίζουν στις μέρες μας νέο ενδιαφέρον και ανταπόκριση στους κύκλους του οικολογικού / πράσινου κινήματος, και η ίδια, προσωπική λατρεία ως πρόδρομος ενός νέου, δικαιότερου και ισορροπημένου κόσμου. Στο πλαίσιο αυτό, παρουσιάζουμε σήμερα αποσπάσματα από το έργο της "Η Αστραπή και ο Ήλιος".

Οι ιδέες

Οι ιδέες της Devi αποτελούν ένα αμάλγαμα Ελληνικής φιλοσοφίας, τευτονικών δοξασιών και ινδουιστικής πνευματικότητας. Έχοντας μελετήσει στο πανεπιστήμιο Βολταίρο και Καντ, Έλιοτ και Λεκόντ ντε Λιλ, Καϊρη και Ιουλιανό, η Devi σχηματοποιεί τα πιστεύω της σε μια ελκυστική στιχομυθία ρομαντισμού και μαχητικότητας, ρασιοναλισμού και εσωτερικής λατρείας, ενδεδυμένη μια μουσική αποθέωση της Ομορφιάς και της Νεότητας. Στη βάση της φιλοσοφίας της συναντούμε έναν φυλετικό μανιχαϊσμό βασισμένο στην αντίθεση του Αρείου με το Σημιτικό, του συλλογικού με το ατομικό, της αρμονίας με το χάος.





Το κέντρο του ενδιαφέροντός της είναι η αιώνια Τάξη της Φύσης, ο προαιώνιος Κόσμος της ύπαρξης του οποίου ο άνθρωπος αποτελεί μέρος και όχι το κέντρο. Η Devi καταδικάζει την κρεοφαγία, την εκμετάλλευση των ζώων, τις ταυρομαχίες, το κυνήγι, τη θανάτωση και το εμπόριο της σάρκας τους, ως ανάξια του ανθρώπινου Λογικού. Είναι επίσης ένθερμη φυλετιστής. Υποστηρίζει πως ο ρατσισμός είναι οικολογικά επιβεβλημένος προκειμένου να επιβιώσει η Φύση. Ως εκ τούτου απορρίπτει τον χριστιανικό γιουνιβερσαλισμό, και την τελεολογική του θεολογία, πέραν της ιουδαϊκής καταγωγής του, και υιοθετεί την κυκλική πορεία της Ιστορίας που ακολουθεί τον απόλυτο φυσικό νόμο, "τον χορό" όπως τον ονομάζει, της γέννησης, του θανάτου και της γέννησης... Ο κόσμος της Devi είναι ένας κόσμος ομορφιάς και δύναμης, όπου σκοπός της ύπαρξης είναι η συνείδηση του Ωραίου και του Αληθινού, και η ταύτιση με το ρυθμό του Σύμπαντος. Αυτή η θεώρηση του θεϊκού, ξεπερνά τα στενά όρια του ενός εξ αποκαλύψεως θεού που φροντίζει και αγαπά τους ακολούθους και δημιουργούς του όπως συμβαίνει στον ιουδαϊσμό, τον χριστιανισμό και τον μωαμεθανισμό, και τοποθετεί στη θέση τους την αέναη τάξη του Σύμπαντος ως απόλυτη έκφραση της θεότητας.

Κύρια έκφραση του θεϊκού στον κόσμο είναι ο ίδιος κόσμος και λατρεία του η λατρεία του Ηλιακού δίσκου ως αστείρευτης, ανιδιοτελούς και ζωοποιού Ενεργείας.

Το βιβλίο

Έχοντας ξεδιπλώσει η ίδια την πορεία της σε προηγούμενα βιβλία της όπως **"Η Λίμνη με τους Λωτούς" (1940)**, το **"Προειδοποιώ τους Ινδούς" (1939)**, **"Το Αιώνιο Μήνυμα του Ακενατών" (1940)**, και **"Ο γιος του Θεού" (1946)**, **"Η Αστραπή κι ο Ήλιος"** αποτελεί την πληρέστερη καταγραφή της Αριοναζιστικής φιλοσοφίας της. Γραμμένο στα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια στην Ευρώπη, είναι ένας συγκερασμός των έμφυτων προσωπικών πιστεύω της, του θαυμασμού της για τον Αδόλφο Χίτλερ και της θλίψης της απέναντι στον Εθνικοσοσιαλισμό που δεν μπόρεσε να υπηρετήσει όπως θα ήθελε, καθώς και παγανιστικών και Ινδουιστικών στοιχείων που θεωρούσε τα τελευταία ζωντανά σπαράγματα της πανάρχαιας Άριας παράδοσης.

Το βιβλίο πρωτοεκδόθηκε στην Καλκούτα το 1958. Η συγγραφή του ξεκίνησε τον Απρίλιο του 1948 στο Εδιμβούργο όπου εργαζόταν στην ιματιοθήκη ενός περιοδεύοντος χορευτικού συγκροτήματος, συνεχίστηκε στη Γερμανία στη φυλακή του Βερλ, το καλοκαίρι του 1949, στη γενέθλια Λυών μεταξύ 1951 και 1952, και κατά το προσκύνημά της στη Γερμανία ως το 1956.

Η Αστραπή και ο Ήλιος

Στο βιβλίο αυτό η Savitri Devi αναπτύσσει τη θεωρία της σύμφωνα με την οποία όλοι οι κύκλοι της ιστορίας ξεκινούν με μια Χρυσή Εποχή που καταλήγει στην πτώση και την αναγέννηση σε έναν νέο ιστορικό κύκλο. Ως χαρακτηριστικά παραδείγματα ιστορικών φυσιογνωμιών που χαράσσουν το ιστορικό γίγνεσθαι φέρνει τον άριας καταγωγής βασιλιά Ακενατών της Αιγύπτου

(Φαραώ Αμένοφις Δ΄, 14ος π.Χ. αιώνας), που απαρνήθηκε τους αιγυπτιακούς θεούς και ανέπτυξε μιαν ηλιακή λατρεία μη βίας. Αυτός ήταν, κατά τον χαρακτηρισμό της Devi, μόνον **"ήλιος"**. Ακολουθεί ο μογγόλος κατακτητής Τζένκις Χαν (1167-1227), εγωιστής και αποστασιοποιημένος από τις αιώνιες δυνάμεις και τους νόμους του σύμπαντος. Αυτός ως δύναμη καταστροφής ήταν **"αστραπή"**. Και τέλος, ο Αδόλφος Χίτλερ, ένας ηγέτης συνδεδεμένος με τις αιώνιες Αλήθειες και πρόθυμος να χρησιμοποιήσει τη Δύναμη προκειμένου να τις υλοποιήσει ήταν μαζί **"αστραπή και ήλιος"**.

Οι ηγέτες χωρίζονται σε τρεις ομάδες. Είναι αυτοί που βρίσκονται **"Μέσα στο Χρόνο"**, οι δυνατοί δηλαδή και αδίστακτοι που ενεργούν σύμφωνα με το δικό τους στενό συμφέρον και που, παρά την περιστασιακή ευμάρεια, κάνουν τον Κόσμο να γερνά, παραβιάζοντας τους νόμους του, και εξαντλώντας τον μέχρι να φθάσει στο τέλος του κύκλου. Όσοι βρίσκονται **"Πέρα από το Χρόνο"**, είναι αυτοί που αναγνωρίζουν τη θεμελιώδη ενότητα του θείου. Αυτοί είναι οι πνευματικοί ηγέτες της Εποχής της Αλήθειας **"Σάτια Γιούγκα"**, κατά την οποία επικρατεί πλήρης τελειότητα και δικαιοσύνη. Αυτούς η Devi τους αποκαλεί **"εξόριστους του Χρυσού Αιώνα στην εποχή του Σκότους"**, που ζουν στο δικό τους εσωτερικό σύμπαν αρνούμενοι τον πραγματικό κόσμο που βρίσκεται γύρω τους. Αυτοί οι ηγέτες, στους οποίους κατατάσσει μεταξύ άλλων τον Χριστό και το Βούδα, δεν είναι σε θέση να δημιουργήσουν εκ νέου τη Χρυσή Εποχή. Τέλος, η τρίτη κατηγορία ηγετών είναι όσοι στέκονται **"Ενάντια στον Χρόνο"**. Είναι αυτοί που παίζουν τον καθοριστικό ρόλο στο στον αγώνα για τον ερχομό της Χρυσής Εποχής καθώς η **"Κάλι Γιούγκα"** πλησιάζει στο τέλος της. Σε αυτούς κυριαρχούν τα ηλιακά χαρακτηριστικά και ιδανικά των ηγετών "Πέρα από το Χρόνο", είναι όμως έτοιμοι να χρησιμοποιήσουν τις βίαιες πρακτικές του ηγέτη "Μέσα στο Χρόνο" προκειμένου να υλοποιήσουν τη συλλογική αναγέννηση του κόσμου. Οι άνθρωποι που στέκονται "Ενάντια στο Χρόνο" συνδυάζουν τις αρετές της "Αστραπής" και του "Ήλιου" και είναι οι πραγματικοί ήρωες της Ιστορίας, οι χτίστες και οι υπερασπιστές που αφιερώνουν τη ζωή τους στην πραγμάτωση μιας νέας βιώσιμης πραγματικότητας πάνω στο πρότυπο του οράματός τους για την Αλήθεια. Είναι αυτοί οι σπάνιοι μύστες που επιταχύνουν την αναπόφευκτη πτώση, υποσχόμενοι ταυτόχρονα τον ερχομό της Χρυσής Εποχής. **Ο κύριος εκπρόσωπος της κατηγορίας αυτής, ο πιο σημαντικός άνθρωπος "Ενάντια στο Χρόνο" είναι ο Αδόλφος Χίτλερ.** Ο Χίτλερ είναι, κατά το ινδουιστικό πρότυπο που χρησιμοποιεί η Devi, ο αβατάρ, ο διάμεσος μεταξύ του θεϊκού και του ανθρώπινου, αυτός που, όπως υπόσχεται ο Κρίσνα στη Μπαγαβαζίτα **"Όταν η δικαιοσύνη συντρίβεται, όταν το κακό θριαμβεύει, τότε επανέρχομαι. Για την προστασία του καλού, για την καταστροφή όσων απεργάζονται το κακό, για την εγκαθίδρυση της βασιλείας της Δικαιοσύνης, γεννιέμαι ξανά και ξανά, σε κάθε εποχή"**.

Για τον σύγχρονο κόσμο

"Το άτομο που ζει κάτω από το σιδερένιο κι ατσάλινο καθεστώς της σύγχρονης "προόδου" μπορεί να φαει ό,τι του κάνει κέφι (σε μεγάλο βαθμό, τουλάχιστον), να παντρευτεί όποιον του αρέσει (δυστυχώς!), και να πάει όπου του αρέσει (τουλάχιστον στην θεωρία). Αλλά αναγκάζεται να δεχθεί σε όλα τα ζήτημα που ξεπερνούν το άτομό του, στα ζητήματα που έχουν πραγματικά σημασία, τα πιστεύω, τη στάση ζωής, την κλίμακα των αξιών και, σε μεγάλο βαθμό, τις πολιτικές απόψεις που τείνουν να ισχυροποιήσουν το ισχυρό κοινωνικοοικονομικό σύστημα εκμετάλλευσης στο οποίο ανήκει (ή μάλλον στο οποίο εξαναγκάζεται να ανήκει προκειμένου να είναι σε θέση να επιζήσει), και στο οποίο είναι ο τελευταίος τροχός της αμάξης. Και μάλιστα, τον κάνουν να πιστεύει ότι είναι προνόμιό του να είναι ένας τροχός σε έναν τέτοιο οργανισμό, ότι τα ασήμαντα ζητήματα στα οποία αισθάνεται πως είναι κύριος του εαυτού του είναι, αντίθετα, τα πιο σημαντικά, τα μόνα πραγματικά σημαντικά. (...) Κι ακόμη, του λένε, στις δημοκρατικές χώρες τουλάχιστον, ότι είναι ελεύθερος από κάθε άποψη, ότι είναι ένα άτομο που δεν έχει να δώσει λογαριασμό σε κανέναν εξόν στη δική του συνείδηση - μετά από χρόνια έξυπνης διαμόρφωσης έπλασαν την "συνείδησή του" κι ολόκληρη την ύπαρξή του τόσο βαθιά,

σύμφωνα με το σχέδιό τους, που δεν είναι πλέον σε θέση να αντιδράσει διαφορετικά".

Η εποχή της πτώσης

"Δεν υπάρχει ελπίδα να "διορθωθούν τα πράγματα" σε μια τέτοια εποχή. Είναι μια εποχή κατά την οποία από τη διαφθορά των γυναικών επέρχεται η σύγχυση των φυλών. Από τη σύγχυση των φυλών, η απώλεια της μνήμης. Από την απώλεια της μνήμης, η έλλειψη κατανόησης. Και από αυτήν όλα τα δεινά. Είναι η εποχή κατά την οποία το ψέμα βαπτίζεται "αλήθεια" και η αλήθεια καταδιώκεται ως ψέμα ή λοιδορείται ως παραφροσύνη, στην οποία οι απολογητές της αλήθειας, οι θεόπνευστοι ηγέτες, οι αληθινοί φίλοι της φυλής τους και του συνόλου της ζωής, οι θεϊκοί άνδρες, ηττώνται και οι οπαδοί τους ταπεινώνονται και η μνήμη τους συκοφαντείται, ενώ οι άρχοντες του ψεύδους χαιρετίζονται ως "σωτήρες", η εποχή στην οποία κάθε άνδρας και γυναίκα βρίσκεται σε λάθος θέση κι ο κόσμος κυριαρχείται από κατώτερα υποκείμενα, μπασταρδεμένες φυλές και φαύλες δοξασίες, όλα τους κομμάτι μιας σύμφυτης ασχήμιας πολύ χειρότερης από την απόλυτη αναρχία".

Για τις θρησκείες

Το πρακτικό αποτέλεσμα των μεγάλων θρησκειών απόδρασης από τους περιορισμούς του χρόνου, το πρακτικό αποτέλεσμα των διδαχών των μεγάλων ανδρών "Πέρα από το Χρόνο" μετά τον Ακενατών, είναι η πτώση του φυλετικού επιπέδου και κατά συνέπειαν της ποιότητας των ίδιων τους των πιστών και, μέσω αυτών και των προσήλυτων τους, της ανθρωπότητας γενικότερα, όχι - δυστυχώς - μια γενεά από **sadhus** (σ.σ. ινδοί ασκητές) και ρεμβάζοντες αγίους, ακολουθούμενων από έναν πλανήτη χωρίς ανθρώπους (χωρίς αμφιβολία ομορφότερου απ΄ ό,τι είναι εδώ και καιρό) αλλά, μάλλον, διασταυρώσεις Αρίων με Μογγόλους, ή Αριου και Εβραϊκού αίματος (...) Οι υπερκόσμιες διδασκαλίες σύμφωνα με τις οποίες ο άνθρωπος θεωρείται πριν απ΄ όλα "ψυχή", ενήργησαν υπέρ σχημάτων άδικης παγκόσμιας κυριαρχίας από την ίδια τη χριστιανική εκκλησία και από έναν μεγάλο αριθμό χριστιανών



Λίγοι αντιστέκονται και παραμένουν, πιο δυνατοί καθώς η πλημμύρα απλώνεται και βρυχάται τριγύρω τους, σαν νικηφόροι βράχοι, σαν ανίκητοι βράχοι, στη μέση της εξαπλούμενης πλημμυρίδας. (...). Δεν ξεχνούν τίποτε, δε συγχωρούν τίποτε, και μαθαίνουν όσα μπορούν. Κρατούν μες στις καρδιές τους και ανταποκρίνονται [με τη ζωή τους] στις εντολές της νέας θρησκείας της Άριας υπερηφάνειας και της συμπαντικής αλήθειας όπως την εξέφρασε ο Μάρτυρας Αλφρεντ Ρόζενμπεργκ: "Θα είστε γενναίοι, δεν θα κάνετε κακό. Θά αγαπάτε τον Θεό σε όλα τα ζωντανά πλάσματα, ζώα και φυτά. Θα κρατήσετε το αίμα σας καθαρό...".

κυβερνητών. (...) Με άλλα λόγια, υπάρχει σ' αυτήν τη σκοτεινή εποχή, χώρος μόνο για θρησκείες "ενάντια στο χρόνο", εκτός από τις ψεύτικες θρησκείες "μέσα στο χρόνο". Στον ειλικρινή, νοήμονα και απολύτως συνεπή οπαδό μιας διδασκαλίας που είναι εκατό τοις εκατό "πέρα από το χρόνο", εκατό τοις εκατό ενάντια στη βία, δεν απομένει παρά μία οδός: η εξαφάνιση. Δεν ανήκει σε αυτόν τον πλανήτη, αυτήν την εποχή. Πρέπει να φύγει και να μην επιστρέψει. Η μη βία δεν είναι μόνον ασύμβατη με την ύπαρξη οποιουδήποτε κράτους, οιασδήποτε συλλογικής ζωής, μα' είναι αταίριαστη με την ίδια τη ζωή.

Για τον Εθνικοσοσιαλισμό

Στην ουσία, η Εθνικοσοσιαλιστική ιδέα ξεπερνά όχι μόνο τη Γερμανία και την εποχή μας, αλλά και την Αρία φυλή και την ίδια την ανθρωπότητα σε κάθε εποχή, [γιατί] εκφράζει την μυστηριώδη και αλάνθαστη σοφία σύμφωνα με την οποία η Φύση ζει και δημιουργεί. Την απρόσωπη σοφία του αρχέγονου δάσους, του απύθμενου ωκεανού και των σφαιρών στα σκοτεινά πεδία του διαστήματος. Και είναι προς δόξαν του Αδόλφου Χίτλερ ότι δεν επέστρεψε απλώς σε εκείνη τη θεϊκή σοφία - επικρίνοντας τον ανόητο ενθουσιασμό του ανθρώπου για τη "διανόηση", την παιδαριώδη υπερηφάνεια του για την "πρόοδο", και την εγκληματική προσπάθειά του να υποδουλώσει τη Φύση -, αλλά την κατέστησε τη βάση μιας πρακτικής αναγεννητικής στρατηγικής παγκόσμιας εμβέλειας, ακριβώς τώρα, στον υπερφορτωμένο πληθυσμιακά, πολιτιστικά και τεχνολογικά κόσμο μας, στο τέλος ακριβώς των σκοτεινών χρόνων. (...)

Ο Εθνικοσοσιαλισμός θα αναγεννηθεί γιατί είναι αληθινός [και σύμφωνος με] την συμπαντική πραγματικότητα, και γιατί αυτό που είναι αληθινό είναι αξεπέραστο.

Για τους πιστούς

Λίγοι αντιστέκονται και παραμένουν, πιο δυνατοί καθώς η πλημμύρα απλώνεται και βρυχάται τριγύρω τους, σαν νικηφόροι βράχοι, σαν ανίκητοι βράχοι, στη μέση της εξαπλούμενης πλημμυρίδας. (...). Δεν ξεχνούν τίποτε, δε συγχωρούν τίποτε, και μαθαίνουν όσα μπορούν. Κρατούν μες στις καρδιές τους και ανταποκρίνονται [με τη ζωή τους] στις εντολές της νέας θρησκείας της Άριας υπερηφάνειας και της συμπαντικής αλήθειας όπως την εξέφρασε ο Μάρτυρας Αλφρεντ Ρόζενμπεργκ: **"Θα είστε γενναίοι, δεν θα κάνετε κακό. Θα αγαπάτε τον Θεό σε όλα τα ζωντανά πλάσματα, ζώα και φυτά. Θα κρατήσετε το αίμα σας καθαρό..."**. Συγκεντρώνονται πότε, πότε, όποτε μπορούν, και διαβάζουν τα έργα του Νίτσε και του Ρόζενμπεργκ και του Φρέμσεν, μα ιδιαίτερα το "Ο αγών μου" του Αδόλφου Χίτλερ. Και σχολιάζουν τα αιώνια λόγια [του]. Θυμούνται και λένε στα παιδιά τους το μήνυμα της ελπίδας, το μυστικό του αήττητου, το κάλεσμα στη δύναμη, μια από τις τελευταίες προτάσεις στο βιβλίο του Φύρερ: **"Ένα κράτος που στην εποχή της φυλετικής μίανσης αφοσιώνεται στη φροντίδα των καλυτέρων φυλετικών του στοιχείων, δεν μπορεί παρά μια μέρα να γίνει ο κυρίαρχος της γης"**. Εργάζονται. Περιμένουν. Ζουν. Είναι, σ' αυτούς τους όλο και πιο σκοτεινούς χρόνους, το αναλλοίωτο στοιχείο "ενάντια στο χρόνο". Σταδιακά ένας μικρός αριθμός μυημένων αποκτούν πλήρη συνείδηση του εαυτού τους και της σημασίας τους και της αποστολής τους, σαν αυτόν που μου είπε, στις 28 Οκτωβρίου 1953: **"Μέχρι το 1945 ήμασταν ένα Κόμμα. Από το 1945 έχουμε γίνει ο πυρήνας μιας μεγάλης νέας πίστης. Ανακαλύψαμε ποιοι είμαστε, και Ποιος είναι ο Φύρερ μας "**.

Για τον Αδόλφο Χίτλερ

"Θέλουμε να ελπίζουμε ότι η μνήμη του ενός - πριν- τον- τελευταίο και πιο ηρωικού από όλους τους άνδρες μας "Ενάντια στο Χρόνο", του Αδόλφου Χίτλερ, θα επιζήσει, τουλάχιστον στα τραγούδια και τα σύμβολα. Θέλουμε να ελπίζουμε πως οι κύριοι του χρόνου, άνθρωποι του ίδιου αίματος και της ίδιας πίστης μ' αυτόν, θα του αποδώσουν τιμές θεού, με τελετές πλήρεις νοημάτων και δυνάμεως, στη δροσερή σκιά των ατελείωτων αναγεννημένων δασών, στις ακτές, ή απάνω στις ανέγγιχτες κορυφές των ορέων, αντικρίζοντας τον ανατέλλοντα ήλιο".

του Φ. Τ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΚΑΙ ΦΥΛΕΤΙΣΜΟΣ

Ο Αριστοτέλης, είναι γνωστό πως ήταν ο μεγαλύτερος αν όχι φιλόσοφος, τουλάχιστον επιστήμονας της Αρχαιότητος. Ένας Σοφός άνδρας, που για δύο χιλιετίες τουλάχιστον, κανείς δεν τόλμησε ούτε μπόρεσε να θίξει τις γνώσεις, τις απόψεις και τα συμπεράσματά του. Ασχολήθηκε με όλες τις Επιστήμες και είχε μία υψηλή γνώση σ' όλους τους τομείς. Έκανε παρατηρήσεις αξιόλογες, κατέγραψε νόμους, που μέχρι σήμερα είναι σεβαστοί. Κατανοήσας τους νόμους της Φύσεως και της Ζωής, πρόλαβε τον Mentel και τον Darwin, κάνοντας έξοχες μνείες, παρατηρήσεις και υποθέσεις σε θέματα Εξελικτικής Βιολογίας.

Ο Μέγας αυτός Σταγειρίτης φιλόσοφος και επιστήμονας, ανάμεσα στ' άλλα κατέγραψε και πλήθος ιστορικών και ανθρωπομορφολογικών παρατηρήσεων, από τις οποίες κάποιες κρίνονται ιδιαίτερα χρήσιμες, για ένα έμμεσο προσδιορισμό των ανθρωπολογικών τύπων που αποτελούσαν τους συγχρόνους του, τόσο Έλληνες όσο και γείτονες λαούς. Γράφει λοιπόν:

"...ο ήλιος την σάρκα μελαίνει... Ο ήλιος μέλανας ποιεί, το πυρ ου ποιεί", δίνοντάς μας το στίγμα ενός ανοιχτόχρωμου Μεσογειακού τύπου ανθρώπου, αφού είναι γνωστό πως το μαύρισμα στον ήλιο είναι χαρακτηριστικό αυτού του τύπου.

Παρατηρεί δέ όσον αφορά τις τρίχες **"εισί δέ διαφοραί των τριχών κατά τη σκληρότητα και μαλακότητα και κατά μήκος και βραχύτητα, και ευθύτητα και ουλότητα, και πλήθος και ολιγότητα, προς δέ τούτοις κατά τας χρόας κατά λευκότητα και μελανίαν και τας μεταξύ τούτων... Οι μεν Πόντω Σκύθες και Θράκες ευθύτριχες γίνονται οι δε Αιθίοπες, και εν τοις Θερμοίς, ουλότριχες"**.

Συμπληρώνοντας όσον αφορά το χρώμα γράφει: **"Πάντες δ' οι προς άρκτον πυρρότριχες και λεπτότριχες είσιν"**.

Αυτό πιστοποιεί την ύπαρξη ενός Βορείου στοιχείου σε επαφή με τον Ελληνικό χώρο, πιθανότατα Κελτικής Προέλευσης, καθόσον είναι πυρρότριχες και όχι ξανθότριχες. (Π.χ. αναφέρει ότι "Ο δε Κράθις (ποταμός) τους ανθρώπους ξανθότριχας λουομένους (ποιεί)".

Στην Ελλάδα φαίνεται να κατοικεί, λοιπόν, ένας λαός, ανοιχτόχρωμος, λευκός, με ποικιλία χρωστικών, όσον αφορά το χρωματισμό των τριχών.

"Τα των ανθρώπων όμματα πολύχρωμα συμβέβηκεν είναι και μελανόφθαλμοι τίνες είναι άνθρωπος, δε τίνες γίνονται ετερόγλαυκοι".

"Οι Λευκοί άνθρωποι επί τα πολύ γλαυκοί γίνονται"... "Οι προς μεσημβρίαν οικούντες μάλλον εισ' μελανόφθαλμοι και οι προς άρκτον γλαυκοί". ..."Τοις του λοιπού σώματος, χρώμασιν ομοιούται τα εν τω οφθαλμώ χρώμα, διό των προς άρκτον λευκών όντων γλαυκά τα όμματα (του γαρ λευκού τούτου εγγύς το χρώμα) και των προς μεσηβρίαν μελάνων όντων, μέλανα τα όμματα".

Έτσι και με την πιστοποίηση αυτή, γίνεται φανερό πως στην Ελλάδα, του Αριστοτέλη, συνυπάρχει μια ποικιλομορφία εφόσον φαίνεται μια κάποια διαφοροποίηση απέναντι στους γαλανόματους (γλαυκούς), λευκούς και πυρρότριχες κατοίκους προς βορράν. Μια ποικιλομορφία, αποτελούμενη από μεσογειακά και βόρεια φυλετικά στοιχεία, με αυξημένο ποσοστό των βόρειων, καθόσον "οι Λευκοί επί το πολύ γλαυκοί γίνονται".

Αυτά τα στοιχεία, που είναι σίγουρα ανεπαρκή με αυστηρούς όρους, αν και δεν αποδεικνύουν, αποτελούν σοβαρές ενδείξεις ότι ο πληθυσμός της εποχής ήταν γενικά βορειότερος στα χαρακτηριστικά του, σε σύγκριση με τους Νεοελληνικούς πληθυσμούς, που το βόρειο στοιχείο (ανοιχτοχρωμία τριχών, οφθαλμών, σαν διαφοροποιό στοιχείο) είναι το πολύ 10%. Από την άλλη, η τάση του δέρματος να μαυρίζει στην ηλιακή επίδραση, πιστοποιεί την "Μεσογειακή" παρουσία, δηλαδή του Λευκού αυτού τύπου, που το καλοκαίρι σκουραίνει το δέρμα του.

Πιστοποιεί ότι οι Θράκες ήταν βόρειος λαός και αν συνυπολογίσουμε σ' αυτούς τους άμεσους συγγενικούς τους λαούς, Ιλλυριούς και Μακεδόνες, συγγενείς των υπολοίπων Ελληνικών Φυλών, τότε διαπιστώνουμε ότι οι Έλληνες σύγχρονοι του Αριστοτέλη ήταν μικροί φυλετικά πληθυσμοί λευκών τύπων, κυρίως του Μεσογειακού και του Βόρειου Τύπου.

Η αξία των παραπάνω παρατηρήσεων, είναι φανερή όταν τα συνυπολογίζουμε στις άλλες μαρτυρίες, που έχουμε για τα ανθρωπομορφολογικά χαρακτηριστικά των Αρχαίων μας Προγόνων (Αγάλματα, κείμενα, περιγραφές Θεών και Ηρώων). Και εφόσον είμαστε περήφανοι για τους Προγόνους μας και θέλουμε να τους μοιάσουμε σε όλα, καλό και σωστό είναι να γνωρίζουμε πως ακριβώς ήταν αυτοί.

Γιατί αν θέλουμε σήμερα η Φυλή μας να βγάζει σοφούς όπως ο Αριστοτέλης, πρέπει να μοιάσουμε ψυχή τε σώματι, στην προγονική μας κληρονομιά. Και προς αυτόν τον σκοπό πορευόμαστε.



«...Ακόμη και σήμερον συναντώνται ελληνικοί τύποι που ομοιάζουν καταπληκτικώς προς αρχαία αγάλματα. Προ όχι μακρού χρόνου εδημοσίευσεν ένα γερμανικόν περιοδικόν απεικόνισιν μιας Λαπίθιδος αγωνιζομένης εναντίον Κενταύρων. Παραπλεύρως εδημοσιεύετο η εικών μιας σημερινής χωριατοπούλας από την περιοχήν της Υπάτης. Το ίδιον περιοδικόν παρέθετε περαιτέρω μίαν κεφαλήν Διός και ένα γέροντα ποιμένα από την Λαμίαν. Ηδύνατο κανείς να πιστεύση ότι ο σημερινός ποιμήν ήτο το μοντέλο του αρχαίου καλλιτέχνου. Ιδιαιτέρως καθαρός έχει διατηρηθή ο ελληνικός τύπος εις τας νήσους. Οι νησιωτοπούλες ημπορούν πολλάκις να παραβληθούν με αρχαίας καλλονάς, είνε λεπταί και τας χαρακτηρίζει η υπέροχος κορμοστασιά και το χαριτωμένο βάδισμα. Τούτο οφείλεται εις το ότι, όπως και αι αρχαίαι αδελφαί των, μεταφέρουν την στάμνα από την πηγήν εις το χωριό επάνω εις το κεφάλιν των, χωρίς καν να την κρατούν με το χέρι, κινούμεναι γεμάται χάριν δια να κρατήσουν την ισορροπίαν. Όταν συναντά κανείς μίαν τέτοιαν ωραίαν, ανάμεσα σε φοίνικες και κυπαρίσσια, νομίζει ότι μετεφέρθη αιφνιδίως εις την αρχαιότητα.»

ΚΟΥΡΤ ΡΑΙΣΝΕΡ, "Η ΑΙΩΝΙΑ ΕΛΛΑΣ"

Κωνσταντίνος ο Πορφυρογέννητος (905-959 μ.Χ.)

ΤΟ "ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟ" ΚΕΙΜΕΝΟ ΕΝΟΣ ΕΛΛΗΝΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

"Έκαστον γαρ έθνος διάφορα έχον έθη και διαλλάττοντας νόμους τε και θεσμούς οφείλει τα οικεία κρατύνειν και από του αυτού έθνους τας προς ανάκρασιν βίου κοινωνίας ποιείσθαι και ενεργείν. Ώσπερ γαρ έκαστον ζώον μετά των ομογενών τας μίξεις εργάζεται, ούτω και έκαστον έθνος ουκ εξ αλλοφύλων και αλλογλώσσων, αλλ' εκ των ομογενών τε και ομοφώνων τα συνοικέσια των γάμων ποιείσθαι καθέστηκεν δίκαιον."

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ζ' ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΡΩΜΑΝΟΝ, 13-29

Απαντώντας σε κάποιους αρνητές της φυλετικής συνεχείας του Ελληνισμού και ειδικότερα σε εκείνους, που θεωρούν ότι ο Εθνοφυλετισμός είναι αίρεση, θα παραθέσουμε ένα Εθνοφυλετικό "ρατσιστικό" κείμενο ενός από τους πλέον εξαίρετους(στον πνευματικό τουλάχιστον τομέα) Αυτοκράτορος της Πόλεως των Κωνσταντίνων.

Του Κωνσταντίνου Ζ' του Πορφυρογεννήτου, ο οποίος, για όσους δεν το γνωρίζουν, είναι εκείνος ο ξεχωριστός ηγεμόνας, στον οποίον οφείλεται η διάσωση πολλών έργων του Αρχαίου Ελληνικού Λόγου. Και το περίφημο λεξικόν Σούδα επί των ημερών της βασιλείας του έγινε, καθώς και η Ελληνική Ανθολογία του Κωνσταντίνου Κεφαλά. Γράφει λοιπόν στο έργο του προς τον υιόν αυτού Ρωμανόν τα παρακάτω και απαντά πριν από χίλια εκατό σχεδόν χρόνια στα όσα σήμερα λέγουν κάποιοι "προοδευτικοί" ότι ο Εθνοφυλετισμός είναι θρησκευτική αίρεση, στα όσα είπε περί "μειονοτήτων και μικτών γάμων" ένας Μητροπολίτης της Μακεδονίας. Το κείμενο που ακολουθεί είναι η συλλογή των συμβουλών του Αυτοκράτορος Κωνσταντίνου του Πορφυρογέννητου προς τον υιόν του και διάδοχό του Ρωμανό. Δημοσιεύουμε εκείνο το τμήμα, που έχει έναν σαφέστατο Εθνοφυλετικό χαρακτήρα. Το κείμενο που ακολουθεί είναι από το έργο **"προς τον ίδιον υιόν Ρωμανόν"**, εκδόσεις Γεωργιάδης, μετάφραση Φωτίου Αρ. Δημητρακοπούλου:

Προς τον υιόν αυτού Ρωμανόν, 13-29

"Εάν ποτέ κανένα έθνος απ' τα άπιστα τούτα και άτιμα βόρεια φύλα ζητήση να συμπεθεριάση με τον βασιλέα των Ρωμαίων και ή να κάμουν νύφη την θυγατέρα του ή να δώσουν δικιά τους θυγατέρα για να γίνη γυναίκα του βασιλέως ή του διαδόχου, πρέπει με τέτοια λόγια σύ και τούτη την παράλογη αξίωσή τους να αποκρούσης, λέγοντας ότι: "Και γι' αυτή την υπόθεση παραγγελία και διαταγή φοβερή και ξεκάθαρη του μεγάλου και αγίου Κωνσταντίνου έχει γραφή στην ιερή τράπεζα της οικουμενικής των Χριστιανών εκκλησίας της αγίας Σοφίας, να μη συμπεθεριάση ποτέ ο βασιλεύς των Ρωμαίων με έθνος που διατηρεί διαφορετικά και ξένα έθιμα από τον Ρωμαϊκό χαρακτήρα και μάλιστα με αλλόπιστο και αβάπτιστο, παρά μόνο με τους Φράγκους, διότι μονάχα αυτούς εξαίρεσε ο μέγας εκείνος άνδρας, ο άγιος Κωνσταντίνος,

γιατί κι αυτός από την γέννησή του βαστούσε από κείνα τα μέρη, εξ αιτίας του ότι υπήρχε μεγάλη συγγένεια και επιμιξία ανάμεσα στους Φράγκους και στους Ρωμαίους. Και γιατί προέτρεψε μόνο μ' αυτούς να κάνουν ανταλλαγές γάμων οι βασιλείς των Ρωμαίων; Εξ αιτίας της προγονικής λαμπρότητος και ευγενείας των μερών και φυλών εκείνων. Με οποιοδήποτε δε άλλο έθνος να μη μπορούν να κάμουν τούτο, αλλά κείνος που θα τολμούσε να το κάμη να κρίνεται άγνωστος στις Χριστιανικές τάξεις και να παραδίδεται στο ανάθεμα, σαν παραβάτης των πατρικών εντολών και βασιλικών θεσμών."

Στο μέχρι τώρα κείμενο πολύ καθαρά φαίνεται ότι ο Αυτοκράτωρ Κωνσταντίνος βλέπει τα πράγματα με τρόπο φυλετικό πέραν πάσης αμφιβολίας.

Λέων ο Χάζαρος

Στην συνέχεια του κειμένου του θεωρεί ύβρι και βλασφημία το γεγονός ότι ένας από τους αυτοκράτορες της Κωνσταντινουπόλεως, ο Λέων ο Χάζαρος, νυμφεύθηκε την κόρη του βασιλέως των Χαζάρων και η καταγγελία του αυτή βεβαίως δεν έχει χαρακτήρα θρησκευτική, αφού ο γάμος έγινε καθ' ολοκληρίαν με το Ορθόδοξο τυπικό και αφού πρώτα η σύζυγός του έγινε Χριστιανή Ορθόδοξος. Ιδού τι γράφει για τον Λέοντα τον Χάζαρο, τον οποίο θεωρεί για την πράξη του αυτή μιαρό και βέβηλο:

"...Ο γνωστός δε προαναφερθείς βασιλεύς Λέων, αυτός που και το διάδημα καθώς παραπάνω είπαμε, παράνομα και παράτολμα από την εκκλησία χωρίς την έγκριση του τότε πατριάρχου επήρε και το περιτύλιξε στην κεφαλή του και γι' αυτό σύντομα ετιμωρήθηκε όπως άξιζε σ' αυτή την πονηρή του πράξη, ο ίδιος ετόλμησε κι αυτήν την εντολή του αγίου εκείνου βασιλέως που, καθώς πλέον έχουμε γράψει, πάνω στην αγία τράπεζα είναι χαραγμένη, να την θεωρήση ασήμαντη και σαν τιποτένια να την υπολογίση, άπαξ και έβγαλε τον εαυτό του έξω από το Θείο φόβο και τις εντολές του Θεού, συνέστησε με τον χαγάνο της Χαζαρίας συναλλαγή γάμου και την θυγατέρα τούτου επήρε γυναίκα του και ως εκ τούτου μεγάλη έφερε ντροπή και στην Ρωμαϊκή αρχή και στον εαυτό του διότι τα προγονικά παραγγέλματα περιφρόνησε και καθόλου δεν τα λογάριασε, πλην ούτε ορθόδοξος εκείνος Χριστιανός ήταν, αλλ' αιρετικός και εικονομάχος. Κι' έτσι γι' αυτά τα παράνομα ασεβήματά του συνεχώς αφορίζεται και αναθεματίζεται μέσα στην εκκλησία του Θεού σαν παραβάτης και καταστροφεύς της διαταγής του Θεού και του αγίου και μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου, διότι πως μπορεί να γίνη δεκτό οι Χριστιανοί με τους απίστους να κάμουν επικοινωνία σε γάμους και να συμπεθεριάζουν, εφ' όσον ο κανών (ο 72ος κανών της "εν Τρούλλω" οικουμενικής συνόδου, Ράλλη-Ποτλή, Σύνταγμα των θείων και ιερών κανόνων, τομ. Β' σελ.471) το απαγορεύει και το θεωρεί άσχετο μ' ολόκληρη την εκκλησία και έξω από τον Χριστιανικό χαρακτήρα; Ή ποιος από τους ενδόξους και ευγενείς και σοφούς βασιλείς των Ρωμαίων το καταδέχτηκε;"



Κωνσταντίνος Ο Πορφυρογέννητος

Ο Ρωμανός ο Λεκαπηνός και οι Βούλγαροι

Ακολούθως, αναφέρεται στην περίπτωση που ο συμβασιλεύς Ρωμανός ο Λεκαπηνός, συμπεθέριασε, δίνοντας την συγκατάθεσή του για γάμο μεταξύ μίας ανιψιάς του και του διαδόχου των Βουλγάρων και αυτό το θεωρεί επίσης παραβίαση των ιερών κανόνων και βλασφημία. Ας σημειωθεί ότι οι Βούλγαροι ήσαν Χριστιανοί Ορθόδοξοι και αυτό δείχνει ότι το κριτήριο του Κωνσταντίνου του

Πορφυρογέννητου, στο οποίο βασίζεται και θεωρεί απαράδεκτη την πράξη του Λεκαπηνού, δεν είναι δυνατόν να είναι θρησκευτικό, αλλά εθνικό και φυλετικό. Ιδού τι γράφει σχετικά με αυτήν την περίπτωση:

"Εάν δε απαντήσουν: "Πως ο κύρις Ρωμανός ο βασιλεύς (Ρωμανός Α' ο Λεκαπηνός 920-944) συμπεθέριασε με τους Βουλγάρους και έδωσε την ιδική του εγγονή στον κύρι Πέτρο τον Βούλγαρο (γυιός του Συμεών, βασιλεύς των Βουλγάρων 927-969, νυμφεύθηκε το 927 την εγγονή του Ρωμανού Α', κόρη του γυιού του και συμβασιλέως Χριστοφόρου, την Μαρία);" πρέπει να δικαιολογηθής, ότι: "Ο κύρις Ρωμανός ο βασιλεύς ήταν ένας απλός και αγράμματος άνθρωπος, και ούτε από τους αναθρεμμένους μέσα στ' ανάκτορα, ούτε από εκείνους που εφαρμόζουν εξ αρχής τα Ρωμαϊκά έθιμα, ούτε από γενιά βασιλική κι ευγενικιά και τούτος είναι ο λόγος που με περισσή αυθάδεια και κατάχρηση εξουσίας ενεργούσε ως επί το πλείστον και ούτε πάνω σ' αυτό το θέμα υπήκουσε στις απαγορεύσεις της εκκλησίας, ούτε ακολούθησε την εντολή και διαταγή του μεγάλου Κωνσταντίνου, αλλ' απ' τη γνώμη του την αυθάδη κι εγωιστική που δεν εγνώριζε το ορθό και δεν ήθελε ν' ακολουθήση το σωστό και πρέπον, ετόλμησε να μη το κάμη καν να προσαρμόζεται στις πατροπαράδοτες διατάξεις, προβάλλοντας τούτη μόνον τη σωστή δικαιολογία ότι μ' αυτή την πράξη σώζεται ολόκληρο πλήθος Χριστιανών αιχμαλώτων και ότι Χριστιανοί κι ομόπιστοι είναι και οι βούλγαροι και ότι άλλωστε ούτε αυτοκράτορος και νομίμου βασιλέως θυγατέρα ήταν αυτή που έδινε για γάμο, αλλά τρίτου και τελευταίου και ακόμη υποχειρίου, ο οποίος δεν είχε καμμία ενεργό εξουσία στα πράγματα της αυτοκρατορικής διοικήσεως. Και καθόλου τούτο δεν διέφερε από το να έδινε κάποιαν άλλη κοπέλλα από τις συγγενείς του βασιλέως, που να είχαν μικρή ή μεγάλη συγγένεια με την βασιλική ευγένεια, κοπέλλα που να ήταν κόρη και του πιο ασήμαντου και ταπεινού σχεδόν κι όλα αυτά για κάποιο κοινωφελή σκοπό. Επειδή λοιπόν έκαμε τούτη την πράξη παρά τον κανόνα, παρά την εκκλησιαστική παράδοση και παρά την διαταγή κι εντολή του μεγάλου και αγίου βασιλέως Κωνσταντίνου, πολλές ντροπές και ζωντανός δοκίμασε ο βασιλεύς που είπαμε, ο κύρις Ρωμανός, και έγινε αντικείμενο της διαβολής και του μίσους της συγκλήτου, όλων των ανθρώπων και της ίδιας της εκκλησίας και τούτο το μίσος γίνεται φανερό κι από το τέλος της ζωής του, που μετά θάνατον δηλαδή παρόμοια εξευτελίζεται αυτός και γνωρίζει την διαβολή και καταφρόνια, επειδή ανάξιο πράγμα και άπρεπο και πρωτοφανές εισήγαγε στην ευγενή Ρωμαϊκή πολιτεία".

Το Εθνοφυλετικό δόγμα

Για όποιον δε επιμένει να έχει αμφιβολίες για τον εθνικό και φυλετικό χαρακτήρα, με τον οποίο έβλεπε τα πράγματα ο ΕΛΛΗΝΑΣ Αυτοκράτωρ Κωνσταντίνος ο Πορφυρογέννητος, παραθέτουμε το παρακάτω, που δεν αφήνει ουδέν περιθώριο παρανοήσεως:

"Διότι κάθε έθνος που έχει διάφορα έθιμα και αλλοιώτικους νόμους και θεσμούς, οφείλει τα δικά του να σταθεροποιή και μέσα στο ίδιο έθνος να γίνωνται και να ενεργούνται οι επικοινωνίες για την συντήρηση της ζωής. Δηλαδή, όπως κάθε ζώο με τα όμοιά του έρχεται σε επιμειξία, έτσι και κάθε έθνος όχι με αλοφύλους και αλλογλώσσους, αλλά με συμπατριώτες κι ομογλώσσους είναι σωστά να κάνη συνοικέσια γάμων. Διότι απ' αυτό το πράγμα εκ φύσεως προέρχεται η μεταξύ του ομοφροσύνη και επικοινωνία, καθώς και η φιλική συναναστροφή και συμβίωση τα Δε αλλότρια έθιμα και οι διαφορετικοί νόμοι αποστροφές μάλλον και συγκρούσεις και μίση και διαφωνίες γεννούν συνήθως πράγματα που δεν δημιουργούν φιλία και επικοινωνία, αλλά έχθρες και διαστάσεις".

Επίσης δεν πρέπει τις κακές πράξεις των άλλων, που έγιναν από αμάθεια ή αυθάδεια, να μιμούνται και να αντιγράφουν όσοι θέλουν σύμφωνα με το νόμο ν άρχουν, αλλ' αντίθετα, πρέπει να έχουν τις ένδοξες πράξεις των συμφώνων προς τον νόμον και δικαίων βασιλέων σαν αγαθά πρότυπα και παράδειγμα προς μίμηση και σύμφωνα μ' εκείνες να προσπαθούν κι οι ίδιοι να προσαρμόζουν τις ενέργειές τους όλες (σύγκρινε το αρχαίο κείμενο με τον Ισοκράτη, προς Δημόνικον, 4Β), όμως και το τέλος που βρήκε αυτόν που έκαμε τέτοιες στενοκέφαλες πράξεις, εννοώ τον κύρι Ρωμανό, είναι αρκετό παράδειγμα προς σωφρονισμό όποιου θα ήθελε να μιμηθή τις κακές πράξεις εκείνου."

Αυτά λέγει ο Αυτοκράτωρ Κωνσταντίνος ο Πορφυρογέννητος και τα λεγόμενά του σίγουρα εντάσσονται στο πνεύμα του Εθνοφυλετισμού και εάν σήμερα ζούσε, θα εισέπραττε και αυτός το ανάθεμα κάποιων Μητροπολιτών και των λοιπών "προοδευτικών" δυνάμεων.

Η ΕΠΙΜΟΝΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΦΥΛΕΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η προσπάθεια να κτυπηθεί η εθνική μας ταυτότητα είναι πολύπλευρη και πολυεπίπεδη. Έτσι στο ένθετο της "Ελευθεροτυπίας" για τα βιβλία διαβάσαμε ότι κυκλοφόρησε ένα νέο βιβλίο με τίτλο "Πάλι δικά μας. Λαογραφία, ιδεολογία και η διαμόρφωση της σύγχρονης Ελλάδας". Το βιβλίο έχει την υπογραφή του εβραϊκής καταγωγής, όπως φαίνεται από το όνομα Χέρτσφελντ, και παρουσιάζεται ως εξής:

Κοινωνικός ανθρωπολόγος που ασχολείται εδώ και μια εικοσαετία με ελληνικά εθνογραφικά ζητήματα (πολλές μελέτες του έχουν ως θέμα τους τη λαϊκή παράδοση των κρητικών χωριών), ο Michel Herzfeld δοκιμάζει με το ανά χείρας έργο του μία ιστορική αναδρομή στα ηρωικά χρόνια της λαογραφίας στον τόπο μας - όταν λόγιες προσωπικότητες όπως ο Σπυρίδων Ζαμπέλιος, ο Εμμανουήλ Βυβιλάκης ή ο Νικόλαος Πολίτης προσπαθούσαν να αποδείξουν στην Ευρώπη των Μεγάλων Δυνάμεων τους άρρηκτους δεσμούς των Νεοελλήνων με τους αρχαίους προγόνους τους. Δύσκολη, σε κάθε περίπτωση, και δύστροπη εποχή: με τον Φαλμεράιερ να διαλαλεί προς πάσα κατεύθυνση το σλάβικο αίμα που αρχίζει να τρέχει στις φλέβες των νεότερων Ελλήνων μετά τις διαδοχικές αλλόφυλες εισβολές κατά τη διάρκεια της βυζαντινής κυριαρχίας".

Ώστε έτσι, λοιπόν, οι μεγάλοι Έλληνες λαογράφοι ήταν σε διατεταγμένη υπηρεσία για να αποδείξουν ότι οι νεοέλληνες είναι απόγονοι των Αρχαίων Ελλήνων, ενώ δεν είναι, σύμφωνα με τον Χέρτζφελντ! Όλα αυτά δε μέσα στα πλαίσια του Εθνικισμού...

Η "Εθνικιστική σκόπευση"

Συνεχίζοντας την παρουσίαση του βιβλίου του Χέρτζφελντ, η "Ελευθεροτυπία" γράφει τα παρακάτω:

"Ο Herzfeld δεν έχει την παραμικρή αμφιβολία (το δηλώνει, άλλωστε, ρητώς και κατ' επανάληψιν) πως μια τέτοια προοπτική δεν μπορεί παρά να λειτουργήσει στο πλαίσιο μιας αμιγώς εθνικιστικής σκόπευσης, που σύρει και κρατάει ευθεία και αδιατάρακτη σε όλο το μήκος της τη συνδετική γραμμή μεταξύ των χωρικών του αγώνα του '21 και της κλασικής Αθήνας του Περικλή, του Πλάτωνα και του Θουκυδίδη".

Δυσαρεστεί πολλούς, λοιπόν, η φυλετική συνέχεια του λαού μας και προσπαθούν με κάθε τρόπο, με βιβλία, ιδεολογήματα και ψεύδη να αποδείξουν ότι οι σημερινοί Έλληνες δεν είναι Έλληνες. Και φυσικά σε αυτή την προσπάθεια πρωτοπόροι είναι οι λεγόμενοι "προοδευτικοί".

"Καθημερινή": νέος Ελληνισμός και αρχαιότητα

Την σκυτάλη από την "Ελευθεροτυπία" πήρε μετά από λίγες ημέρες, την Κυριακή 9 Φεβρουαρίου 2003, η εφημερίδα "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ", που στο ειδικό ένθετό της "ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ" είχε ένα ολόκληρο άρθρο του προαναφερόμενου Χέρτσφελντ, τον οποίο παρουσίαζε ως καθηγητή ανθρωπολογίας του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ. Φυσικά ο Χέρτσφελντ δεν είναι ανθρωπολόγος, αλλά κοινωνικός ανθρωπολόγος, εκπρόσωπος στην πραγματικότητα μιας ψευδο-επιστήμης, η οποία δεν έχει καμμία σχέση με την πραγματική ανθρωπολογία, την φυλετική ανθρωπολογία. Με άλλα λόγια, προσπαθούν να ομιλήσουν περί φυλών και βιολογικής συνεχείας χρησιμοποιώντας κριτήρια κοινωνιολογικά! Περιττό να πούμε ότι αυτή η "επιστήμη" άνθισε τον πρώτον στην Σοβιετική Ένωση.

Ο Χέρτσφελντ, λοιπόν, στο άρθρο του που δημοσιεύετε στο ένθετο της "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ" και που έχει τίτλο μια γνήσια ελληνική τραγωδία, προσπαθεί να μας πει ότι οι σημερινοί Έλληνες δεν είναι τίποτε άλλο από Χριστιανούς ελληνόφωνους, που μετά την κατάρρευση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, προσπάθησαν να αποκτήσουν εθνική συνείδηση με μία ψεύτικη σύνδεσή τους με τους Αρχαίους! Το πλέον τραγικό είναι ότι αυτά που λέει ο Χέρτσφελντ, τα υποστηρίζουν και αρκετοί καθηγητές Πανεπιστημίων στην Ελλάδα όπως ο γνωστός Λιάκος, η Ευθυμίου και άλλοι... Για να αντιληφθούμε τα όσα λέγει ο Χέρτσφλεντ και να απαντήσουμε, θα σας παραθέσουμε κάποια αποσπάσματα από το εν λόγω άρθρο, το οποίο αρχίζει ως εξής:

"Όταν ο Μάρτιν Μπερνάλ δημοσίευσε το περιβόητο έργο του, "Μαύρη Αθηνά", οι αντιδράσεις των κλασικών φιλολόγων ήταν στην συντριπτική πλειονότητά τους αρνητικές. Όχι λιγότερο αρνητική, ωστόσο, υπήρξε η υποδοχή που οι Έλληνες αστοί επεφύλαξαν στον συγγραφέα, η βασική αμαρτία του οποίου ίσως να ήταν το να έχει ξεσκεπάσει πόσο αποφασιστική και ανελέητη ήταν πράγματι η παγίδα που οι Δυτικοί επεφύλαξαν

στους Έλληνες "πελάτες" τους. Γιατί (αν ο Μπερνάλ δεν αστοχούσε) έτσι όπως τους ανάγκασαν να εγκαταλείψουν (ή τουλάχιστον να κρύψουν με πέπλο σεμνότητος) ό,τι οικείο υπήρχε στη ζωή τους - δημοτική γλώσσα, ρεμπέτικη μουσική, σεξουαλικά ανέκδοτα και δημοτικά τραγούδια που δε συμμορφώνονταν με την επίσημη ηθική και την επίσημη ιστοριογραφία -, οι ίδιοι οι υποστηρικτές του κλασικού ιδεώδους αρνήθηκαν τις πεποιθήσεις των αρχαίων Ελλήνων για το θέμα της καταγωγής τους, επειδή εκείνοι την τοποθέτησαν σε σημιτικές και "αφρικανικές" πηγές, νευραλγικά σημεία δηλαδή για τους εφευρέτες-υποστηρικτές της φυλετικά "αρείου" προέλευσης των "γνήσιων" ευρωπαϊκών λαών".

Καθόλου τυχαία η αναφορά από τον αρθρογράφο της "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ" Χέρτσφελντ στον εβραίο τερατολόγο Μπερνάλ, ο οποίος υποστηρίζει ότι τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό δημιούργησαν αφρικανοί! Εντελώς ανιστόρητα ο Χέρτσφελντ μας λεει ότι οι ίδιοι οι Αρχαίοι Έλληνες πίστευαν για την καταγωγή τους ότι ήταν σημιτική και αφρικανική!!! Φυσικά κάτι τέτοιο δεν ισχύει είναι εντελώς αυθαίρετο αστήρικτο και αστείο. Όμως, η "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" το δημοσίευσε σε ένα ένθετο σοβαροφανές, που διαβάζουν εκατοντάδες χιλιάδες Ελλήνων, που αγνοούν δυστυχώς την Ιστορία και έτσι το ψέμμα μεταφέρεται σε ένα σημαντικό μέρος του λαού μας. Επιπλέον, στο απόσπασμα που παραθέσαμε παραπάνω, υποστηρίζει ότι οι Έλληνες αναγκάστηκαν να κρύψουν ό,τι οικείο υπήρχε στην ζωή τους, πράγμα, που ασφαλώς δεν ισχύει. Σε αυτό το θέμα επανέρχεται και παρακάτω γράφοντας τα εξής: ***"οι νεώτεροι Έλληνες αναγκάστηκαν να αποβάλουν ως ξένα προς τη ταυτότητά τους όσα στοιχεία του σημερινού πολιτισμού τους έδειχναν την επιρροή τουρκικών, αραβικών, αλβανικών, σλαβικών και άλλων δήθεν μη αρχαίων ελληνικών πηγών, και να δεχτούν αντίστροφα ως δικά τους τα προϊόντα του κυρίως βαρβαρικού νεοκλασικισμού που έφτασαν μαζί με τον Όθωνα".***

Όλα αυτά βεβαίως βρίσκονται μόνο στην φαντασία του κοινωνικού ανθρωπολόγου του Χάρβαρντ, που δεν γνωρίζει την ελληνική πραγματικότητα, δεν γνωρίζει τον λαϊκό πολιτισμό της Ελλάδος, που οι ρίζες του φτάνουν βαθιά στην ελληνική αρχαιότητα. Όσο για κάποια ξένα στοιχεία, που πράγματι υπάρχουν στην παράδοσή μας, αυτά όχι μόνο δεν τα πολέμησε το κατεστημένο, αλλά τα προώθησε με κάθε τρόπο. Εάν ήξερε την ιστορία του λαϊκού πολιτισμού του Έθνους μας ο Χέρτσφελντ δεν θα τα έλεγε όλα αυτά. Αντίθετα ο Ελληνισμός του 19ου αιώνος είχε παραδόσεις, μύθους, τραγούδια, δοξασίες, που ήταν πέρα για πέρα προερχόμενα από την Αρχαία Ελληνική παράδοση. Στη συνέχεια του κειμένου του ισχυρίζεται ότι οι μεγάλοι λαογράφοι του νεοτέρου Ελληνισμού, που συνέλεξαν τις παραδόσεις του, λειτούργησαν σε διατεταγμένη αποστολή προσπαθώντας να εδραιώσουν την Ελληνική ταυτότητα και πλαστογραφώντας τις δοξασίες και τους μύθους της δημοτικής μας παραδόσεως. Γράφει δε χαρακτηριστικά:

"Στην αρχαιοδιφική εκστρατεία να καθαριστεί (όπως η γλώσσα) ο σημερινός ελληνικός πολιτισμός από κάθε ίχνος "μη ευρωπαϊκής" επίδρασης (σύμφωνα πάντα με την εντελώς εξωγενή αισθητική του νεοκλασικισμού), η λαογραφία έγινε ο κατ' εξοχήν χώρος για την επιστημονική ανάδειξη της αδιάσπαστης πολιτιστικής συνέχειας των σημερινών τότε Ελλήνων με τους αρχαίους. Ξένοι και ντόπιοι λαογράφοι έψαχναν πυρετωδώς για να ανιχνεύσουν κάθε παραλληλισμό μεταξύ της αρχαίας λογοτεχνίας και των σημερινών δημοτικών τραγουδιών και παραμυθιών που θα μπορούσε να συμβάλει μια για πάντα στην εδραίωση της επίσημης ελληνικής ταυτότητας".

Είναι προφανές ότι ο κοινωνικός ανθρωπολόγος Χέρτσφελντ του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ δεν ξέρει τι του γίνεται... Όμως δεν φταίει αυτός, φταίει η "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" και το σοβαροφανές ένθετό της, που δεν είχε την στοιχειώδη αντικειμενικότητα να παραθέσει έναν αντίλογο στα όσα ισχυρίζεται. Μεγάλοι ξένοι επιστήμονες όπως ο Άρνολντ Τόινμπι, ο Νίλσεν, ο Βιλαμόβιτς καθώς και εξέχοντες Έλληνες όπως ο Νικόλαος Πολίτης, ο Χατζηδάκης, ο Ζαμπέλιος έχουν δώσει απάντηση επιστημονική σε όλα αυτά τα θέματα που θίγει. Όμως την απάντηση αυτή δεν την γνωρίζουν οι αναγνώστες της "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ", της "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ" που τους αναγκάζει να διαβάσουν μόνο την άποψη του Χέρτσφελτν.

Όποιος έχει ζήσει σε χωριά ελληνικά, έστω και στην διάρκεια των θερινών του διακοπών και έχει συναντήσει σεβάσμιους γέροντες και γερόντισσες και έχει ακούσει παραμύθια και τραγούδια, πολύ εύκολα μπορεί να διακρίνει την αρχαία ψυχή παρούσα μέσα στο σημερινό λαό μας. Ιστορίες για Αρχαίος θεούς, για τόπους στοιχειωμένους, για φαντάσματα και μυθικούς ήρωες, για στοιχειά των δέντρων, για νεράιδες και καταραμένους τόπους, λέξεις αρχαϊκές, ομηρικές και ίσως και αρχαιότερες υπάρχουν στο λεξιλόγιο αυτών των αλώβητων από τον "μοντέρνο πολιτισμό" λαό μας. Στις παραδόσεις του Νικολάου Πολίτη όλα αυτά είναι παρόντα και πέρα από αυτά μέσα στην ίδια την θρησκεία των σύγχρονων Ελλήνων, στην Ορθοδοξία των Ελλήνων, στην οποία η υπέρμαχος Αθηνά έγινε Παναγιά που πολεμάει δίπλα από τους στρατιώτες μας, ο κυβερνήτης των Ωκεανών Ποσειδών, έγινε Άγιος Νικόλαος, ο Απόλλων Δρακοκτόνος Άη Γιώργης. Όλα παρόντα! Ολοζώντανα μέσα στην φυλετική ψυχή.

Προς τι όμως αυτή η επιμονή διαφόρων "καθηγητών" και μάλιστα τόσων διαφορετικών πολλές φορές επιστημών, να αποδείξουν με κάθε τρόπο ότι οι σημερινοί Έλληνες δεν είναι απόγονοι των Αρχαίων; Μήπως το ξεθεμέλιωμα της ιστορίας μας είναι το πρώτο βήμα για τον αφανισμό του λαού μας; Μήπως τελικά αυτός ο λαός, ο Νέος Ελληνικός, που στις φλέβες του κυλά ακόμη σήμερα (όσο και αν το αρνούνται διάφοροι Χέρτσφελντ και Φαλμεράιερ) το ευγενικό αίμα των Αρχαίων Ελλήνων είναι τόσο σπουδαίος και τόσο επικίνδυνος για τα σχέδιά τους ακόμη και στην κατάσταση της έσχατης παρακμής που βρίσκεται; Μήπως;...

του **Δ.Π.** - Φιλόλογου - Γλωσσολόγου

Η ΠΡΩΤΟΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΑΡΙΩΝ ΛΑΩΝ
ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Ο κλάδος της γλωσσολογίας που μελετά τον τρόπο που οι γλώσσες εξελίσσονται, τι είδους αλλαγές συμβαίνουν, αλλά και για ποιόν λόγο ονομάζεται ιστορική και συγκριτική γλωσσολογία. Ιστορική επειδή ασχολείται με την ιστορία των συγκεκριμένων γλωσσών και συγκριτική γιατί ασχολείται με τις σχέσεις ανάμεσα στις γλώσσες.

Οι γλωσσολόγοι του 19ου αιώνα βασίστηκαν σε παρατηρήσεις πάνω στη θεωρία ότι υπάρχει κάποια ομοιότητα μεταξύ συγκεκριμένων γλωσσών. Ο αντικειμενικός τους σκοπός ήταν να αναπτύξουν και να αναδείξουν τις σχέσεις που υπάρχουν ανάμεσα στις γλώσσες του κόσμου. Σκόπευαν να δημιουργήσουν κατηγορίες από τις κυρίαρχες γλωσσικές οικογένειες του κόσμου και να προσδιορίσουν τους κανόνες σχετικά με την κατηγοριοποίηση των γλωσσών.

Το 1786 ο Σερ William Jones (ένας βρετανός καθηγητής που αποφάσισε να αποσυρθεί στην Ινδία) παρέδωσε μία μελέτη στην όποια είχε παρατηρήσει ότι τα Σανσκριτικά σχετίζονται υπερβολικά πολύ με τα Ελληνικά και τα Λατινικά για να είναι σύμπτωση. Ο Jones θεώρησε ότι αυτές οι τρεις γλώσσες είχαν ξεπηδήσει από μία κοινή και ότι πιθανόν η Γερμανική, αλλά και η Κελτική είχαν την ίδια καταγωγή.

Οι κλασσικοί φιλόλογοι της εποχής προσπάθησαν να αποθαρρύνουν την ιδέα ότι υπήρχε γενετική σχέση ανάμεσα στα Σανσκριτικά, στα Λατινικά και στα Ελληνικά επειδή αν τελικά υπήρχε σχέση οι απόψεις που τόσα χρόνια υπερασπίζονταν θα φαίνονταν απηρχαιωμένες. Ένας Σκοτσέζος φιλόσοφος μάλιστα, ο Dugall Stewart για παράδειγμα έθεσε την εκδοχή ότι τα Σανσκριτικά και η Σανσκριτική λογοτεχνία ήταν μια επινόηση των βραχμάνων, οι οποίοι χρησιμοποίησαν την ελληνική γλώσσα και την Λατινική έτσι ώστε να ξεγελάσουν τους Ευρωπαίους. Φυσικά έγραψε αυτήν του την υπόθεση χωρίς να γνωρίζει ούτε μία λέξη στα Σανσκριτικά, ενώ αντίθετα ο Jones ήταν ένας διακεκριμένος μελετητής των Σανσκριτικών.

Τριάντα χρόνια μετά την μελέτη του Jones, ο Γερμανός γλωσσολόγος Frauz Bopp επεσήμανε τις σχέσεις ανάμεσα στα Σανσκριτικά, Λατινικά, Ελληνικά, Περσικά και Γερμανικά. Την ίδια εποχή ένας νεαρός Δανός καθηγητής ονόματι Rasmus Rask επεξεργάστηκε αυτά τα αποτελέσματα και συνέδεσε τα Λιθουανικά και τα Αρμενικά.

Ο Rask ήταν ο πρώτος καθηγητής που επίσημα κατέγραψε τους κανόνες συγκεκριμένων φωνολογικών διαφορών ανάμεσα στις σχετιζόμενες γλώσσες.

Την έρευνα του Rask πάνω σ' αυτούς τους κανόνες ακολούθησε ο Γερμανός γλωσσολόγος Jacob Crimm και εξέδωσε ένα τετράτομο έργο που επεσήμαινε τις συγκεκριμένες λεκτικές σχέσεις ανάμεσα στα Σανσκριτικά, τα Ελληνικά, τα Λατινικά και τα Γερμανικά. Δεν ήταν μόνο οι ομοιότητες που ανακάλυψε ο Grimm και οι άλλοι γλωσσολόγοι, αλλά η συστηματική και τυποποιημένη φύση των διαφορών. Όπου τα Λατινικά είχαν ένα (ρ), τα Αγγλικά συχνά είχαν ένα (F). Όπου τα Λατινικά είχαν ένα (T), τα αγγλικά συχνά έχουν ένα (Θ). Όπου τα Λατινικά έχουν ένα (Κ), τα Αγγλικά συνήθως έχουν ένα (Η).

Ο Grimm παρατήρησε ότι κάποιες συγκεκριμένες φωνολογικές αλλαγές, οι οποίες δεν συνέβαιναν στα Σανσκριτικά, στα Ελληνικά ή στα Λατινικά πρέπει να είχαν συμβεί πολύ νωρίς στην ιστορία των Γερμανικών γλωσσών. Επειδή οι αλλαγές αυτές συνέβαιναν τόσο αυστηρά, έμειναν γνωστές ως "ο νόμος του Grimm".

Για παράδειγμα κατά τα πρώτα στάδια (στην "ΑΡΧΗ" δηλαδή των Σανσκριτικών, Ελληνικών, Λατινικών και Γερμανικών) παρατηρήθηκε ότι:

Αρχικό στάδιο	b d g p t k		bh	
Μεταγενέστερο Στάδιο	p t k f θ x(or h)		b	
Ετσι:	Σανσκριτικά	Λατινικά	Ελληνικά	Αγγλικά
	p	p	p	f
(πατέρας)	pitar	pater	pater(πάτερ)	father
(πόδι)	pad	pes	πόδι (p)	foot
	t	t	t	θ
(τρία)	trayas	tres	τρία	three
	k ή s	(k)	k	k
(σκύλος)	kun ή sun	cakis	κυν	hound (κυνηγετικός σκύλος)
	bh	f		b
	bhratar	frater	ψρατήρ	brother

Παρατηρούμε ότι τα Σανσκριτικά υπέστησαν τις λιγότερες αλλαγές στα σύμφωνα, ενώ τα Λατινικά περισσότερες, ενώ τα Γερμανικά σύμφωνα με τον "νόμο του Grimm" υπέστησαν σχεδόν ανακατασκευή.

Επίσης, το γεγονός ότι οι φωνολογικοί κανόνες άλλαξαν κατόπιν μεμονωμένες λέξεις συνετέλεσε σε τυποποιημένους συσχετισμούς, που μας επιτρέπουν να αναδημιουργήσουμε πολλά από το ακουστικό σύστημα των Αρίων. Φυσικά, εξαιρέσεις μπορούμε να εντοπίσουμε σ'

αυτούς τους συσχετισμούς και ο Grimm το γνώριζε αυτό. Μάλιστα είχε πει ότι η φωνητική αυτή αλλαγή είναι μια γενετική τάση, δεν ακολουθείται σε όλες τις περιπτώσεις.

Οι γλωσσολογικές μελέτες του 19ου αιώνα είχαν κάποια επιρροή στο Δαρβίνο και το έργο του "Θεωρία της εξέλιξης", το οποίο ήταν σαφώς επηρεασμένο από την γλωσσολογία. Κάποιοι γλωσσολόγοι πίστευαν ότι οι γλώσσες είχαν ένα "κύκλο ζωής" και αναπτύχθηκαν σύμφωνα με εξελικτικούς κανόνες. Επιπλέον, πιστεύεται ότι κάθε γλώσσα προέρχεται από ένα κοινό πρόγονο. Αυτή η θεωρία ονομάζεται Stawnbawn (οικογενειακό δέντρο) και έχει ένα στοιχείο αληθείας. Απλά το θέμα είναι ότι τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά, στην αναζήτηση της "πρωτογλώσσας".

Οι διαφορές δηλαδή ανάμεσα στις γενετικά σχετιζόμενες γλώσσες και τις υπόλοιπες, είναι τέτοιες ώστε να συμπεραίνουμε ότι και οι λαοί που τις ομιλούν λίγες επαφές είχαν. Μετρώντας σε κάποιες ευρωπαϊκές γλώσσες όπως τα Αγγλικά, τα Γαλλικά, τα Ελληνικά, τα Ισπανικά ή τα Γερμανικά διαπιστώνουμε πόσο διαφορετικά σχηματίζονται οι λέξεις στα Βιετναμέζικα επί παραδείγματι ή στα Γιαπωνέζικα.

Αγγλικά	Γερμανικά	Γαλλικά	Ελληνικά	Βιετναμέζικα	Ιαπωνικά
One	ein	un	έν	mot	ichi
Two	zwe	deaux	δύο	nai	ni
Three	drei	troi	τρία	ba	sau

Ισπανικά	Ιταλικά	κλπ.
Uno	uno	
Dos	due	
Tres	tre	

Οι γλώσσες αυτές σχετίζονται επειδή κάποια στιγμή στο παρελθόν ήταν η ίδια γλώσσα. Κατ' αυτόν τον τρόπο οι Λατινικές γλώσσες εξελίχθηκαν στα Γαλλικά, Ιταλικά, Ρουμανικά, Ισπανικά, Καταλανικά, Πορτογαλικά. Η Κελτική γλώσσα δημιούργησε τα Ιρλανδέζικα, Σκοτσέζικα και τα Ουαλικά. Τα Ρωσσικά είναι μακρινός τους ξάδερφος με αδέρφια τα Βουλγαρικά, τα Σερβο-Κροάτικα, τα Πολωνέζικα τα Τσέχικα και τα Σλοβένικα. Η Βαλτική οικογένεια (γλωσσική) περιλαμβάνει τα Λιθουανικά, ενώ τα Εσθονικά παρά τη γειτονική θέση δεν είναι συγγενική γλώσσα.

Τα Σανσκριτικά όπως παρατήρησε ο Σερ William Jones, παρά την γεωγραφική απόσταση είναι συγγενική γλώσσα. Οι θυγατρικές γλώσσες όπως οι Judi και Bengali ομιλούνται κυρίως στην Ινδία και το Μπαγκλαντές και είναι συγγενικές με την Αγγλική. Ακόμη και η Περσική γλώσσα που ομιλείται στο Ιράν είναι μακρινός ξάδερφος της Αγγλικής. Όλες οι παραπάνω γλώσσες, που προαναφέρθηκαν εκτός των Εσθονικών είχαν προέλθει από την "Πρωτογλώσσα" των Αρίων.

Όπως είναι φανερό οι περισσότερες γλώσσες του κόσμου δεν ανήκουν στην Αρία οικογένεια. Οι γλωσσολόγοι σήμερα έχουν προσπαθήσει να κατηγοριοποιήσουν και τις μη Άριες γλώσσες σύμφωνα με τις γενετικές τους σχέσεις. Το θέμα είναι να αναγνωρίσεις τις γλώσσες, που αποτελούν μια οικογένεια και τις σχέσεις που υπάρχουν μεταξύ τους.

Τα αποτελέσματα αυτής της έρευνας είναι άξια αναφοράς. Η μακρινή γλώσσα Punjabi είναι γλώσσα Αρία, ενώ τα Ουγγαρέζικα, που θα μπορούσαν να είναι δεν έχουν καμμία σχέση.

Βιβλιογραφία

-Pedersen H. 1962. The discovery of language Bloomington, Jul: University of Indiana Press

-Cowrie Bernanrd ed. 1990. The world's Major Languages New York: Oxford University Press

-Cassidy Fredens G. Ed. 1986. Dictionary of American Regional English. The Belrnop Press Harvard University

Ο Ρενάν στην πραγματεία του (De l' origine du langage σ. 48-50) φρονεί ότι υπήρχε κάποια αρχέτυπη γλώσσα Αρία πριν από τη διασπορά των Αρίων λαών, όπως υπήρχε και αρχέτυπη σημιτική. "Πως εξηγητέον, λέγει, την εκπληκτικήν ομογένειαν, ήτις παρίστησιν ημίν την Εβραϊκήν, την Φοινικικήν, την Συριακήν, την Αραβικήν, την Αιθιοπικήν ως κατεργασθείσας εν τω αυτώ τύπω; Πώς εξηγητέον το γεγονός, καθ' ό οι τοσούτον πολυάριθμοι κλάδοι της Αρίας οικογενείς από της μιάς του κόσμου άκρας, μέχρι της ετέρας έχουσι το αυτό κεφάλαιον ριζών και αληθώς ειπείν την αυτήν γραμματικήν; Δια μιάς μόνης υποθέσεως. Ότι αμφότερα τα συστήματα των γλωσσών εξίκοντο εις τελείαν ανάπτυξιν προ του χρόνου της εις οικογενείας διαιρέσεως".

Το υπαρκτικό είναι στις Άριες γλώσσες

Σανσκριτ.:	asmi,	Asi,	Asti	γ' πλ. santi
Ζενδ.:	ahmi,	ahi,	asti	γ' πλ. henti
Ελλην.:	εμμί(ειμί)	εσσί(είς, εί)	εστί	γ' πλ.
εντί(εισί)				
Λατιν.:	sum(I)	es	est	γ' πλ. Sunti
Αρχαίο				
Γερμαν.:	im	is	ist	γ' πλ. Sind
Λιταυικό:	esmi	esi	esti	γ' πλ. -
Αρμενικό:	jem	jes	je	γ' πλ. En
Περσικό:	im	I	est	γ' πλ. End
Αρχαίο				
Σλοβενικό				
Η Κυριλλικό:	jesmi	jesi	jesti	γ' πλ. Sunti

Εκτός από το υπαρκτικό ρήμα κοινές λέξεις σ' όλες τις Άριες γλώσσες είναι αυτές που αναφέρονται στα μέλη της οικογένειας: πατήρ, μήτηρ, υιός, θυγάτηρ. Το ελληνικό αδελφός είναι μεμονωμένο και δεν υπάρχει σ' άλλη γλώσσα τέτοιο όνομα. Αλλά η απομόνωση αυτή είναι μόνο φαινομενική. Στις άριες γλώσσες η λέξη που σημαίνει αδελφός είναι η ίδια: Σανσκρ. Bhratar, αρχ. Βακτρ. (ή ζενδ.) pratar, περσ. Prader, γοτθ. Brothar, αρχ. Γερμ. Bruader στις κελτικές γλώσσες brathor, brathair στις σλαυικές γλώσσες bratru, ρωσ. Bratusca. Αλλά και στην ελληνική η πρώτη λέξη που σήμαινε αδελφός ήταν φράτωρ, φρατήρ, φρητήρ. Αλλά η λέξη αυτή πολύ πρώιμα μεταπήδησε από τη φυσική έννοια και πήρε ηθική (φράτωρ = αδελφός σαν μέλος της φρατρίας, αδελφότητας, γένους). Τη φυσική έννοια του αδελφού πήρε η λέξη αδελφός (= α-δελφύς = αυτός που είναι από την ίδια κοιλιά), όχι μόνο για τον ομομήτριο αδελφό, αλλά με τη γενικότερη έννοια του ομογάστριου όπως στη σανσκριτική ο αδελφός λέγεται sagarbha = ομογάστριος και στην τουρκική καρίν-τας = ομογάστριος".

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

του **Ε. Π.**

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΜΙΑ ΔΙΑΜΑΧΗ "Γαλιλαίος Και Ισκαριώτης"

Ένα άρθρο στο περιοδικό "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" (Α.Τ. 24) πριν από 16 ολόκληρα χρόνια

Για το εάν ή όχι ο ιδρυτής του Χριστιανισμού υπήρξε εβραίος έχει ξεσπάσει τις τελευταίες εβδομάδες μία έντονος διαμάχη. Άποψη του περιοδικού μας είναι ότι ο Χριστός δεν υπήρξε εβραίος. Θέλοντας να συμβάλουμε στην παράθεση στοιχείων σχετικώς με το ζήτημα, θα σας παραθέσουμε ένα σημαντικό κείμενο, που δημοσιεύθηκε πριν 16 ολόκληρα χρόνια στο περιοδικό μας. Αυτό σαν απόδειξη ότι οι "τραμπούκοι", "ανεγκέφαλοι νεοναζί της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ" έχουν ασχοληθεί με τα σοβαρά ζητήματα πολύ πριν ασχοληθούν κάποιοι σημερινοί κατήγοροί της. Το κείμενο που δημοσιεύθηκε το 1987 έχει ως εξής:

Εθίξαμε ήδη από μία άποψη την σχέση της Ιουδαϊκής φυλής με την Χριστιανική θρησκεία και τονίσαμε την πραγματικότητα της ασυνεχείας μεταξύ των δύο ρευμάτων, της Ιουδαϊκής θρησκείας αφ' ενός και αφ' ετέρου της Χριστιανικής. Αιτία της ασυνεχείας αυτής - παρ' όλη την υφισταμένη γεωγραφική και ιστορική ίσως συνάφεια μεταξύ αυτών - είναι το τεράστιο, αγεφύρωτο χάσμα μεταξύ της Εβραϊκής νοοτροπίας και του νεοεμφανισθέντος τότε Χριστιανικού πνεύματος. Τολμούμε να υποστηρίξουμε ότι το χάσμα αυτό είναι σαφές ή θα έπρεπε να είναι σαφές και στον απλό μαθητή των θρησκευτικών του σχολείου, ώστε να αισθανώμαστε απηλλαγμένοι της περαιτέρω ενασχολήσεώς μας, για την ανάδειξη της αποστάσεως μεταξύ των νοημάτων της Παλαιάς Διαθήκης αφ' ενός και της Καινής Διαθήκης αφ' ετέρου. Και τούτο διότι ενώ και οι πλέον φιλομαθείς μαθητές αγνοούν μάλλον ποιος υπήρξε π.χ. ο Ίων Δραγούμης, και οι πλέον αμαθείς γνωρίζουν σίγουρα τον Αβραάμ, τον Κάιν ή τον Αυνάν. Χάρις στην διδασκαλία της Παλαιάς Διαθήκης στα σχολεία μας, είμαστε άριστα κατηρτισμένοι γύρω από την Εβραϊκή ιστορία - ή μυθολογία αν προτιμάτε, παραλειπομένων ορισμένων σημείων όπου τα περιγραφόμενα καμώματα των εβραίων αντιτίθενται στο υποτιθέμενο πνεύμα του βιβλίου. Αρκεί νομίζω το παράδειγμα της "Γενέσεως", όπου ο Αβραάμ εκπορνεύει τη γυναίκα του, αφού (προηγουμένως) την παρουσιάζει ως αδελφή του, για να κερδίσει υλικά οφέλη από τον Φαραώ. Όταν μάλιστα ο Φαραώ έμαθε ότι η ερωμένη του δεν ήταν αδελφή του Αβραάμ, αλλά σύζυγός του, τον έδιωξε εξοργισθείς από την ανηθικότητα του "Πατριάρχη" της Εβραϊκής Φάρας[5]. Δεν επρόκειτο βεβαίως για ένα ατυχές συμβάν, αφού ο Αβραάμ εξεπόρνευε φαινε-

ται την γυναίκα του "κατ' εξακολούθησιν". Στο κεφ. Κ' της γενέσεως περιγράφεται η ίδια ακριβώς ιστορία. Τη θέση του Φαραώ εδώ κατέχει ο Αβιμέλεχ, ο οποίος "έλαβε χίλια δίδραχμα και πρόβατα και μόσχους και παίδας και παιδίσκας και έδωκε τω Αβραάμ" [6].

Είναι ταυτόχρονα παράδοξο και λυπηρό να αναζητηθεί ιστορικό στήριγμα του Χριστιανισμού σε κείμενα σαν και αυτό. Στην Καινή Διαθήκη επιχειρείται να δοθεί το γενεαλογικό δένδρο του Ιησού δεκάδες γενεών πριν, έως τον βασιλέα Δαυίδ. Υπήρχε βέβαια μια σκοπιμότης, ο Ιησούς να κατήγετο από βασιλική οικογένεια[7] να είναι δηλαδή - καθαρά σε συμβολικό επίπεδο - Βασιλεύς πέρα από αυτό έπρεπε να είναι και Μέγας Αρχιερεύς για να συγκεντρώνει και τα δύο αξιώματα της Παραδοσιακής Συναρχίας. Γι' αυτό λοιπόν, λέγεται ότι ο Χριστός ήταν "Βασιλεύς τη τάξει Δαυίδ και Μέγας Αρχιερεύς τη τάξει Μελχωνισεδέκ". Όλα αυτά είναι ευνόητο ότι αναφέρονται στο θεωρητικό-εσωτερικό επίπεδο και καμμία σχέση δεν έχουν - ούτε απαιτείται να έχουν - με την ιστορική πραγματικότητα, η οποία θέλει τον Ιησού να είναι τεχνίτης μαραγκός καθώς οι Ναζαρηνοί και οι Ιουδαίοι συνήθιζαν όπως ξέρουμε τώρα να ασχολούνται με παρόμοιες εργασίες, να είναι δηλαδή τεχνίτες.

Χάριν λοιπόν της αποκρυσταλλώσεως μιας ιστορικής συνεχείας από την κτίση του κόσμου και τον πρώτο άνθρωπο μέχρι τις μέρες μας, χρησιμοποιήθηκε η Εβραϊκή Βίβλος ως γέφυρα. Επελέγησαν μάλιστα κατά τους πρώτους χριστιανικούς χρόνους από τους πατέρες της Εκκλησίας ορισμένα κείμενα ως θεόπνευστα, σχεδόν αυθαίρετα θα έλεγε κανείς, με βάση φιλολογικο-θεολογικά κριτήρια. Έτσι γεννήθηκε η Παλαιά Διαθήκη και κατ' αντιδιαστολή το ιερό βιβλίο του Χριστιανισμού ονομάσθηκε Καινή Διαθήκη, κατά τρόπο ώστε η τελευταία να εξαρτάται από την πρώτη τουλάχιστον ονομαστικώς.

Το κλειδί της υποθέσεως είναι ότι το χάσμα μεταξύ των δύο θρησκειών - Ιουδαϊσμού και Χριστιανισμού - είναι χάσμα φυλετικό. Η νέα θρησκεία απευθυνόταν στον νέο άνθρωπο και προορίζετο να ακμάσει στον Δυτικό κόσμο, όπως και έγινε. Η διδασκαλία του Χριστού, εξάλλου άφησε ανέγγιχτους τους Εβραίους τόσο της εποχής εκείνης όσο και των μετέπειτα χρόνων. Η νέα θρησκεία ήταν αδύνατον να τους αγγίξει παρ' όλη την εξωτερική συγγένεια, η οποία οφειλόταν όπως είπαμε σε ιστορικούς και γεωγραφικούς λόγους.

Εκείνο όμως το ερώτημα που έχει την μεγαλύτερη σημασία στην υπόθεση του Χριστιανισμού είναι ερώτημα μεταφυσικό: Ήταν η αποστολή του Χριστιανισμού να αντικαταστήσει το ήδη υπό παρακμή Ελληνορωμαϊκό πνεύμα ή απλώς να εμπνεύσει την Ελληνορωμαϊκή παράδοση με νέα στοιχεία, απαραίτητα για την νέα εποχή που ανέτειλε, η οποία θα διεπνέετο πλέον από νέες νοοτροπίες; Η νέα εποχή δεν ήταν μάλιστα προϊόν της παρακμής, αλλά του φυσιολογικού κυλίσματος του χρόνου, που θέλει τους πολιτισμούς να μεταμορφώνονται, να διαδέχονται ο ένας τον άλλον, να ακμάζουν και να παρακμάζουν. Η Παγκόσμιος παράδοση [8] διδάσκει ότι ο Χριστός είναι μια υλική, ανθρώπινη, προσωπική εκδήλωση της Θεότητας επί της Γης η εμφάνιση του Χριστού γίνεται κάθε δύο χιλιάδες χρόνια περίπου [9].

Η εξέλιξη της ανθρωπότητος, κατά την εσωτερική Παγκόσμια Παράδοση, λαμβάνει χώρα σε διαδοχικούς κύκλους. Έχει δηλαδή πορεία κυκλική, ή ορθότερα θα λέγαμε σπειροειδή κίνηση. Τίποτα το παράδοξο, αρκεί να σκεφθεί κανείς ότι τα πάντα στη φύση κινούνται κυκλικά. Φως-σκότος, χειμώνας-καλοκαίρι, ακμή-παρακμή, αναγέννηση, νέα παρακμή και νέα αναγέννηση. Την ίδια πορεία, την ακολουθία του κοσμικού ρυθμού δεν μπορεί παρά να έχει και ο άνθρωπος, το επίκεντρο της δημιουργίας, η ανθρωπότητα ακμάζει και παρακμάζει στα πλαίσια τεσσάρων Μεγάλων εποχών που διαρκούν αρκετές εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια η κάθε μία, και διαδέχονται κυκλικά η μία την άλλη. Τον "Χρυσούν αιώνα", όπως τον ονόμαζαν οι Έλληνες, διαδέχθηκε ο Σιδηρούς ή Κάλι-Γιούγκα.

Ο Σανσκριτικός όρος "Κάλι-Γιούγκα", είναι ευρύτατα διαδεδομένος στην εποχή μας. Χαρακτηρίζει μια εποχή σκότους, μία νύκτα, που ακολούθησε μία ημέρα και που ακολουθείται από μία ημέρα εκ νέου [10]. Στην πραγματικότητα πρόκειται για μία εποχή όπου η Παράδοση (όπως την ορίσαμε) έχει τρόπον τινά "χαθεί". Το ενεργειακό κέντρο της Πνευματικής Ζωής και Γνώσεως έχει καλυφθεί, ώστε ο Πλανήτης να στερείται της ευεργετικής επιδράσεώς του. Αποτέλεσμα του γεγονότος αυτού είναι ο πνευματικός αλλά και σωματικός Μαρασμός της Ανθρωπότητας. Η Ανθρωπότητα δηλαδή παρακμάζει μαστιζόμενη από πνευματική στειρότητα αλλά και από κλυδωνισμό υλικής τάξεως αξιών, όπως είναι η ιεραρχία, η κοινωνική δικαιοσύνη, η ελευθερία αξιών δηλαδή που σχετίζονται άμεσα όχι με το πνεύμα, αλλά με την υπόσταση, το υλικό σώμα, την δομή της ανθρωπότητας. Με μία λέξη, οι κοινωνίες γίνονται αντιπαραδοσιακές. Ξεφεύγουν από την αρμονική λειτουργία σύμφωνα με τον κοσμικό ρυθμό.

Μία άλλη βασική Παραδοσιακή διδασκαλία διαφυ-

λαχθείσα και αυτή στα αρχαία κείμενα των Αρίων[11] αφορά τις φυλές της ανθρωπότητας. Κατά την Παράδοση επτά φυλές διαδέχονται η μία την άλλη κατά την εξελικτική πορεία της ανθρωπότητας. Μία γνωστή προηγουμένη φυλή είναι η των Ατλάντων για την οποία ο Πλάτων κάνει λόγο στον Τίμαιο. Η τελευταία μέχρι τώρα (στον παρόντα κύκλο) εκφρασθείσα φυλή στον πλανήτη είναι η πέμπτη φυλή, η των αρίων λεγομένη. Αυτή είναι η φυλή η οποία εκδηλώνει κατά τον τελειότερο μέχρι τώρα τρόπο όλα τα επιτεύγματα του Ανθρώπου από την στιγμή που πρωτοεμφανίστηκε στην Γη μέχρι σήμερα. Είναι δηλαδή η τελειοτέρα εξελικτικώς έκφραση του φαινομένου "Άνθρωπος". Και τούτο συμβαίνει πέραν της θεωρίας και στην πράξη, αρκεί κανείς να αναλογισθεί τα επιτεύγματα της φυλής αυτής. Όλες οι άλλες συνυπάρχουσες φυλές δεν είναι παρά υπολείμματα, αρχαιοτέρων φυλών και υποφυλών, που κάποτε εγνώρισαν και αυτές την δική τους ακμή και δόξα.

Κρίναμε αναγκαία την παράθεση όλων των ανωτέρω, για να καταλήξουμε στο εξής συμπέρασμα: Είναι αδύνατον ο Χριστός (αν όντως υπήρξε Θεϊκός απεσταλμένος - αβατάρ στην σανσκριτική) να σαρκώθηκε ως τέλειος Θεός και ως τέλειος Άνθρωπος και να ενσαρκώθηκε λαβών το σώμα ενός ανθρώπου που να ανήκε σε εξελικτικώς (και από την χρονολογική έστω άποψη) προηγούμενη φυλή. Με άλλα λόγια, δεν ήταν ποτέ δυνατόν ο Χριστός να μην ήταν Άριος. Θα μπορούσε βεβαίως να ενσαρκώνονταν ως άνθρωπος μιας μελλοντικής φυλής, η οποία δεν έχει ακόμη διαμορφωθεί, αλλά ποτέ δεν θα ήταν σημίτης ή νέγρος ή κίτρινος. Πολύ απλά η μορφή που θα διάλεγε ο Θεός αν κατέβαινε στην γη θα ήταν η μορφή του τελείου μέχρι την στιγμή εκείνη ανθρώπου. Στην προκειμένη περίπτωση ο Άριος άνθρωπος εξέφραζε (και εξακολουθεί να εκφράζει) τον τέλειο άνθρωπο της εποχής μας, την τελευταία δηλαδή λέξη της φύσεως όσον αφορά τον άνθρωπο επί της Γης.

Αυτό και μόνο το γεγονός αρκεί να αποδείξει την φυλετική καταγωγή του Ιησού. Εκτός από την ολωσδιόλου άσχετη με τα Εβραϊκά διδάγματα διδασκαλία του, διδασκαλία ρωμαλέα, επαναστατική, ενεργητική, θα μπορούσε κανείς να προσθέσει ότι η μορφή που από τους πρώτους χριστιανικούς χρόνους κατά παράδοση δίνουν οι αγιογράφοι στον Χριστό, κάθε άλλο παρά Εβραίο θυμίζει.

Βεβαίως, συμφέρει στους Εβραίους να παρουσιάζουν τον Χριστό ως ομόφυλό τους, για λόγους που περιττεύει να αναπτύξουμε. Καμμιά φορά, η θρασύτης τους προκαλεί γέλια. Για παράδειγμα αναφέρουμε τα αμίμητα λόγια του ραβίνου Kloner, ο οποίος εξέθεσε την "εβραϊκή άποψη για τα Χριστούγεννα" σε αμερικανικό περιοδικό του 1977 που κατά τύχη έπεσε στα χέρια μας. Γράφει λοιπόν, ο θρασύς ραββίνος μεταξύ άλλων **"Το γεγονός είναι ότι ο Ιησούς ήταν Ιουδαίος. Θα μπορούσε κανείς να τον περιγράψει σήμερα ως ένα Εβραίο ριζοσπάστη ο οποίος έφερε στο λαό του ένα κήρυγμα προσκλητήριο..."** κλπ. Μη χάνοντας την ευκαιρία προπαγανδίζει στην συνέχεια περί των "αισθημάτων φόβου που δοκιμάζουν οι Εβραίοι κατά την Χριστουγεννιάτικη περίοδο"(!) και δεν διστάζει ο αθεόφοβος να τονίσει ότι **"Ο Χριστός έζησε και πέθανε ως Εβραίος, για τούτο δεν θα διέπραττε ποτέ πράξεις βίας εναντίον μελών της Ιουδαϊκής Κοινότητος"!** Αφού επί τη ευκαιρία καυτηριάσει δεόντως τον σύγχρονο αντισημιτισμό, ο σύγχρονος αυτός Καϊάφας καταλήγει με το εξής απαραμίλλου θρασύτητος απόφθεγμα: **"Εγώ προσωπικώς ως ραββίνος αισθανόμουν πάντοτε γοητευμένος με την Ιουδαϊκή ιδιότητα του Ιησού και από την διδασκαλία του, η οποία ήταν μία καρποφορία της Ιουδαϊκής κοινωνίας στην οποία έζησε"!**

Περίεργο! Και εμείς νομίσαμε ότι οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι, ότι ο χυδαίος Εβραϊκός όχλος των Ευαγγελίων, ότι ο Άννας και ο Καϊάφας ήταν οι εκφραστές του Ιουδαϊκού πνεύματος της εποχής εκείνης.

Είναι απαράμιλλος η αντιπάθεια του εβραϊκού όχλου στο πρόσωπο του Χριστού και ο φανατισμός εναντίον του. Ο λόγος είναι απλός. Ο Χριστός δεν ήταν Εβραίος. Ήταν Ναζαρηνός και κατήγετο από την Γαλιλαία. **Ελέγετο μάλιστα από τους Εβραίους ότι τίποτε το αγαθό δεν μπορούσε να βγει από την Ναζαρέτ** (Ιω. Α' 47). Η πραγματική ουσία της φράσεως είναι: "τι το καλό μπορεί να βγει από την κοινότητα των αλλοφύλων Ναζαρηνών".

Όσο για την Γαλιλαία: **"Ερεύνησον και ίδε ότι προφήτης εκ της Γαλιλαίας ουκ εγήγερται"** (Ιω. Ι'52).

Τι το κακό όμως είχαν οι Ναζαρηνοί και γενικώς οι Γαλιλαίοι;

Πολλές φορές ο Ιησούς αναφέρεται ως Ναζωραίος και άλλοτε ως Ναζαρηνός. Και οι δύο λέξεις υποδηλώνουν την καταγωγή του από την πόλη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας. Ας ανατρέξουμε όμως στην "Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια" (λήμμα: Ναζαρέτ του καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών, Παναγιώτη Μπρατσιώτη, στην έδρα της Εισαγωγής και Ερμηνείας της Παλαιάς Διαθήκης των Ο') θα δούμε ότι: "η πόλις Ναζαρέτ ήτο στην πραγματικότητα η πόλις Εν-Ναζίρα. Η Ναζαρέτ δεν μνημονεύεται ούτε

Καταλληλότερο όμως κείμενο που παρέχει τις πιο ατράνταχτες αποδείξεις αρκεί κανείς να ψάξει στην σωστή κατεύθυνση, είναι η Καινή Διαθήκη και μάλιστα τα 4 Ευαγγέλια με προεξάρχον το κορυφαίο του "μαθητού όν ηγάπα", το Κατά Ιωάννην, για το οποίο ο Albert Reville (Le Quatrieme Enangile) γράφει: "**...ο τρόπος με τον οποίον ο ευαγγελιστής στο ζ' κεφάλαιο και στα επόμενα, μιλάει για τους Εβραίους και τους Φαρισαίους, δείχνει καθαρά ότι δεν θεωρεί εαυτόν ως ανήκοντα στον εβραϊκό λαό**".

Παραθέτουμε μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

Ο Χριστός, που όταν μιλά στους Εβραίους για τον Μωσαϊκό Νόμο (στον κατά Ιωάννην), λέγει "ο Νόμος σας", άρα δεν τον αναγνωρίζει ως δικόν του, αποκηρύττει τους Εβραίους προφήτες λέγοντας: "**πάντες όσοι ήλθον προ εμού, κλέπται εισίν και λησταί**". (Ιω. Ε, 8).

Ακόμη αναφερόμενος στον θεό των εβραίων ο Ευαγγελιστής λέει:

"**υμείς εκ του πατρός του διαβόλου εστέ, και τας επιθυμίας του πατρός υμών θέλετε ποιείν εκείνος ανθρωποκτόνος ην απ' αρχής και εν τη αληθεία ουχ έστηκεν, εκ των ιδίων λαλεί**". (Ιω. Η΄44).

Η περίφημος άλλωστε φράσις: "**Ουδείς μεν... παρρησία ελάλει περί αυτού δια τον φόβον των Ιουδαίων**" (Ιω. Ι'13) καιτα παρόμοια αποσπάσματα (Ιω. Ι, 1, Ι, 25, Ι, 31 κλπ.), είναι σαφής και δείχνει την αλλόφυλο σχέση Ιησού-μαθητών και Ιουδαίων, αφού ένας απλός αιρετικός ως π.χ. ένας Έλλην χιλιαστής δεν θα έλεγε ποτέ κρύβομαι δια τον φόβον των Ελλήνων, αλλά των Χριστιανών, των αιρετικών, των απίστων ή τέλος πάντων θα χρησιμοποιούσε μία λέξη που θα προσδιόριζε την διαφορά των άλλων από αυτόν και τους ομοίους του. Όμως ακριβώς αυτή ήταν η διαφορά του Ιησού και των μαθητών του -πλην Ιούδα-, ότι δηλαδή δεν ήσαν εβραίοι.

Άλλωστε αν ήσαν δεν θα εμίλαγαν και τόσο διαφορετικήν γλώσσαν ώστε να λέγουν για τον Πέτρον όταν εκάθητο έξω της οικίας του Αρχιερέως και όπου ηρνήθη τρις τον Χριστόν: "**οι παρεστώτες έλεγον τω Πέτρω, αληθώς εξ αυτών ει και γαρ Γαλιλαίος εί και η λαλιά σου ομοιάζει**". (Ματθ. Ιδ', 70).

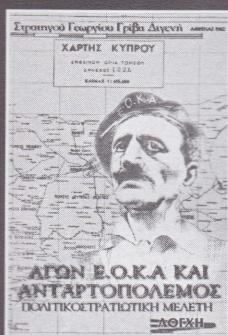
Το μίσος λοιπόν, το γνωστόν μίσος των Εβραίων για τους αλλοφύλους, που διαφαίνεται εδώ, αφού λέγουν "εξ αυτών εί και γαρ Γαλιλαίος εί", αυτό το μίσος κατευθύνεται προς τους Γαλιλαίους - αλλοφύλους συλλήβδην και όχι προς τους Χριστιανούς εξ αυτών ως να ήσαν απλή αίρεσις. Αυτό που ερεθίζει όπως βλέπουμε απ' το απόσπασμα είναι η καταγωγή, όχι οι θρησκευτικές ή άλλες αντιλήψεις".

το επόμενο τεύχος



Το επόμενο τεύχος της "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ" (α.τ. 109) θα κυκλοφορήσει το πρώτο δεκαήμερο του Μαΐου και θα περιέχει ένα ιδιαίτερα σημαντικό αφιέρωμα για τις δυνάμεις που αντιστέκονται σήμερα στην "παγκοσμιοποίηση", καθώς και άλλα σημαντικά κείμενα ιστορικού και πολιτικού περιεχομένου.

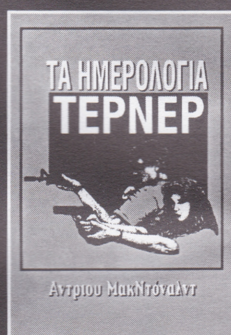
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΣΚΑΛΩΝ - ΛΟΓΧΗ



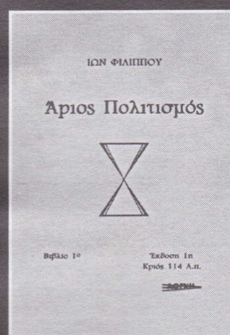
Γεωργίου Γρίβα-Διγενή,
"ΑΓΩΝ ΕΟΚΑ ΚΑΙ ΑΝΤΑΡΤΟΠΟΛΕΜΟΣ"
8 ευρώ



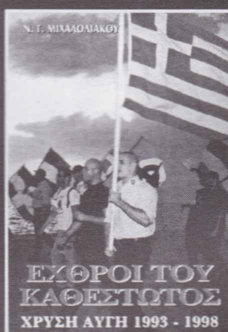
Νικολάου Γ. Μιχαλολιάκου
"ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΠΙΣΤΟΙ"
8 ευρώ



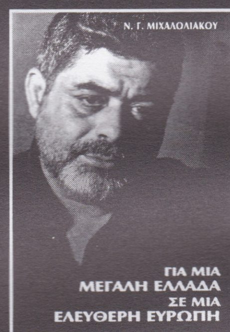
Α. Μακντόναλντ
ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΕΡΝΕΡ
15 ευρώ



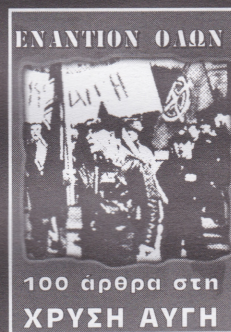
Ίωνος Φιλίππου
"ΑΡΙΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ"
12 ευρώ



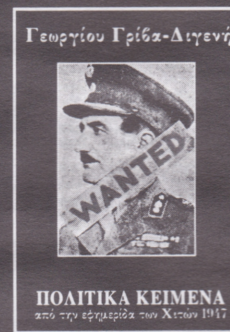
Ν. Γ. Μιχαλολιάκου
ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ 8 ευρώ



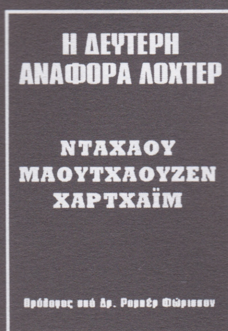
Ν. Γ. Μιχαλολιάκου
ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ 6 ευρώ



Ν. Γ. Μιχαλολιάκου
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ
9 ευρώ



Γεωργίου Γρίβα Διγενή
ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ
6 ευρώ



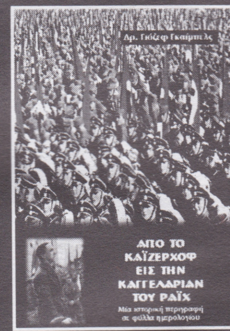
Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΛΟΧΤΕΡ 6 ευρώ



Περίανδρου Ανδρουτσόπουλου
ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΚΟΧΥΛΙΟΥ 8 ευρώ



ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ
6 ευρώ



Δρ. Γιόζεφ Γκαίμπελς **ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΪΖΕΡΧΟΦ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΓΚΕΛΑΡΙΑΝ** 12 ευρώ

τηλεφωνικές παραγγελίες 6942416220

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ

αλλά σε γεμίζουν ψεύτικες υποσχέσεις!

Εναντίον των λαθρομεταναστών, που θέλουν να σε κάνουν ξένο στο σχολείο, στη γειτονιά σου, στο σπίτι σου!

Εναντίον των ναρκωτικών, που σου επιβάλλουν σαν μόδα και ψεύτικη διέξοδο!

Εναντίον της κουλτούρας των «Reality» και των ρουφιανο-δημοσιογράφων, που σε θεωρούν εμπόρευμα!

Εναντίον των γιάπηδων, που θέλουν να σε κλείσουν σε ένα αδιέξοδο μαντρί, είτε αυτό λέγεται Πανεπιστήμιο, είτε υποαπασχόληση!



ΜΕΤΩΠΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΑΘΗΝΑ Σολωμού 74, 2ος όρ. τηλ. 0976751738 **ΠΕΙΡΑΙΑΣ** Γούναρη 21-23, 6ος όρ. τηλ. 2104125695 **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ** Συγγρού 25, 3ος όρ. τηλ. 2310539604

www.xrushaugh.org

Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

10 χρόνια


ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Εβδομαδιαία Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα

ΙΜΙΑ 1996 - ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ!

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΣ


ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Εβδομαδιαία Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα

2003

ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΕΝΟΥΣ

Κάθε Πέμπτη ταυτόχρονα σε ολόκληρη την Ελλάδα!

